XXVII. évfolyam, 19. szám

Ára: 1,80 Ft

1971. május 13.

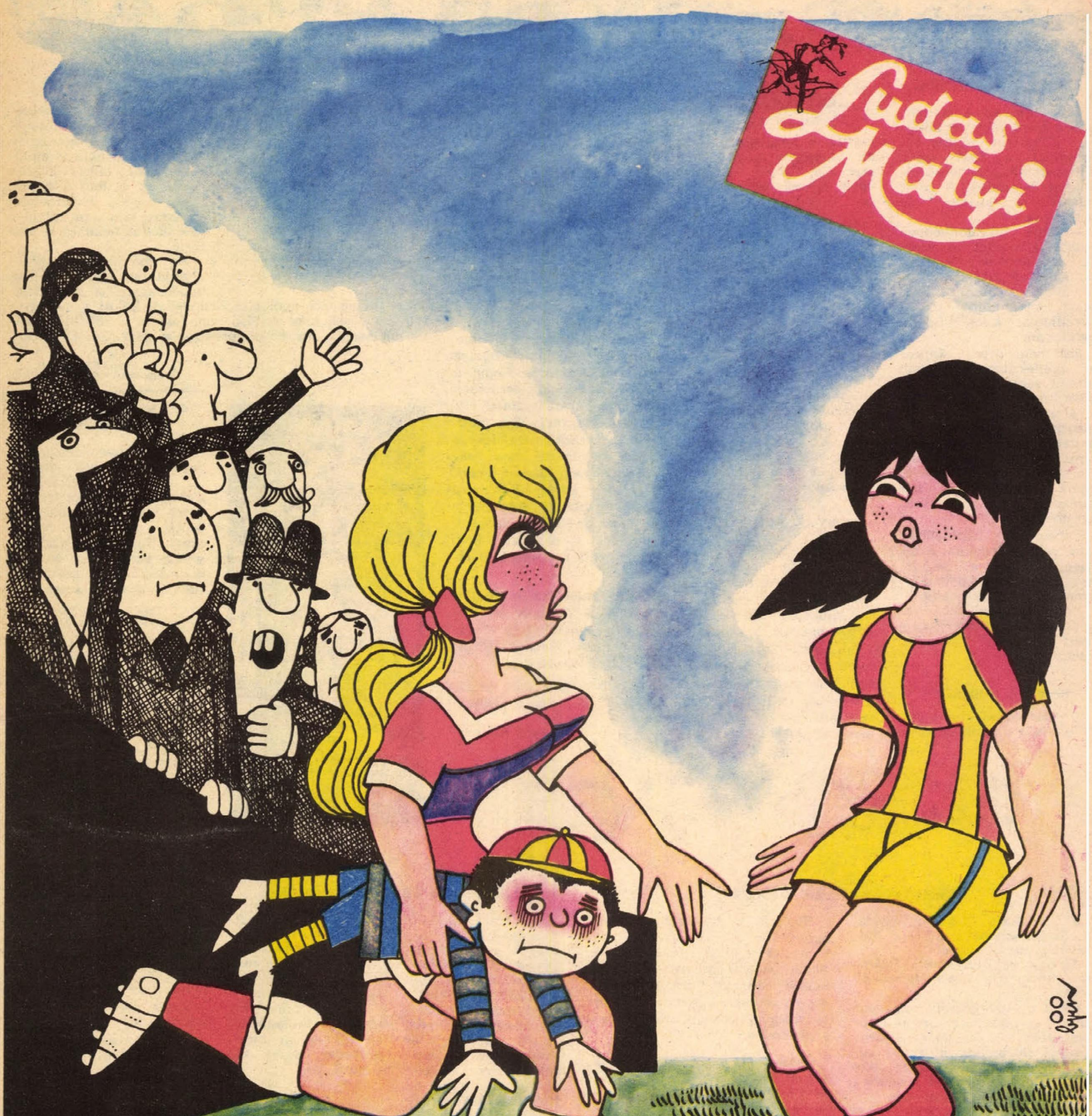

Balázs-Piri Balázs rajza

NŐI FOCI — *Nem tudtam kire hagyni a gyereket...*

KEDVES LUDAS!

JEGYZETLAPOK

KÖDBEN KÖNNYEBB

Üres taxi áll a mellékutca elején, várja az alkalmas pillanatot, amikor kifordulhat a főútvonalra. Kihasználom a kedvező alkalmat, beszállok. A sofőr szívélyesen köszön, de megjegyzi:

— Most tulajdonképpen szabálytalanságot követtem el. Az Autótaxi Vállalat rendelkezése szerint ugyanis útközben nem szabad utast felvennünk, ha a taxiállomás *látótávolságon belül* van.

Ezt nem értem. Innen, a mellékutcából ugyan semmi sem látszik, de ha kifordulunk a főútvonalra, a jó szeműek valóban elláthatnak a 300 méterrel lentebb vagy 400 méterrel fentebb levő taxiállomásig. De miért kellene nekem odáig elgyalogolnom, amikor itt egy facér kocsi az orrom előtt?!

Persze a látótávolság igen relatív fogalom. Szép, tiszta időben a Gellérthegyig ellátunk, ködben viszont az orrunkig is alig.

Tanulság: ködben vadásszunk az utcán taxira, mert akkor enyhébb a vadászati tilalom...

MINT A PERECES

A tisztaságról, a higiéniáról már alig merek írni ezeken a hasábokon, mert az olvasó a végén még megunja, hogy mindig egyet fújunk, mint a pereces.

De éppen erről jutnak eszembe a perecesek a mozikból. Egyik kezükben a fémvázas, műanyagfalú kalitkát egyensúlyozzák, a másikkal elszedik a pénzt, s ugyanazzal a kézzel megfogják és átnyújtják a kedves vevőnek a perecet, hogy fogyassza egészséggel.

Valamikor süteményfogó villával vagy papírszalvétával dolgoztak a perecesek. Ez mostanában, ki tudja, miért, kiment a divatból. Vissza kellene hozni, sürgősen!

ÁRNYAS ERDŐBEN...

„Nékem a zöld árnyas erdő vidám kedvet ád." Ha történetesen nem a Kőbánya—Kispest határában végighúzódó, fiatal erdőcskéről van szó. Mert az inkább elszomorít. Léptennyomon szemétbuckákba botlik az ember, van ott a kibelezett matractól a kimustrált bőrkabátig minden. És közönséges háziszemétből annyi, hogy Dunát lehetne rekeszteni vele. A Vak Bottyán utca lakói ugyanis oda hordanak minden lomot, piszkot. Nem értem, a környékbeli házakból talán nem gyűjti össze a Köztisztasági Hivatal a szemetet?

Akkor legalább az erdőből összegyűjthetné!

HÁT MÉG HA...

Két héttel ezelőtt bírálta a Ludas a hirtelen első osztályúvá előlépett Bástya éttermet amiatt, hogy a Rákóczi út felőli termében nagyon harmadosztályú állapotok vannak. Egy nappal a cikk megjelenése előtt jártam ott, még minden úgy volt, ahogy a cikk szerzője leírta. Két nap múlva viszont már fehér abroszok, elegáns poharak díszelegtek az asztalokon. Lám, volt a cikknek foganatja!

Hát még ha a műbőr üléseken tátongó egérfészeknyi lyukakat is eltüntetnék, és a mosdóba törülközőt is tennének...

Vagy attól már osztályon felüli lenne a hely?!

Radványi Barna

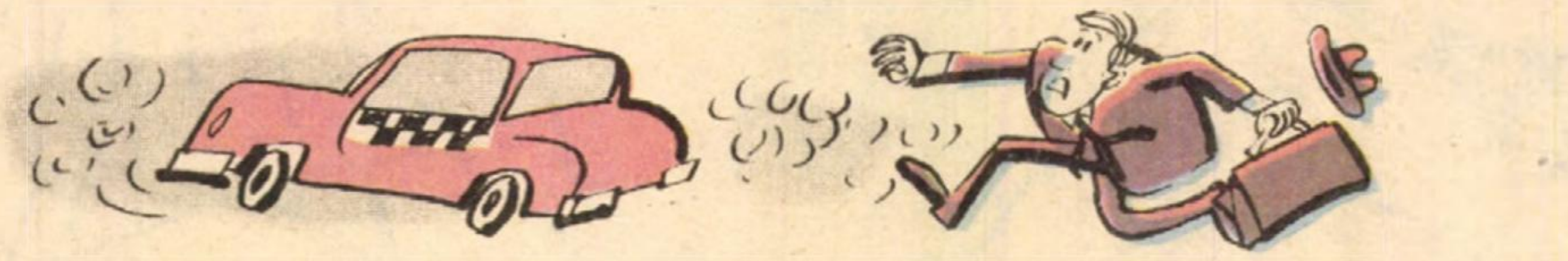

KISMAMAGONDOK

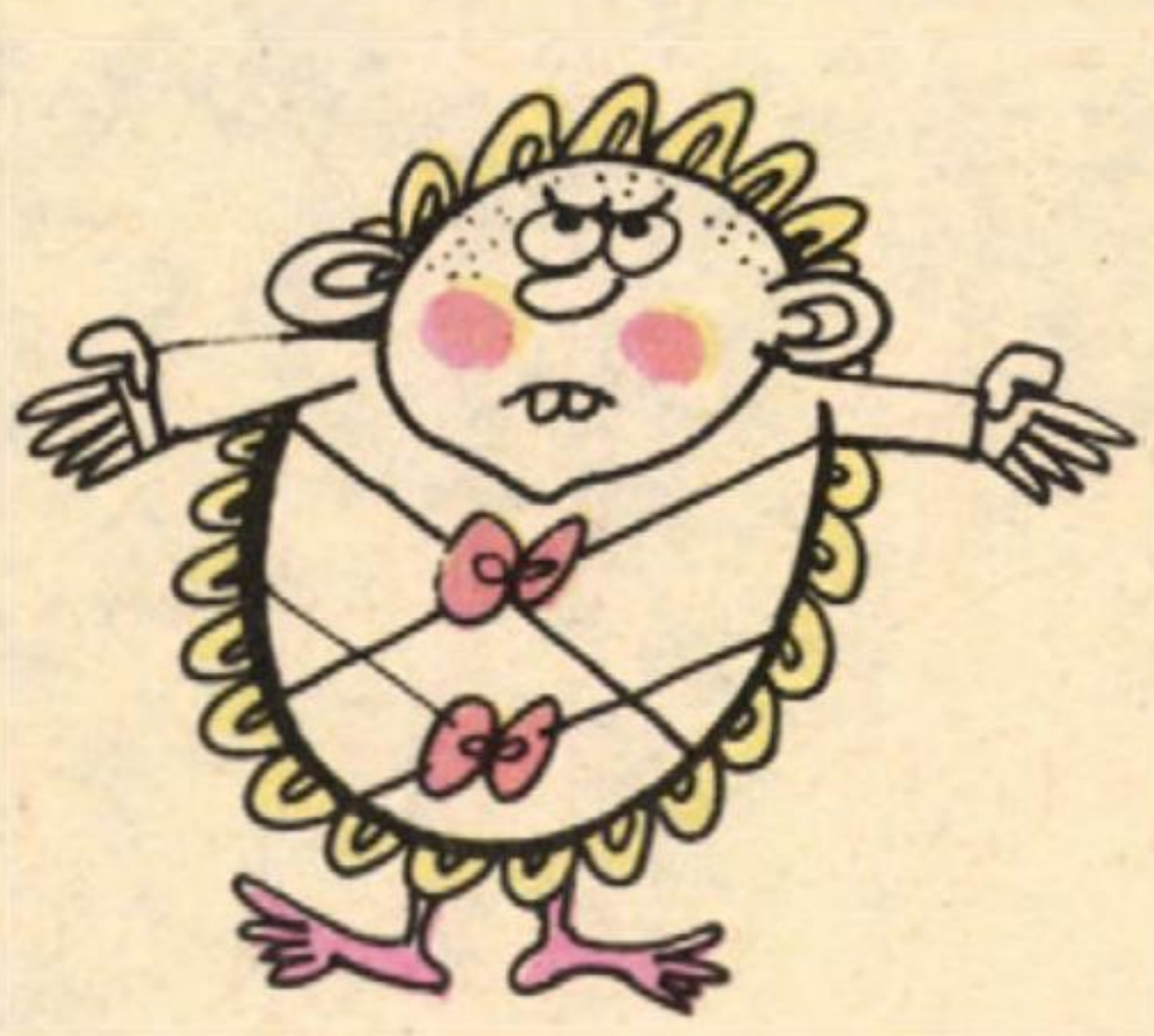

Több mint fél éve keresünk mosófazekat, sehol sem kapunk. A boltokban azt mondják, nem is emlékeznek rá, mikor kaptak ebből az áruból utoljára. Pedig sok kismamának szüksége lenne rá, mivel a pelenkákat néha ki is kell főzni.

Az ifjú mamák másik gondja: az ipar a féléves babákra szabja a rugdalózókat, és az elöl gombolós kisingeket, holott a mai gyerekeknél ezek már az első hónapokban is nélkülözhetetlenek. Kérjük, kisebb méretekben is gyártsanak belőlük!

Farkas Istvánné
Balatonfüred, Vázsonyi u.

SÖTÉT VAN!

A XX. kerületi Jókai utca elején hosszú ideje le van szakadva négy közvilágítási lámpa, és senkinek sincs gondja rá, hogy megjavíttassa. Pedig

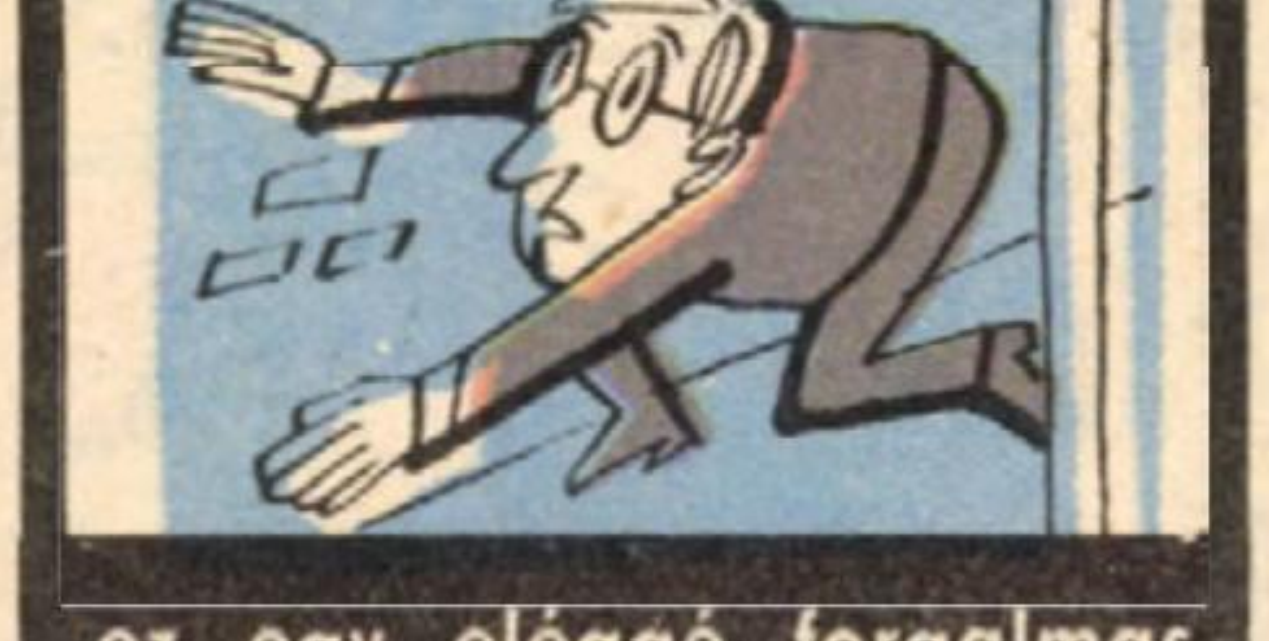

ez egy eléggé forgalmas útszakasz: van itt egy villamosmegálló, egy mozi, egy közért és egy talponálló is. Sok embernek kell tehát errefelé a sötétben botorkálnia, az Elektromos Művek hanyagsága miatt.

Sz. S-né
Bpest XX., Jókai u.

MOTOROSOK PANASZKÖNYVE

Tavaly novemberben karamboloztam 250 köbcentis Jawa motorkerékpárommal. A Dombóvári Vasipari Ktsz-ben azóta sem tudták a beteg motort megjavítani, mert első sárvédőt, vázat, alsó és felső lámpaburkolatot sehol sem tudnak hozzá beszerezni.

Ifj. Lőrincz László
Dombóvár, József A. u. 8.

Kétszázötvenes Jawa motorkerékpárom sebváltó szekrényében eltörött a léptetővilla. Hiába keresek ilyen villát a műszaki boltokban, mindenütt azt mondják: nincs. Egy ilyen apró alkatrész hiánya miatt nem tudom használni a 16 ezer forintért vásárolt motoromat!

Kalmár László
Kőszeg, Pf. 0214

Új 250-es MZ motoromhoz szeretnék egy oldalkocsit venni, de nem kapok. Vajon miért nem? Nem gyárt az ipar? Vagy nem igényli a kereskedelem? Három és fél éves fiam viszont nagyon is igényelné, mert szeretne ő is eljönni velem motorozni, kirándulni!

Kovács István
Lepsény, Fő u. 172.

Riga mopedemben kikopott a sebváltó agy. A fél országot bejártam már ezért az ötvenforintos alkatrészért, hasztalan. Ki tud tanácsot adni: hol keressem? hol találom?

Gere József
Enying, Zalka M. út 50.

Riga mopedem sebesség fogaskereke tönkrement és hónapok óta nem tudom pótolni. Hálás lennék, ha valaki nyomára tudna vezetni a hiányzó alkatrésznek!

Vágó László
Bp. XXII., Nagytétényi út 102.

„SZEMETECSKE — DOMBOCSKA"

Mátészalkára járok be dolgozni. Utam naponta kétszer a Mónus Illés utcán visz el.

Az utca végén, a vasúti átjárónál, van egy szemétlerakodó hely.

Erről a környékről volt már cikk is a Ludasban tavaly szeptemberben, „Veszélyes átjáró" címmel. (Most nem az átjáró veszélyességéről akarok írni, ahol azóta ismét volt halálos baleset, de sorompót még most sem tett oda a MÁV.) A szemétgyűjtemény is szóba került akkor. Azóta még mindig ott van, sőt állandóan gyarapszik, szaporodik, és illatozik.

Hogy ki az illetékes ennek az ügynek az elintézésére, én azt nem tudom. De annyit tudok, hogy nagyon is városképrontó hatása van, sőt azt is tudom, hogy mennyire káros és veszélyes egészségügyi szempontból is ez a szeméttelep.

Javasolom: a KÖJÁL-tól sétáljon el valaki arra, és utána vonja felelősségre azt, aki megtűri ott a szemétdombot és nem intézkedik az eltakarításáról!

Kerekes Péter
Hodász

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Egy láda tej" című cikkükre válaszolva, közöljük: A műanyag csomagolású tejnél, sajnos, még esetenként — a gondos átválogatás ellenére is — előfordul a szivárgás és folyás. (A kiszállított tej kb. 1,5‰-ánál.) Oka főleg a műanyag fólia rejtett hibája, továbbá a szállítás és bolti kezelés közben előforduló sérülések.

Egyetértünk a cikk írójával, számunkra megkönnyítené a kérdés megoldását, ha kifogástalan minőségű műanyag fóliát kapnánk az ipartól.

Bánáty Péter
főmérnök,
Budapesti Tejipari Vállalat

A Ludas Matyi április 8-i számában megjelent „Tengelytörő utak" című olvasólevélben foglalt problémákat ismerjük. Jelenleg a kátyúk folyamatos betöltését végezzük az egész megye területén. A Tar—Nagybárkány községek közötti útvonalon a III. negyedévben nagyobb mérvű fenntartási munkálatokat fogunk végezni.

Fáklya Károly
igazgató,
KPM Közúti Igazgatóság,
Salgótarján

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN...

A „Csináld magad" mozgalom lelkes híve vagyok, és nagy előszeretettel barkácsolok. Legutóbb egy bárszekrény elkészítésén munkálkodtam, és közben méretre vágott tükörre és üvegre volt szükségem. „Nosza — gondoltam —, irány az Üveges Ktsz!" A Kőrösi Csoma úti helyiségben két kartársnő buzgólkodott. Amikor előadtam jövetelem célját, gondterhelten néztek rám, majd megkértek, hogy jöjjek másnap délután, mert akkor még bent lesz a szabász. Egy kicsit furcsállottam a dolgot, de megadtam a méreteket, abban a reményben, hogy leszabják az üveget és másnap bemehetek érte. Kiderült azonban, hogy jelen kell lennem a vágásnál, mert előre nem lehet tudni, hogy mekkora lesz a hulladék, és a leeső darabot is meg kell fizetnem.

Van az életben néhány dolog, amit nem értek, ezek közé tartozik ez is.

— Meg kell fizetnem a hulladékot? — kérdeztem hitetlenkedve, mint aki rosszul hall.

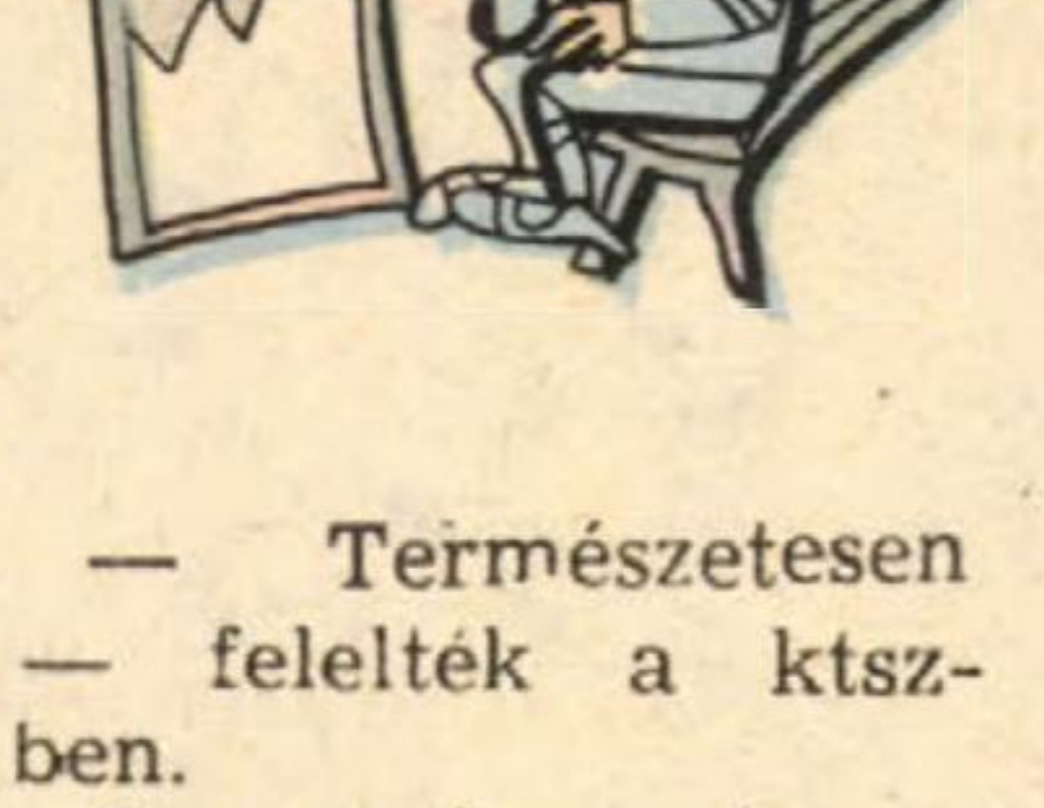

— Természetesen — felelték a ktszben.

Szomorúan és a hulladék nagyságán gondolkodva, üveg nélkül bandukoltam ki az üzletből, amelynek ajtaján nagy betűkkel ez állt: A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN!

Gregus János
Budapest

DIOGENÉSZ

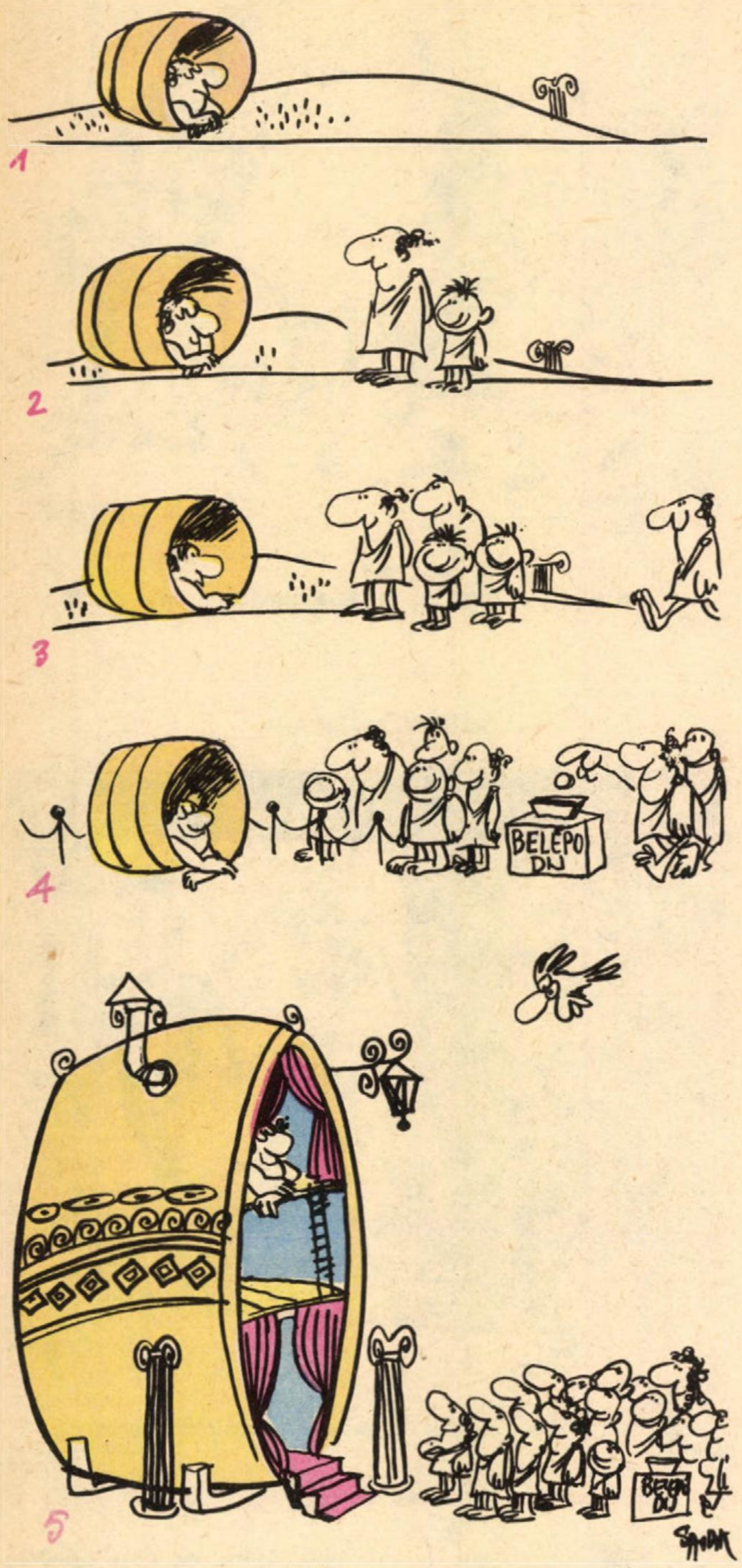

VIETNAMBAN

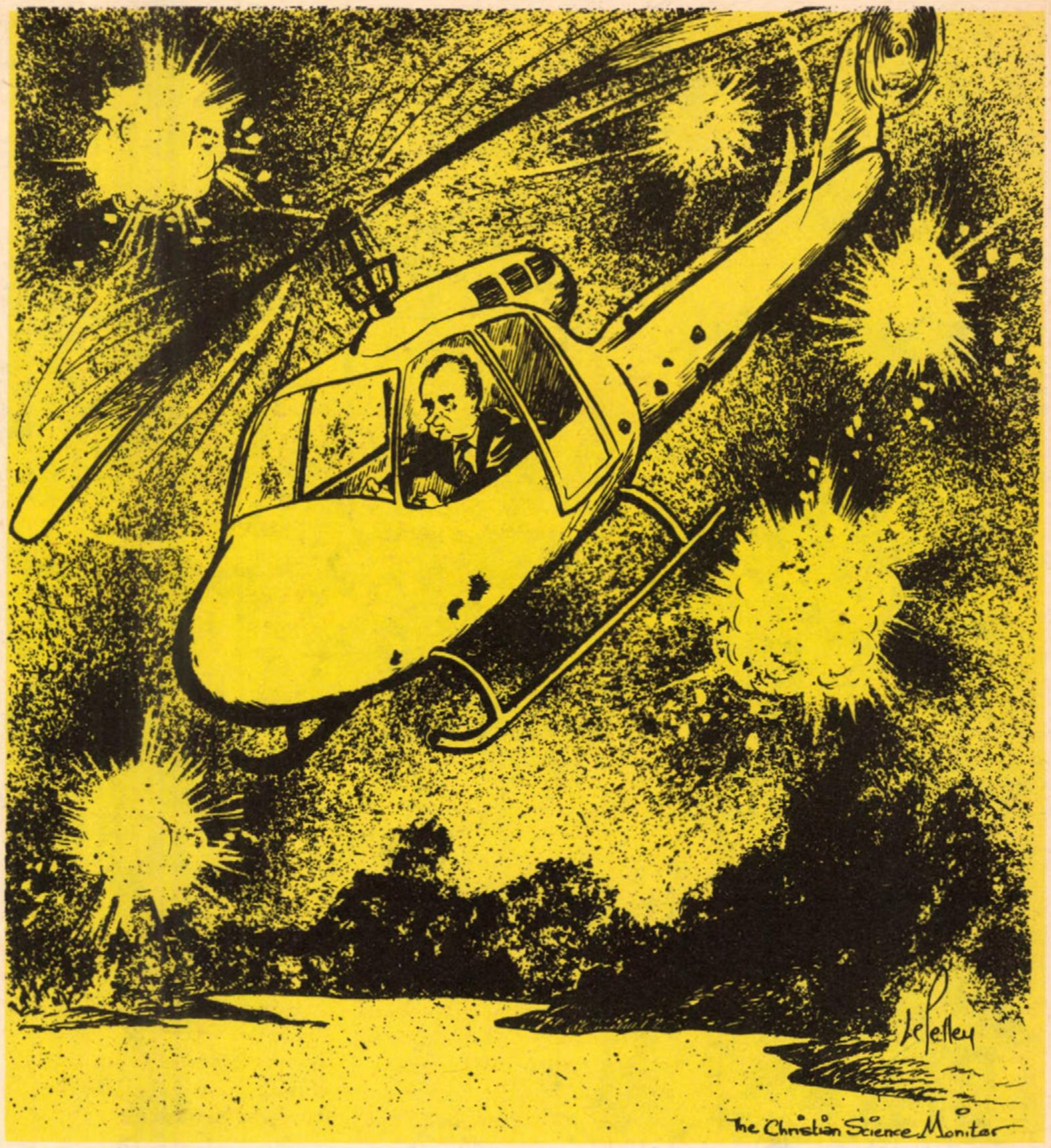

Nixon: Nem tudom, miért nem hiszik el nekem, hogy szeretnék kikecmeregni innen?

(„The Christian Science Monitor")

A MÁZLISTA

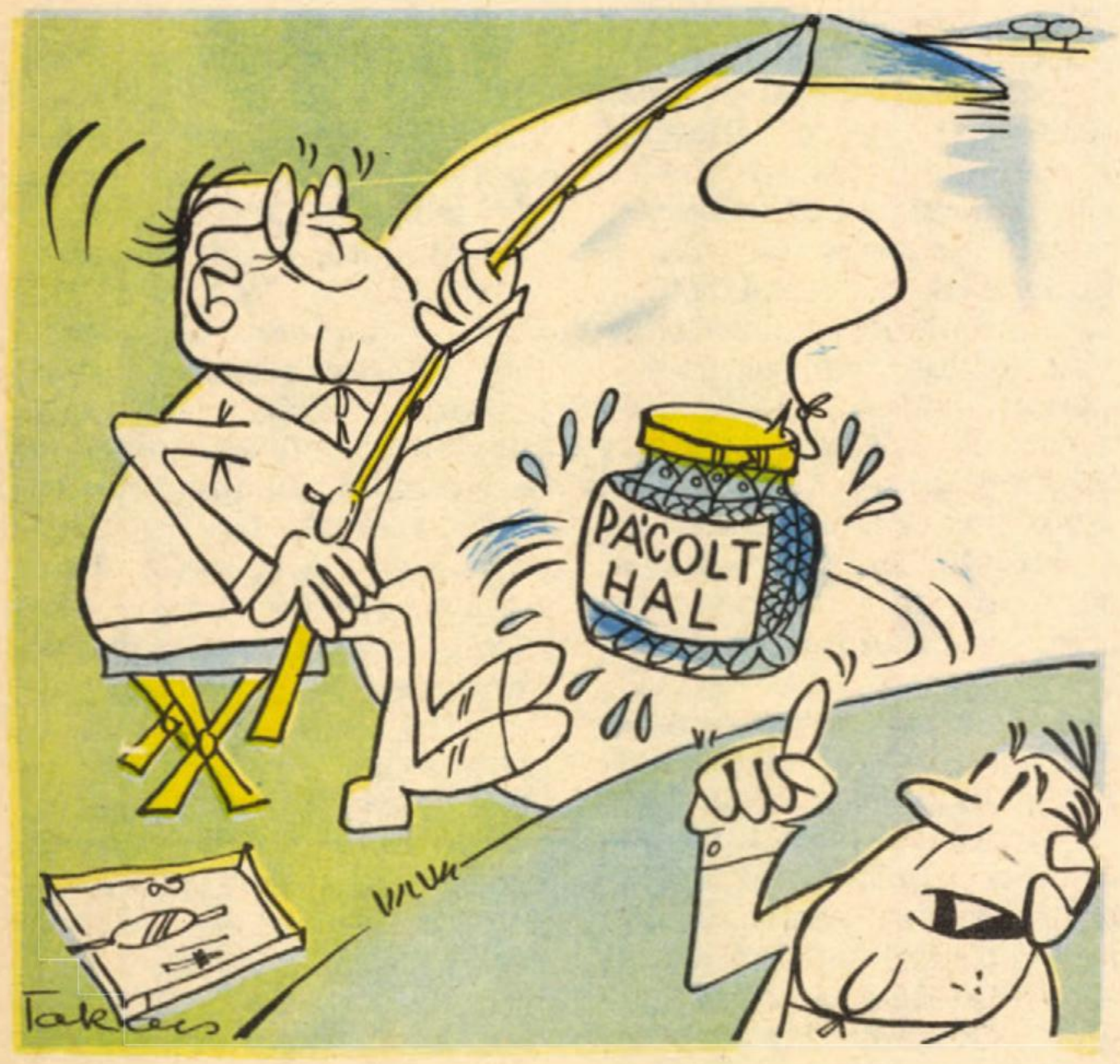

– Ez mindent készen fog ki!

RÉSZEMRŐL A KOCOGÁS

Olvasom a Ludasban, hogy Mikes Györgynek semmi szüksége egészségügyi testmozgásra. Csupa üdítő kocogás volt az élete, hol ő hajszolta a sorsot, hol a sors hajszolta őt. Rettenetesen irigylem őt, szerencsés ember, aki a mindennapos edzéslehetőséget tálcán kapja az élettől.

A magam részéről maradok a kocogásnál, mert akut mozgáshiányban szenvedek. Az én életem most már iksz évtizede szakadatlan tétlenségek tunya láncolata. Nevezetesen ... Kővé meredtem, amikor megláttam az első maxit.

Földbe gyökerezett a lábam, amikor végigolvastam a lakásrendeletet.

Sóbálvánnyá váltam, amikor a Luxus áruház kirakatában megláttam a tavaszi cipőárakat.

Hanyatt estem, amikor elsoroltam magamban, hogy mi mindenből lehet nálunk meggazdagodni.

Csak álltam és a számat tátottam, hogy milyen gyenge muzsikusokból is lehet nálunk válogatott játékos.

Elzsibbadtam némely új magyar zenés vígjáték tévé-bemutatója láttán.

Lefeküdtem egy csomó nyugati divathóbort előtt.

Elakadt a lélegzetem, amikor meghallottam, mit kérnek egy leányfalusi telekért.

Leültem, amikor átépített átépítéseket kezdtek újra átépíteni.

Csak néztem, mint kis Karcsi a moziban, amikor láttam, hogy miféle magyar filmekkel lehet külföldön díjakat nyerni.

Lebénultam, amikor mosolytalan emberek mondtak komor véleményt a humorról.

Gubbasztottam a talonban.

Hasra estem néha még vélt tekintélyek előtt is.

Csak pislogtam, mint a rimóci nyúl, amikor a pingpong-diplomácia első eredményeiről értesültem.

Megállt bennem az ütő, hogy mi mindenre futja egy százdolláros turistakiutazásból.

Meghúzódtam a különféle skatulyák mélyén, amelyekbe néha önhibámon kívül kerültem.

Elgyengültem, amikor megtudtam, hogy a körúti ásatások nem az ősember nyomát kutatják.

Becsavarodtam, amikor megsértődött, akit dicsértem, és nem sértődött meg, akit kritizáltam.

Elájultam, hány napot képesek munkálkodni az emberek, hogy másnak egy rossz percet szerezzenek.

Lapultam, mint a folyondár a fal mellett, amíg el nem állt a szél.

Fejre álltam, valahányszor azt hallottam, hogy ez a fej másra úgysem jó.

Lógattam a lábam, amikor csak lehetett, és az oromat néha akkor is, amikor nem lett volna muszáj.

Csak ültem és csodálkoztam, hogy mi mindenen nevetnek nálunk az emberek.

Jéggé dermedtem azon, hogy mi mindenen nem nevetnek nálunk az emberek.

Egyszóval holnap újra felhúzom a nyúlcipőt, és pattintok egy izzó kört a Népliget ösvényein.

Kell egy kis mozgás az embernek.

Peterdi Pál

BEÉPÜLNEK A HEGYEK

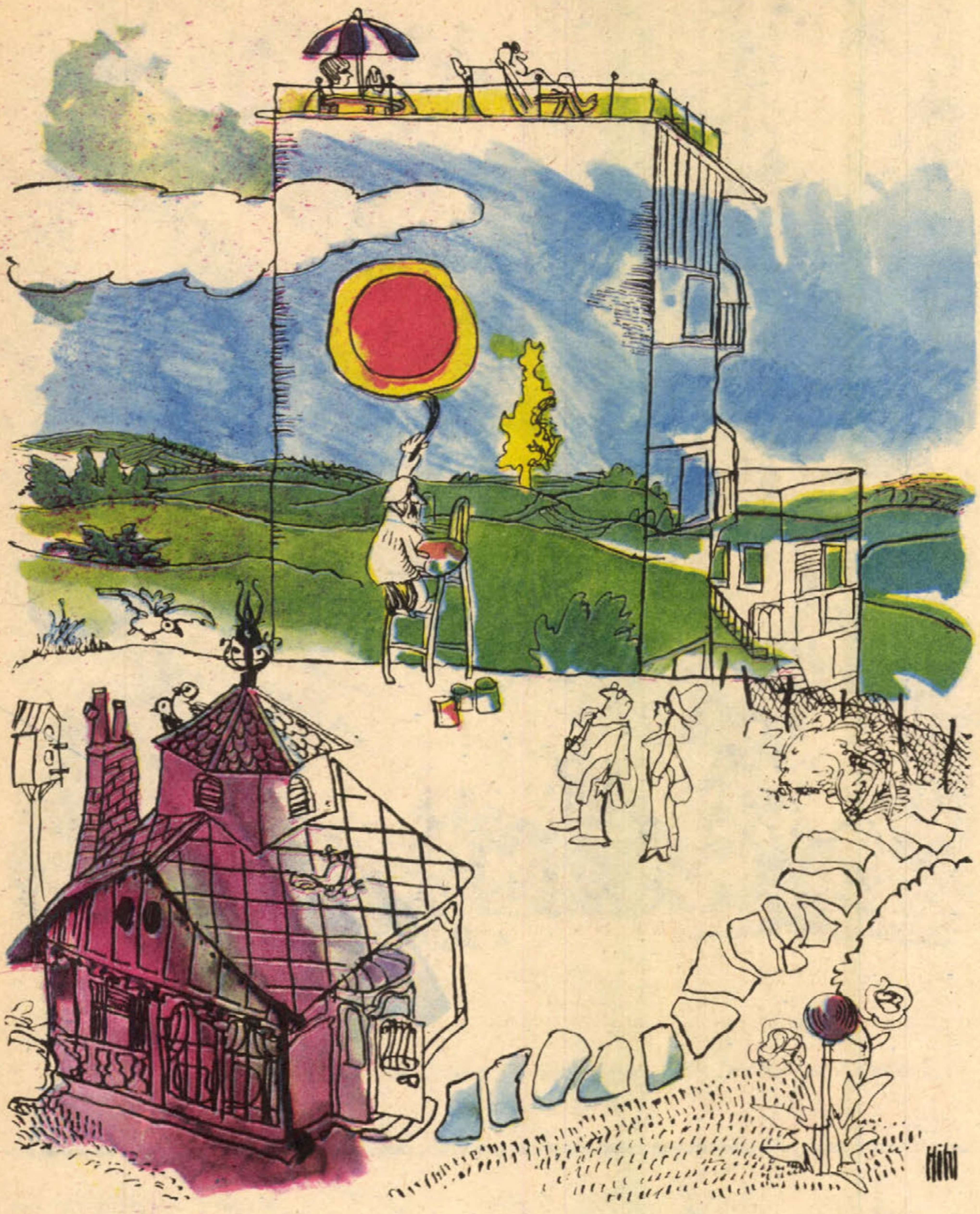

– Megpróbálom pótolni a panorámát, amit elvettek tőlem!

HÁZASSÁGI KARAMBOL

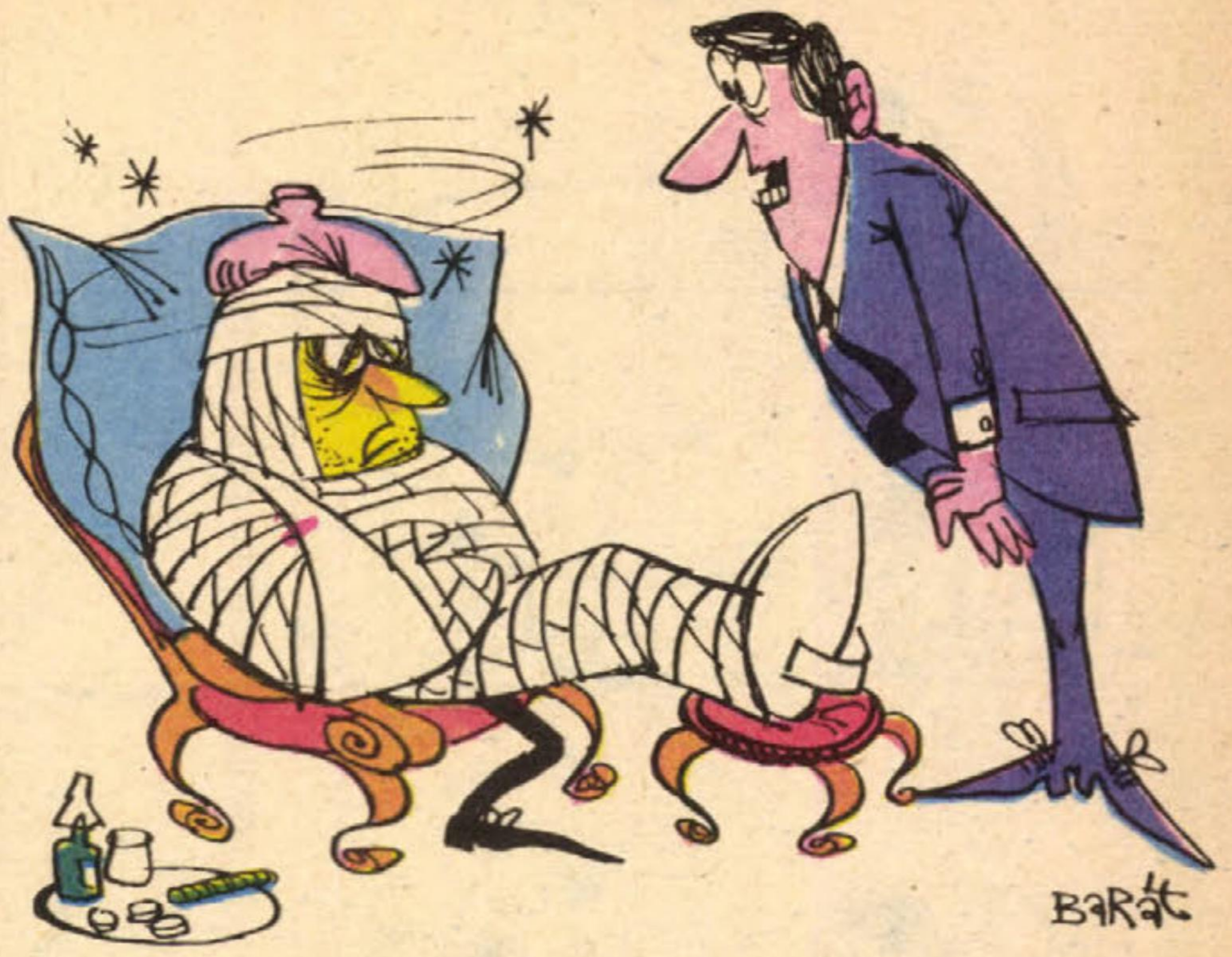

– Mi történt veled, öregem?
– Válaszúthoz értem, és a feleségemnek volt elsőbbsége...

BIZONYTALANSÁG

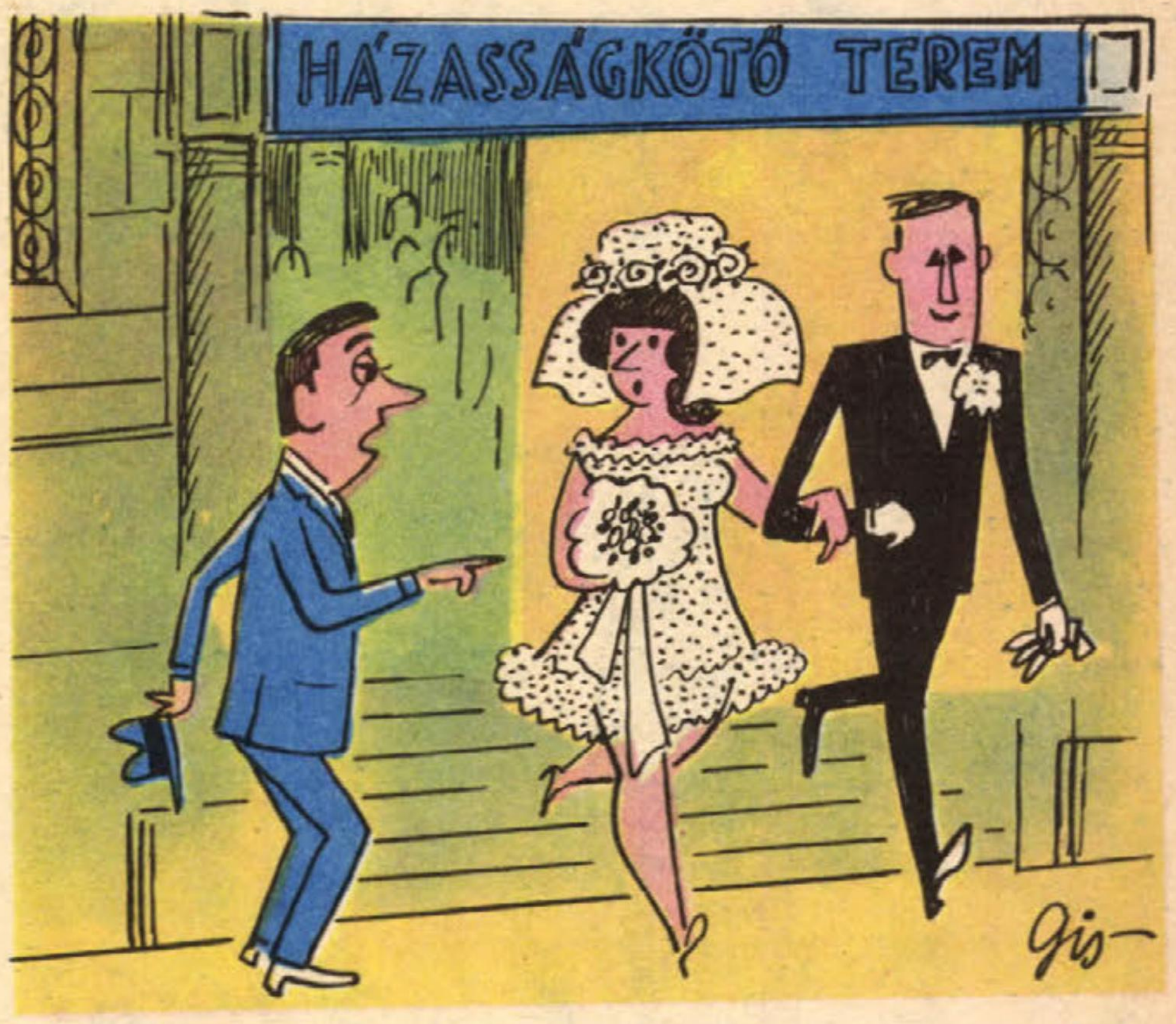

– Ez azt jelenti, Pirike, hogy már nem akar tudni rólam?...

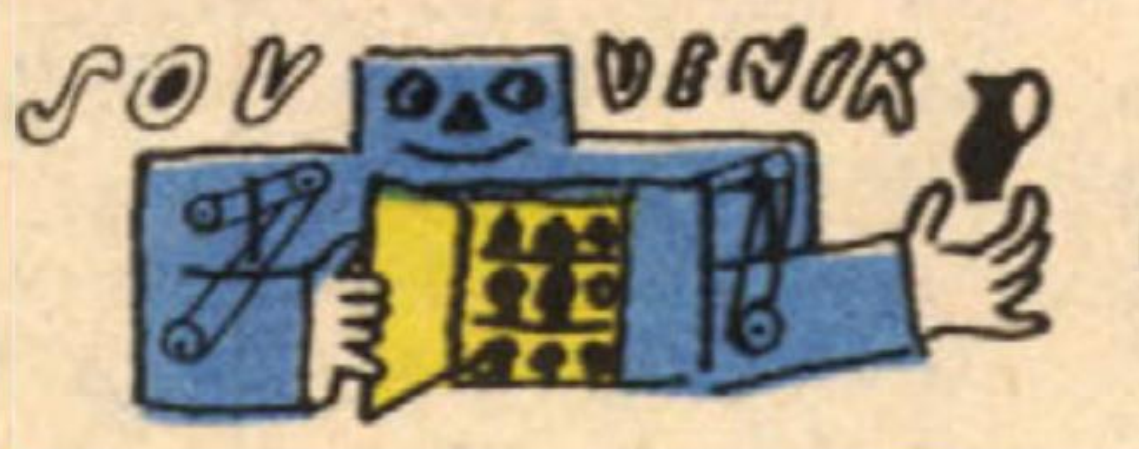

ÖNMŰKÖDŐ BOLT

Néhány héttel ezelőtt egy Kiváló Boltról két levelet tettem közzé ezen a helyen. Az egyiket egy egyszemélyes Souvenir-bolt vezetőjének a férje írta nagy méltatlankodással abból az alkalomból, hogy a bolt, amelyet a felesége vezet, Kiváló Bolt lett. A felesége azonban mégsem lett kiváló dolgozó, noha *egyetlen* dolgozója a Kiváló Boltnak, amely éppen az ő kiváló munkája révén lett Kiváló Bolt.

A másik levelet én írtam nyílt válaszként, csodálkozva és enyhén gúnyolódva azon, hogy úgy látszik. feltalálták az *önműködő* boltot, és ezért akarta megspórolni a kiválónak nyilvánított egyszemélyes Souvenir-bolt vállalata azt a félhavi fizetést, ami ilyen esetben a Kiváló Bolt egyetlen dolgozójának logikusan járna. (Ha lenne egyáltalán dolgozója az *önműködő* boltnak. De minek, ha már úgyis önműködik?)

Cikkemre több észrevétel érkezett. Ebből egy levelet idézek. Egy ugyancsak egyszemélyes Kiváló Bolt írta, s ez még inkább meggyőzött arról, hogy úgy látszik, valóban feltalálták nálunk — az egész világon először — az önműködő boltot, amely nemcsak bevásárol, elad, könyvel, adminisztrál, rendet tart és kirakatot rendez, hanem még írni is tud.

„Kedves Szerkesztő Úr” — hangzik a bolt levele —, „jogos büszkeség és a mellőzöttség miatt érzett sértődés adta kezembe a tollat. Vállalatunknak ugyanis két egyszemélyes boltja van; én vagyok a második. Ebben a minőségemben társammal egy időben én is megkaptam a Kiváló Bolt megtisztelő címet. Mondanom sem kell, hogy a kitüntetés csak engem érint, az itt lábatlankodó »egy személy«-re ez természetesen nem vonatkozik.

Arra kérem, személyesen győződjék meg arról, hogy megfelelő alkalmazkodó képességemmel, kulturált kereskedői magatartásommal nem jutottam érdemtelenül a kitüntető címhez és az ezzel járó oklevélhez.

Őszinte híve
Sakkbolt
VII., Lenin krt. 44.”

Egy másik észrevétel a Souvenir-bolt vállalatának a dolgozóitól érkezett. Ebből csak egy rövid részletet idézek. „A vállalatnál az Ön cikkével mindenki egyetért, a dolgozók kinevetik a vállalat vezetőségét. Még a nagykereskedelmi vállalatoknál is, ahol a Souvenir-bolt az áruját beszerzi, nevetségesnek minősítik ezt az összeférhetetlen helyzetet. Csak éppen a vállalat vezetősége részéről nem észlelhető mozgolódás. Úgy viselkednek, mint a csigabiga amely megijedve behúzza a szarvacskáit és a szemecskéit. Nem látnak, nem hallanak és nem akarnak tudomásul venni semmit.”

Ha lúd, legyen kövér — gondoltam, és ha már ezzel a csekélységnek látszó üggyel ennyit foglalkoztam, illik, hogy a végére járjak. Megkérdeztem hát a Belkereskedelmi Minisztériumnak arra illetékes szakemberét és (a biztonság kedvéért) egy szakszervezeti emberét is. Ők is kinevették a vállalatot, és azt mondták: a levélíróknak igazuk van, ne is kutassam, hogy intézkedik-e erről a vállalat kollektív szerződése. A Kiváló Bolt egyetlen dolgozójának jár a Kiváló Dolgozó cím és az ezzel járó félhavi jutalom. A Kiváló Bolt kitüntetés ugyanis csak úgy jöhetett létre, ha az egyszemélyes bolt egyetlen dolgozója kiválóan dolgozott. A kiváló minősítés *ingyen reklám* a boltnak és a vállalatnak. A bolt kiváló minősítésével együtt a bolt egyetlen dolgozóját a Kiváló Dolgozó címmel és félhavi fizetéssel honorálni kellene. Ez nem néhány bolt ügye, ez elvi kérdés: az indokolt anyagi ösztönzés kérdése.

A minisztériumi szakemberek véleményéhez nekem nincs sok hozzáfűzni valóm. Szeretném azonban megjegyezni, hogy a Souvenir-bolt esetében a vállalat valóban úgy viselkedik, mint a csigabiga, mondhatnám úgy is: hallgat, mint dinnye a fűben. És még azt is szeretném megjegyezni, hogy a Sakkbolt, amelynek a levelét fentebb idéztem, ugyanazé a vállalaté, mint a Souvenir-bolt: a Fővárosi Bútor, Hangszer és Sportszer Kiskereskedelmi Vállalaté. Szép, dallamos, hosszú nevű vállalat, és csak azért tartom fontosnak a nevét itt feljegyezni, hogy a vezetői bizonyára kiváló tanácsokkal szolgálnának a többi kereskedelmi vállalatnak, miként és hogyan kell az önműködő és kiváló boltok számát szaporítani. Hadd tanulják meg országszerte, mit értünk anyagi érdekeltségen, és milyen módszerrel lehet jobb munkára ösztönözni a dolgozókat. Úgy istenigazában...

Földes György

MAGÁNY

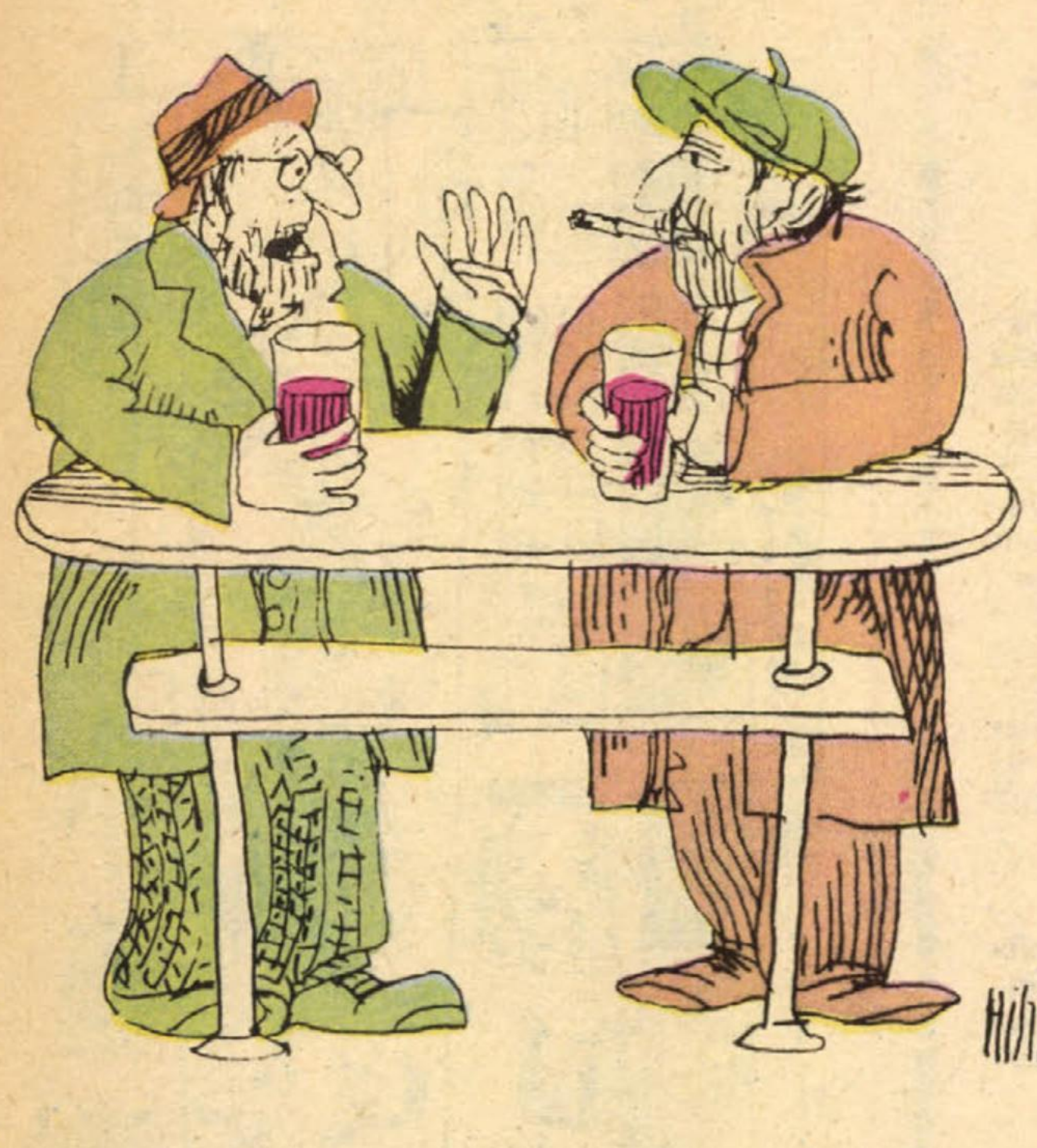

– És ami a legborzasztóbb, nincs kivel veszekednem...

VIETNAMI VETERÁNOK VISSZAADTÁK KITÜNTETÉSEIKET

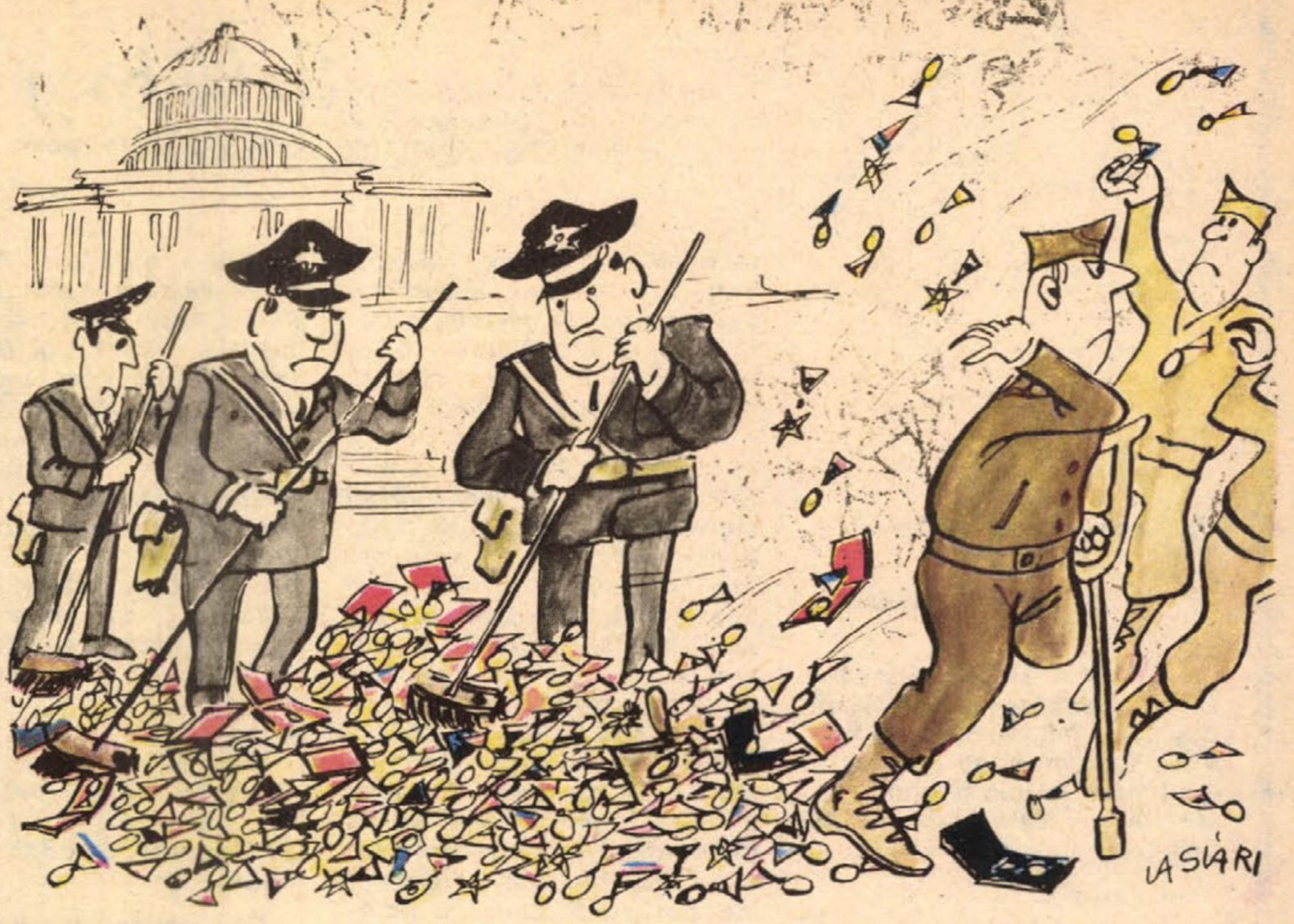

Tavaszi nagytakarítás Washingtonban.

MOZART AZ ANGOL SLÁGERLISTÁN

A hazai lapok is hírül adták, hogy az angol slágerlistán, a legnépszerűbb popdalok rangsorában, John Lennon, Ringo Starr és Mick Jagger társaságában Mozart neve két ízben is előfordul: a 183 esztendővel ezelőtt komponált negyedik, g-moll szimfóniájának egyik tételét dolgozta fel Waldo de los Rios argentin karmester, valamint a Sovereign Collektion brit zenekar.

Mivel a szigetországbeli slágerlistára a hazai és az amerikai sikerek mellett a legritkább esetben kerül kontinensünkről valamilyen dallam, így egy csapásra az érdeklődés reflektorfényébe került a slágerlistára üstökösként berobbant osztrák komponista személye. Más popszaklapok — New Musical Express, Cash Box, Bravo stb. — kiküldött munkatársaival együtt, mi is felkerestük salzburgi lakásában Wolfgang Amadeus Mozartot, az osztrákok népszerű Mo-ját.

Öltözéke nemigen tér el a mai beatmuzsikusok szerelésétől. Hímzett bársonykabát, csipkés mellény, szürke kordnadrág, csatos lakkcipő — akárcsak a londoni muzsikusoké. Talán csak egyetlen érdekesség, hogy tömött, fehér parókát visel, fekete bársonyszalaggal átkötve, de hát ez is hamarosan divat lesz a popkörökben. Klavicembalóján a készülő új slágerek kottái, őmaga ragyogó arccal fogad:

— Fantasztikus! Erre igazán nem számítottam, hogy egyszerre két feldolgozásban is a slágerlistára kerülök! — lelkendezik. — Hogy a luxemburgi rádió éjjel-nappal játssza a melódiámat, hogy Komjáthy bemutatta a *Vasárnapi koktélban!* Egyesek, főleg irigyeim, mint Jimmy Haydn vagy Johnny Gluck, lekicsinylik a jelentőségét. Persze, mert ők állandóan gyártják a dallamaikat, jó, ha egy-két operaház vagy szimfonikus zenekar, más híján, műsorára tűzi azokat. De a slágerlista, az az igazi népszerűség, és mit tagadjuk, a pénz!

Tervei felől érdeklődünk. Csupa lelkesedés, kezdeményező kedv a rokonszenves osztrák komponista.

— Most, hogy a fiatalok megismerik a nevemet, talán megpróbálkozom egy nagylemez zeneanyagának összehozásával. Ausztria számára én írom jövőre az Eurovíziós Dalfesztivál versenyszámát. Amikor hétéves voltam, húgommal már hangversenykörutat tettünk a szomszédos országokban. Most trióvá bővítem az együttest, klavicembalo, elektromos gambaviola, basszusgitár — ez lesz az összeállításunk. A karácsonyi lemezpiac szenzációja lesz az új Halleluja kórusom! Most, hogy anyagilag függetleníteni tudtam magam a salzburgi hercegérsektől, szabadnak érzem magam, tele dallamokkal.

A New Musical munkatársa megkérdezi közbevetőleg, hogy, mivel a Mozart-dalok szöveg nélkül futnak, mit fejez ki a muzsika. Lassan besötétedik, Mo a ma oly divatos petróleumlámpát meggyújtja és úgy válaszol.

— Muzsikám kifejezi a néger soul-brothers és sisters és a fehér emberek együvé tartozását, tiltakozást minden igazságtalan háború ellen, követeli az egyetemi reformokat, egyaránt szól a szegény és a gazdag embernek, mert ők egyformák a Krishna szellemében, mozgósít a tüntetések brutális rendőrelnyomói ellen, hirdeti a szerelem mindenható szépségét, és egyáltalán minden megtalálható dallamaimban, amit nyilatkozni szoktak a többi popszerzők.

Egy új, kétségtelenül tehetséges és termékeny szerzővel ismerkedtünk meg, jól jegyezzük meg a nevét, hiszen Paul McCartney-ét talán már elfeledjük, de Wolfgang Amadeus Mozartét nem. Befejezésül megkérdezzük, hogy mit üzen a mai szerzőknek.

— 1788-ban, tehát 183 esztendővel ezelőtt írtam azokat a dallamokat, amelyekkel ma felkerülhettem a slágerlistákra. Azt üzenem mai szerzőtársaimnak, ne csüggedjenek! Ha ma talán nem sikerül befutniok dallamaikkal, gondoljanak csak az én példámra: 183 év múlva ők is népszerűek lehetnek!

*

Én is abban reménykedem, hogy az idei táncdalfesztiválra benyújtott zöngeményem, legkésőbb 2154-ben, sláger lesz!

Tardos Péter

ELSŐSEGÉLY

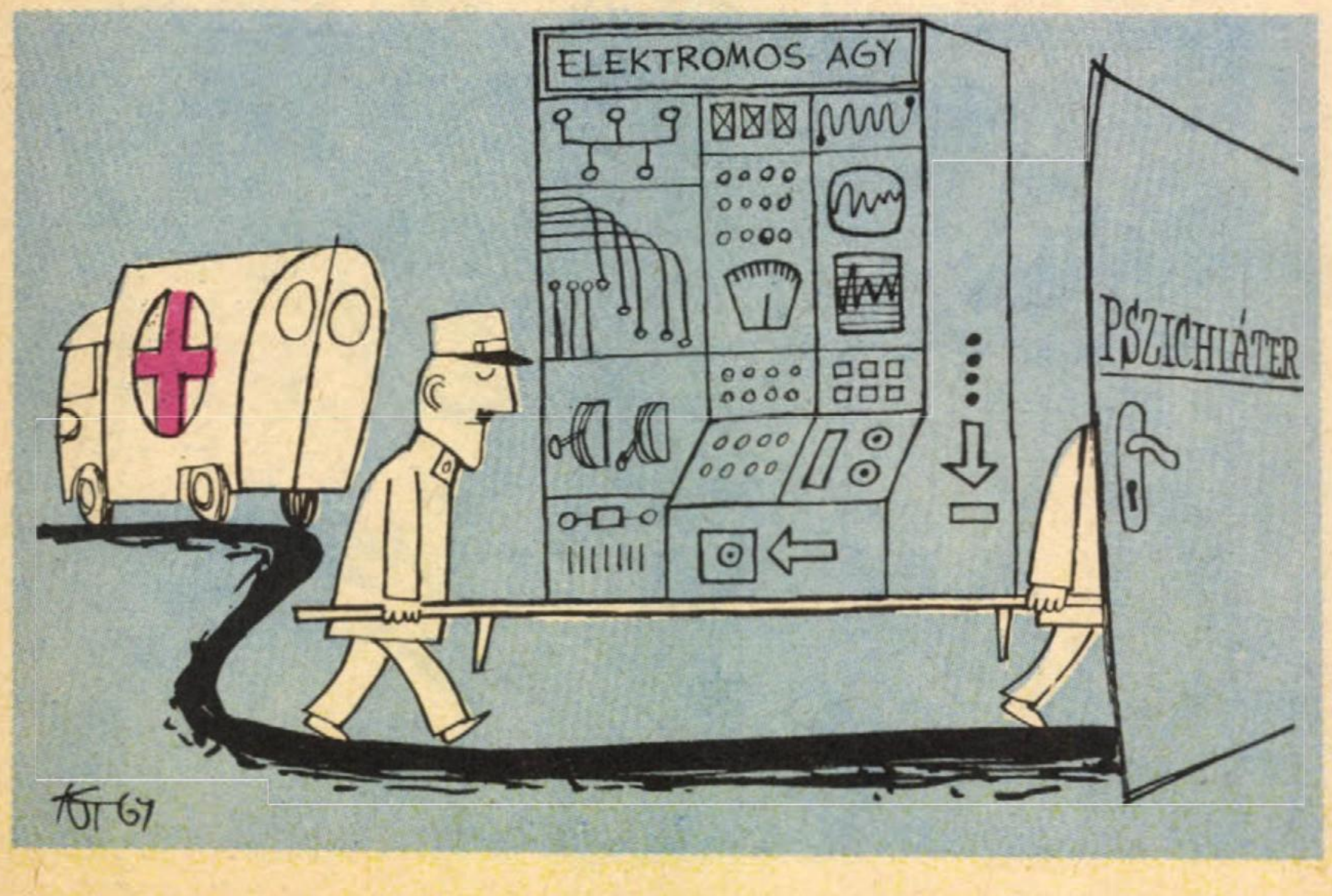

MELLÉKJÖVEDELEM

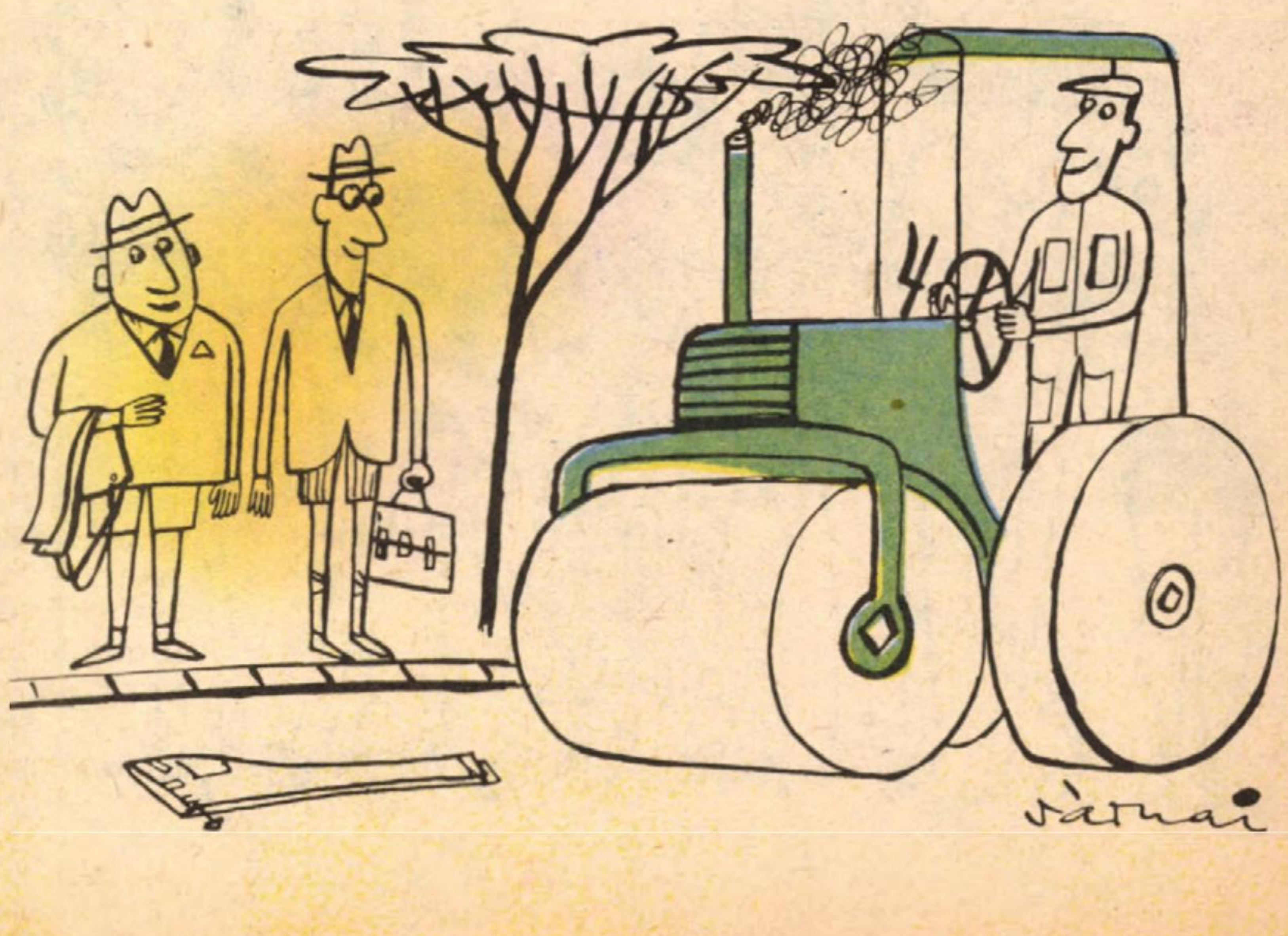

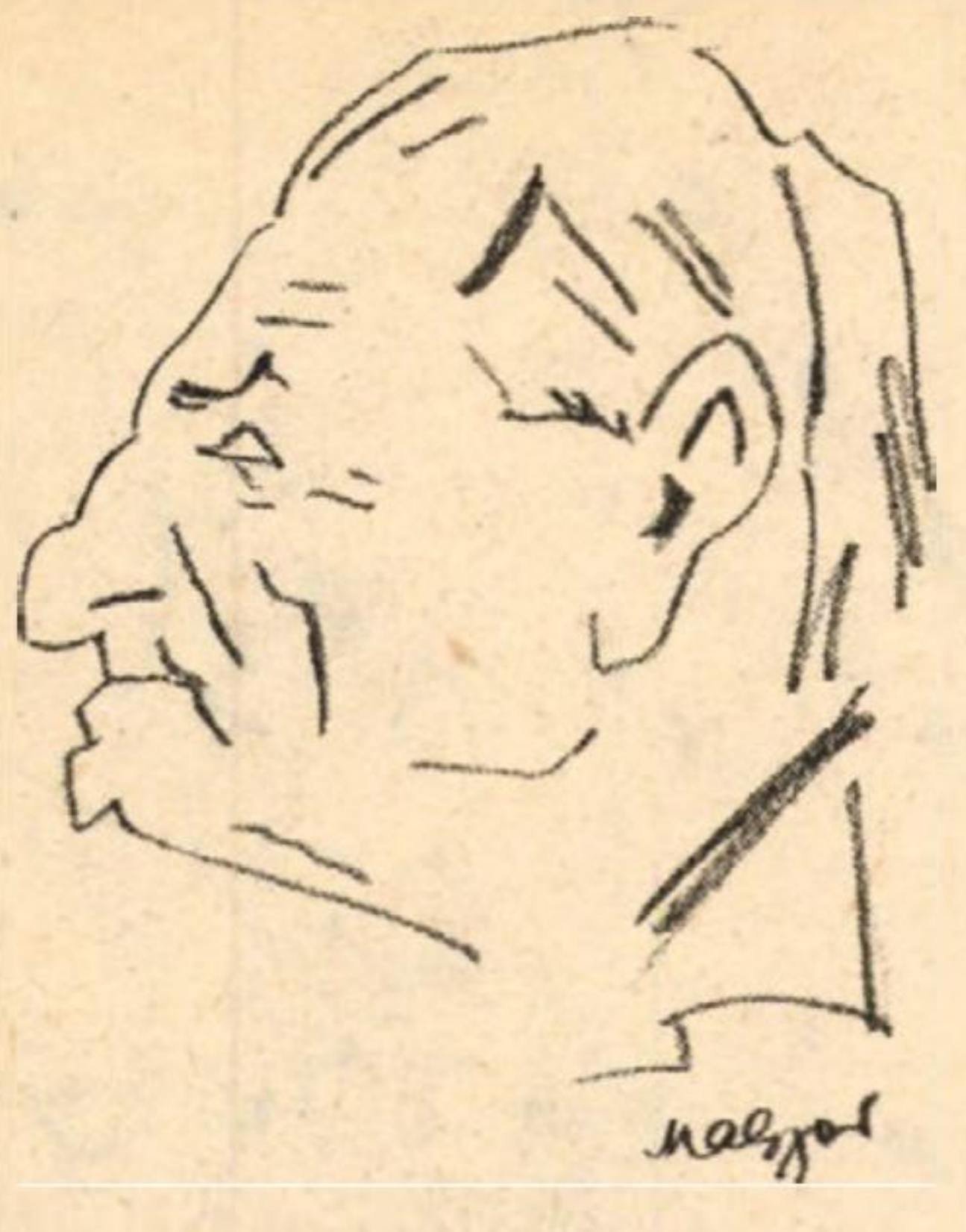

Ludas Matyi Emlékkönyvébe

Nemrégiben fölkerestem az orvosomat.

— Mik a panaszai? — kérdezte.

— A jövő héten nyolcvanéves leszek — válaszoltam egy kissé lehangoltan, és biztosra vettem, hogy azt feleli: ezen nem tudok segíteni. De tévedtem. Rám nézett, jól végigmért, és így szólt:

— Tagadja le.

Néhány pillanatig gondolkoztam, aztán hencegni kezdtem.

— Csakugyan, le is tagadhatom. Nem vagyok sem totyakos, sem pocakos. Hajam, ha deresedik is, olyan sűrű, hogy letöri a fésűt, és ha leejtek valamit, könnyedén lehajolok és fölveszem. Remekül látok és jól hallok is, kivéve a bal fülemet.

Fölemelte az ujját.

— Most miért liheg úgy, mintha el akarna fújni a helyemről?

Bólintottam:

— Mindenkinek, aki sokat sportolt, van egy kis tüdőtágulása. Annak idején pihenés nélkül föleveztem Szentendréig, most azonban két emeletet jöttem föl, és ez nagy különbség.

Megvizsgált, megállapította, hogy a tüdőtágulás nem is olyan kicsi, és isolanidot és diaphyllint írt föl.

Ennyit egészségi állapotomról.

*

Ha már ilyen sokat elárultam magamról, vázolnom kell életem legfontosabb eseményeit is, persze dióhéjban. 23—26 éves koromban katonaruhában jártam, a hősi haláltól csodálatos módon menekültem meg, az 1918-as forradalomban boldog voltam, de a fehérterror elől 3 évre Bécsbe kellett emigrálnom. 1923-ban hazatérve életveszélyes karrierem kezdődött: képzeljék el egy ember helyzetét, aki húsz évig egy élesen ellenzéki nagy lap szerkesztője, később felelős szerkesztője a Horthy-korszakban, majd a nyilasok egyre növekvő „szellemi” pergőtüzében. 1925 karácsonyán az a szerencse ért, hogy a Nyugat-pályázaton külön díjjal tüntettek ki. Erről sokat beszélgettem Kárpáti Auréllal, akit szomorú halála előtt majdnem minden héten fölkerestem, és egyszer megmutattam neki azokat a gyönyörű kritikákat, amelyeket Osvát Ernő és Kosztolányi Dezső írt rólam.

— Ebből látom, hogy hanyatlom — mondottam keserűen —, mert azóta senkitől sem kaptam ilyen szép kritikákat.

— Ez csak azt bizonyítja — felelte egy kis gúnyos mosollyal —, hogy azóta nincsenek Osvátok és Kosztolányik.

Ámbár dicsekedni csak azzal szeretek, amivel nem érdemes (például, hogy milyen ügyesen tudok legyeket csapkodni újságpapirossal), itt mégis vissza kell emlékeznem arra, hogy előzőleg volt néhány szép regénysikerem, nemcsak itthon, de Amerikában, sőt Párizsban is, francia fordításban. És följegyeztem egy felejthetetlenül forró színházi estét, amikor olyan „szűnni nem akaró” tapsorkánban álltam a vasfüggöny előtt, hogy az előadást csak hosszabb szünet után lehetett folytatni... de mindez már a múlté.

A felszabadulás után — amelyet a nyilasok elől való kalandos bujkálás és barátaim részére számos hamis keresztlevél gyártása előzött meg — lelkes írói és újságírói munkámért csak kedvencem, az ifjúság jutalmazott meg: 74 éves koromban megkaptam a KISZ aranykoszorús jelvényét. Ami közben kellemetlenség ért, arról nem beszélek. Miért beszéljen erről az, akinek gyógyíthatatlan optimizmusa és nyájas, vidám otthona van?

*

Csak még egy apró, tanulságos jelenetet szeretnék elbeszélni arról, hogy miképpen keveredik bűnbe az ártatlan. Így:

Egy napon megyek hazafelé, és a ház előtt elfog tízéves kis barátom, egy nagy labdával a kezében.

— Bácsi, kérem — mondja —, ezt a labdát szeretném bedobni az ablakunkba, az első emeletre, de nem bírom.

— No add csak ide — biztatom öntudatosan és a labdát egy ragyogó célzással fölhajítom a nyitott ablakba, pont a közepébe. Odabent óriási csörömpölés, és egy fél perc múlva az ablakban megjelenik a haragos nagymama.

— Mit csináltál megint, komisz kölyök? — kiáltja harsányan.

A gyerek rám mutat.

— Nem én voltam... a bácsi volt.

Hát ez így igaz. Fölmentem a nagymamához és megtérítettem az összetört virágváza árát. Fizettem. Az életben általában mindig fizettem, többször, mint ahányszor pénzt kaptam. Ma sem értem, hogy ilyen körülmények között hogyan tudtam megélni, ha szegényen is, de aránylag jól.

Lovászy Márton

AZ EZERMESTER

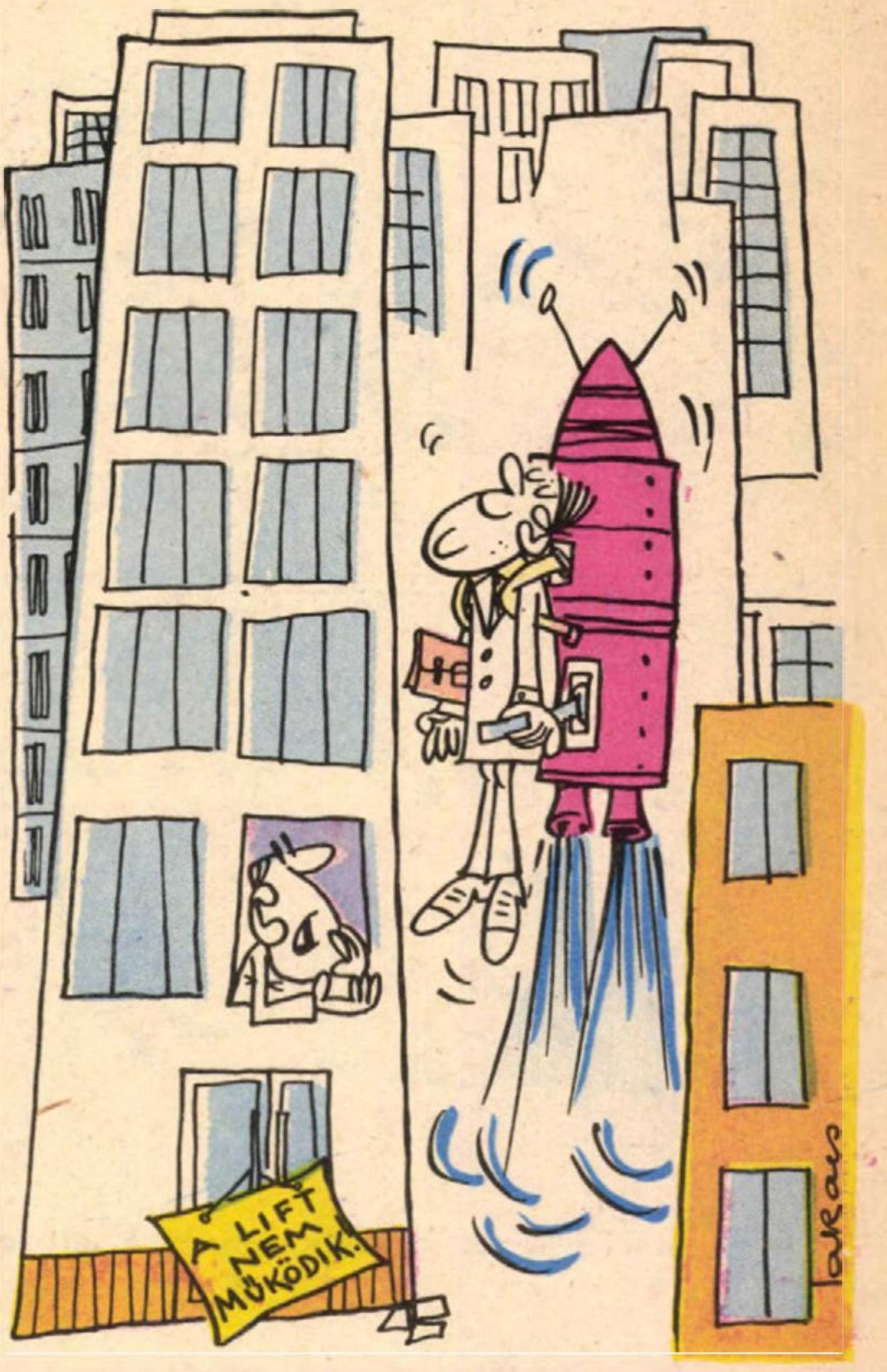
A LIFT NEM MŰKÖDIK!

ŐFENSÉGE RÁGÓGUMIJA

Nemrég sajtóértekezletet tartott egy fiatalember Stockholmban. A csizmás ifjú rágógumit rágva fejtette ki a sajtó képviselőinek, hogy ő éppen olyan közönséges fickó, mint bárki más.

„Akkor viszont miért legyen belőle király?” – tette fel a kérdést az „Expressen” című nagy svéd lap.

A fiatalember ugyanis Carl Gustav volt, a 24 éves trónörökös. Az az érzésünk, hogy a trónörökös ez idő szerint többre becsüli a rágógumit a koronaékszereknél.

MEDICINROLLER-MÁNIA

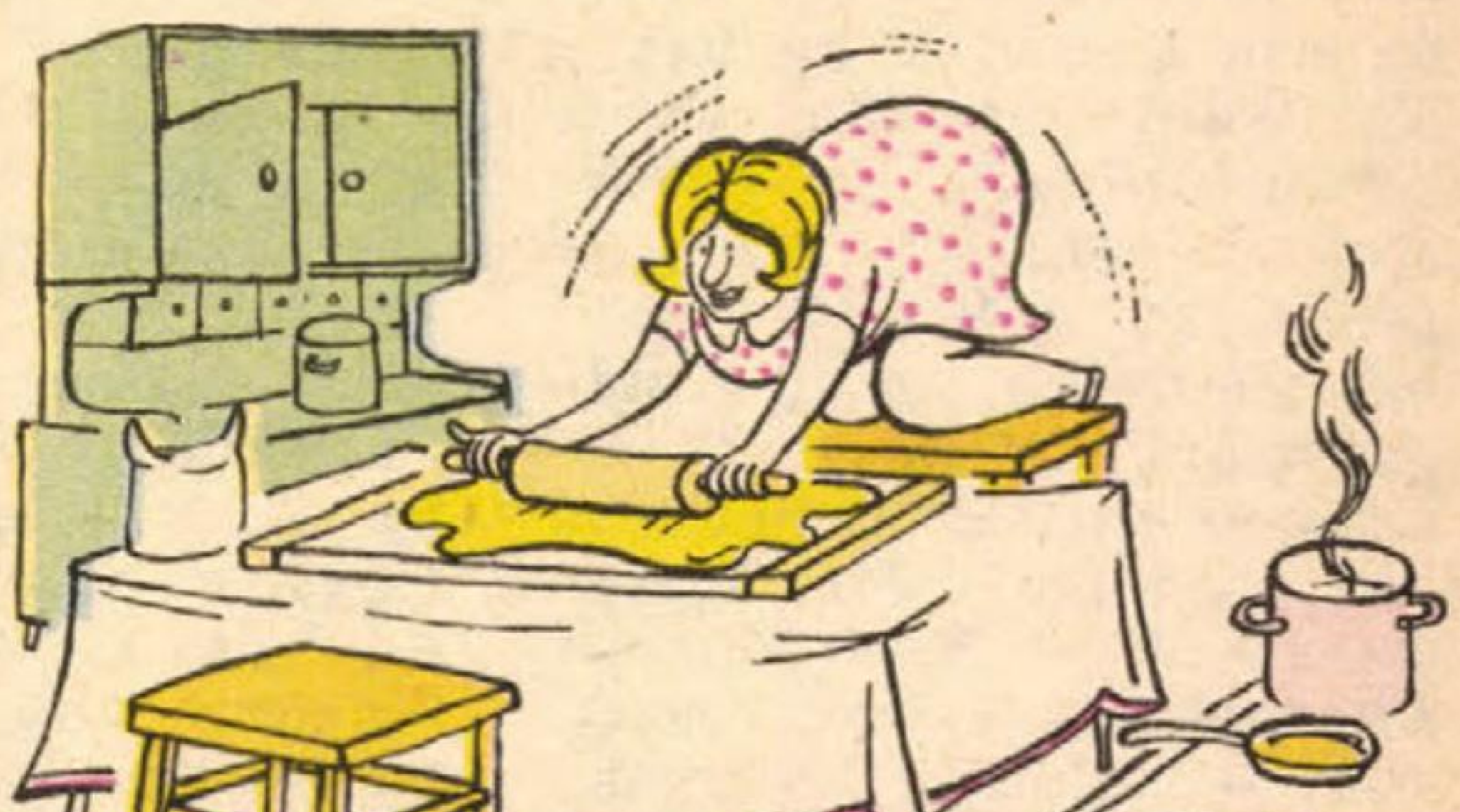

GALERI

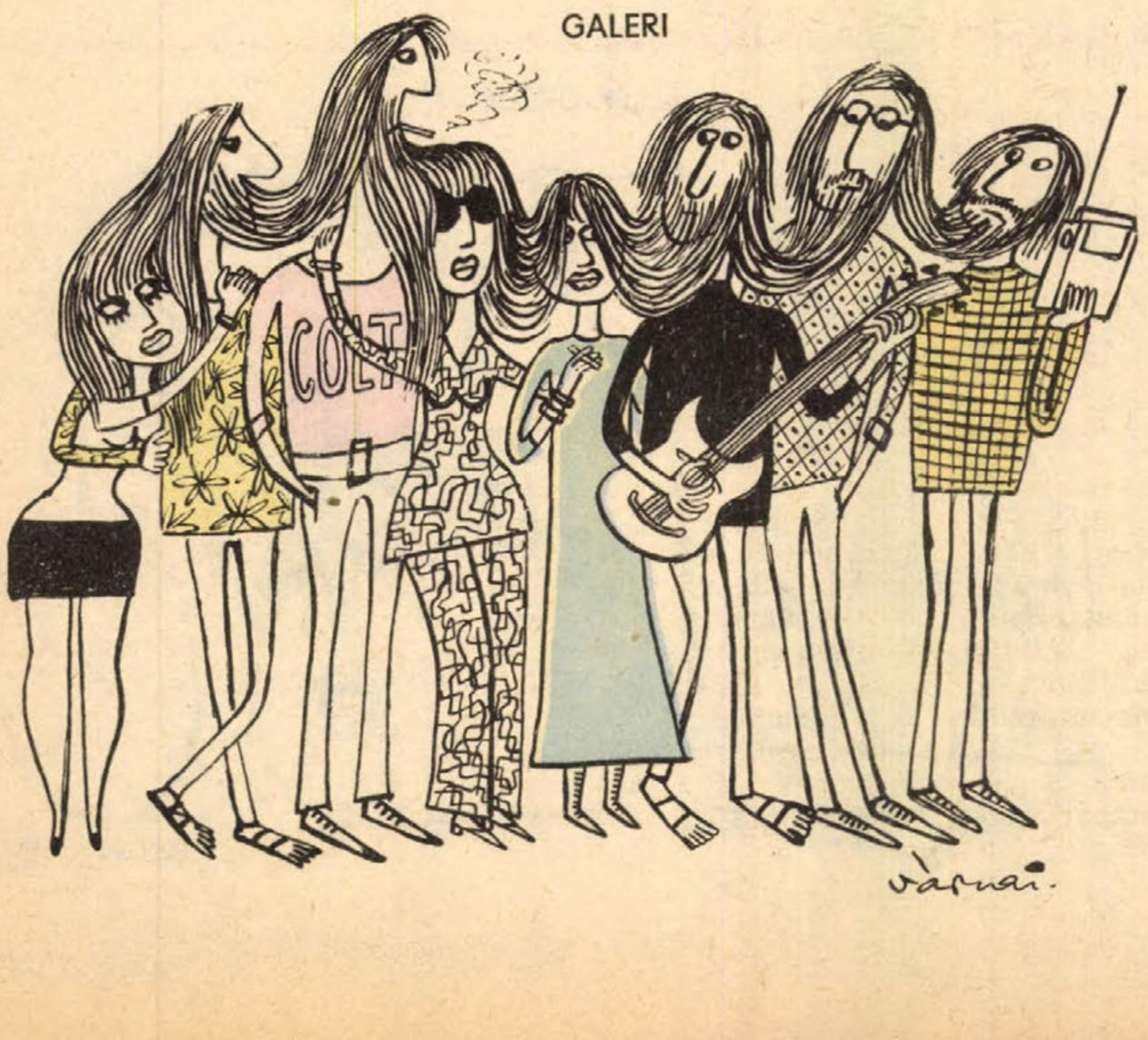

KERTES HÁZ

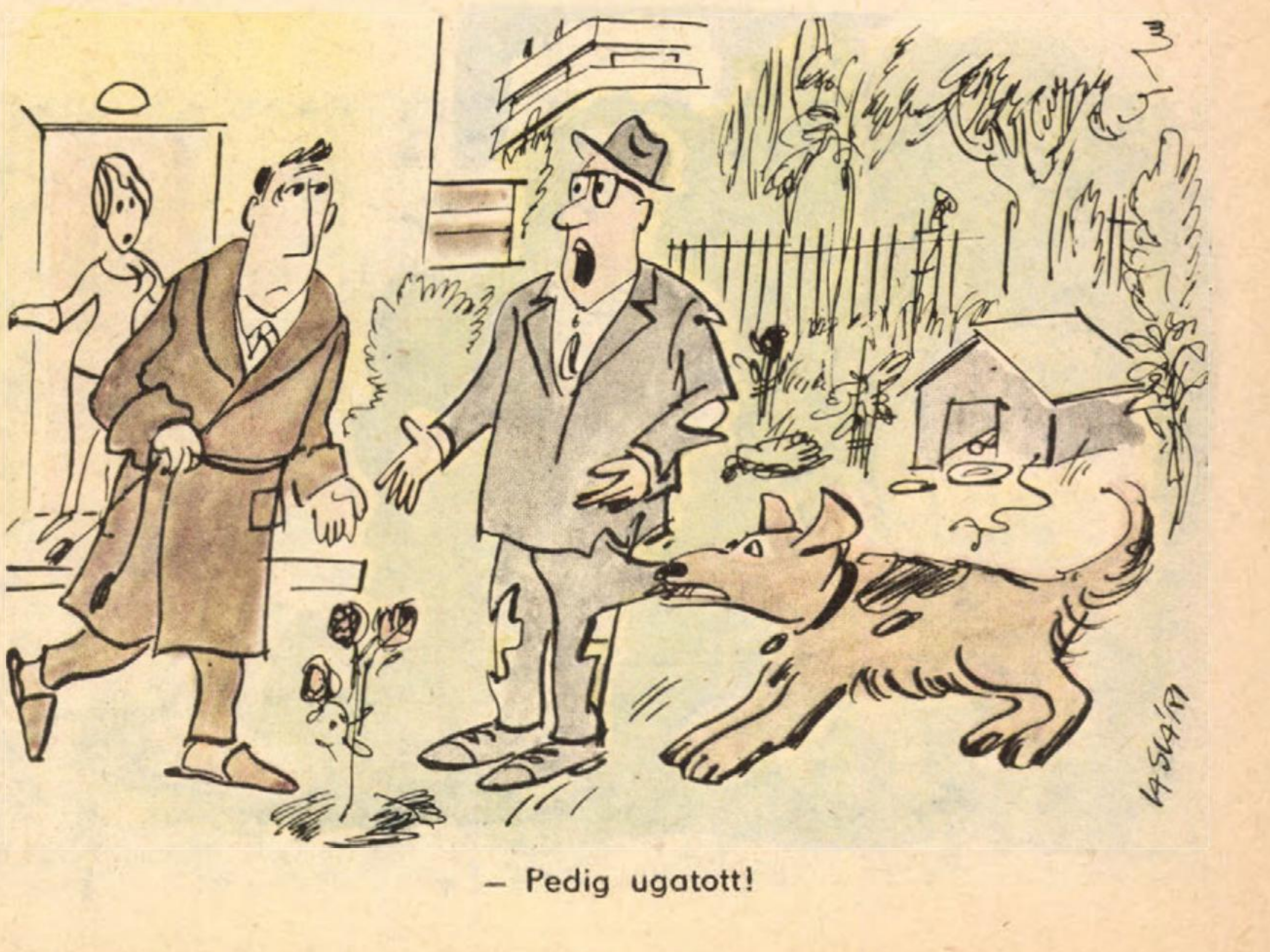

– Pedig ugatott!

HAJDÚSZOBOSZLÓN

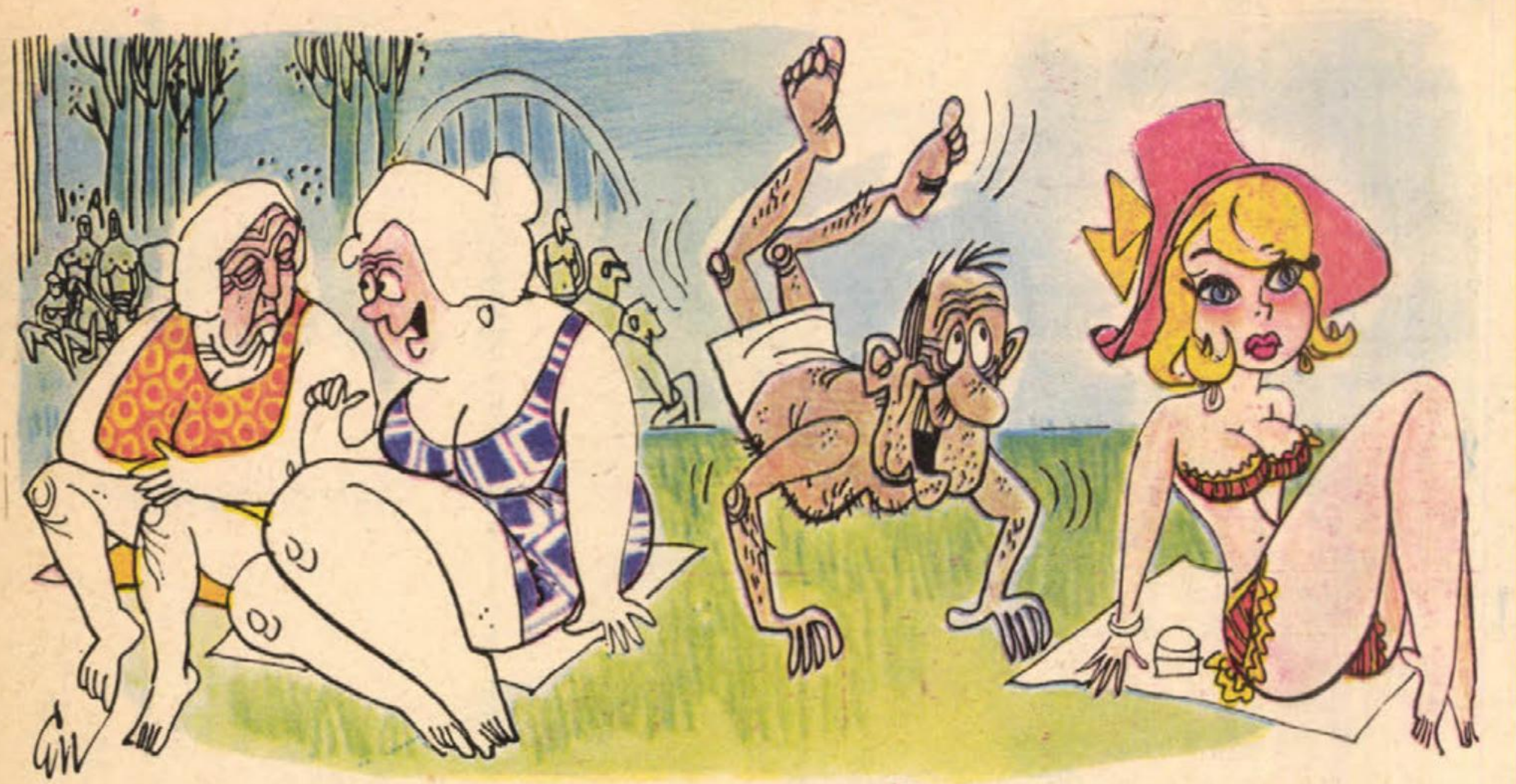

– Ez a víz csodát tett. A férjem otthon mozdulni sem tudott a reumától!

TÚLNÉPESEDÉS

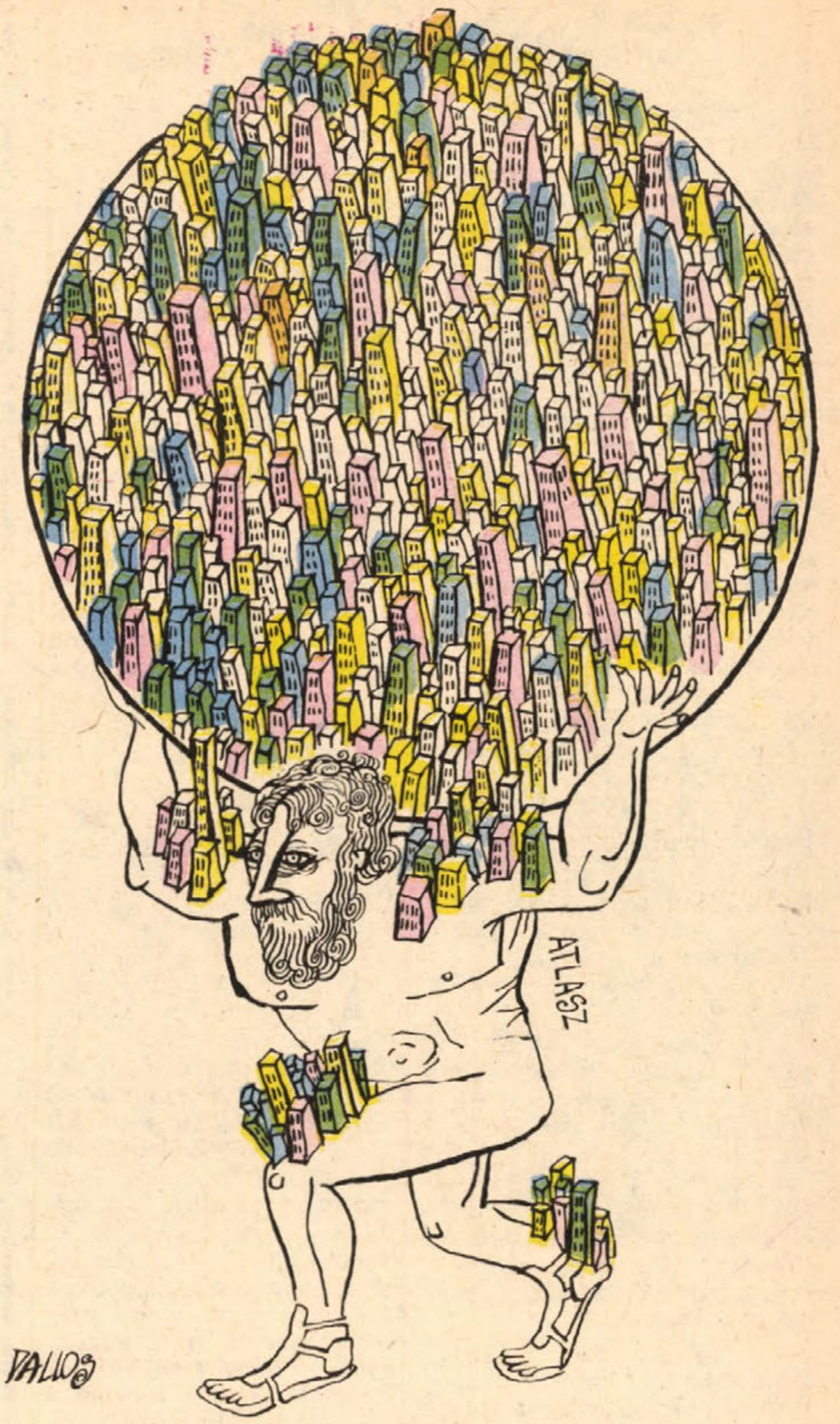

BIZALMATLANSÁG

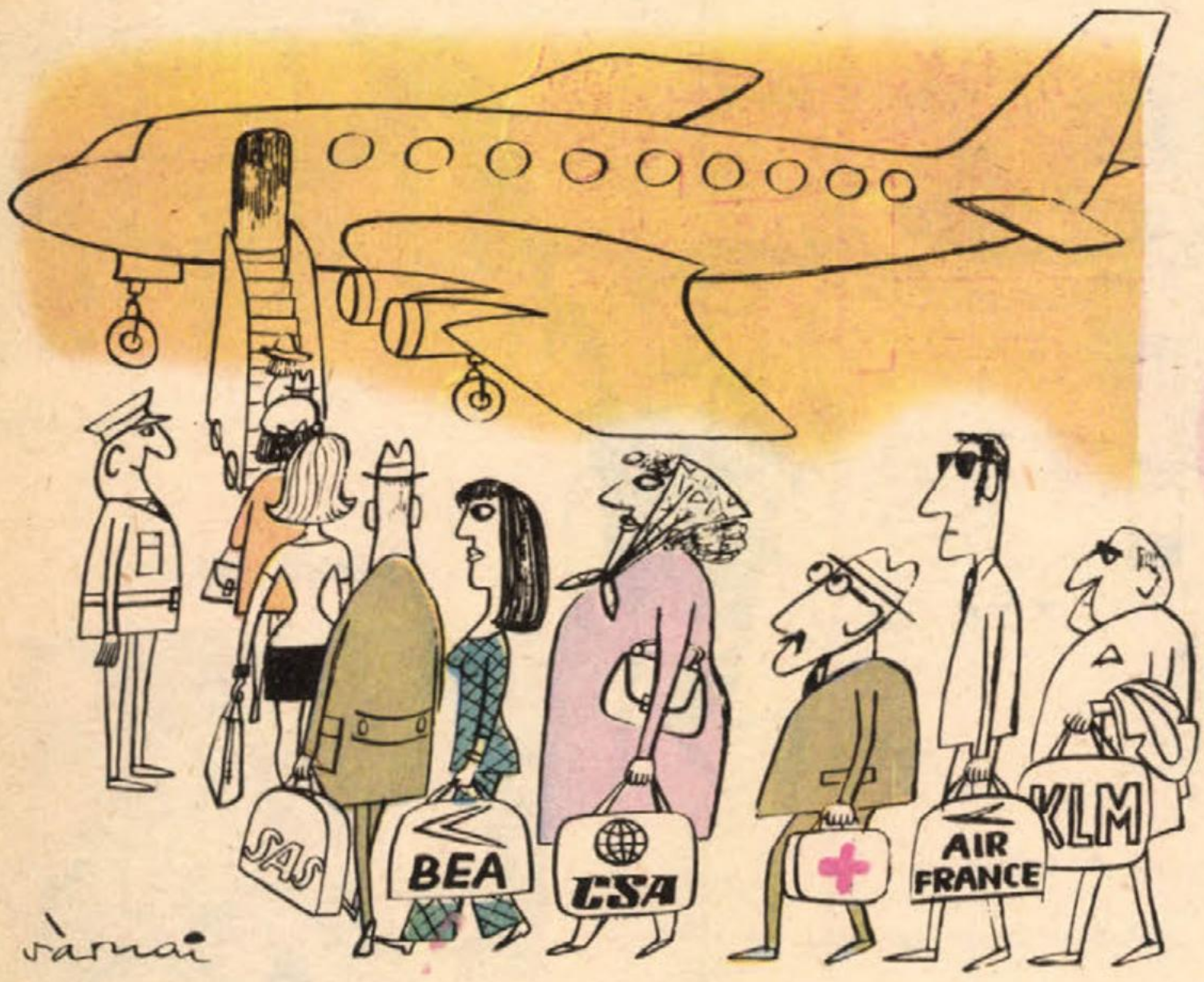

MANDÍNER

Mantinellnek a biliárdasztal ruganyos keretét nevezik. A biliárd nevű, egykor népszerű játékban — honunkban — ez mandínerré magyarosodott. Így nevezik azt a figurát, amikor a megcélozott golyót nem egyenesen, hanem az asztal keretéről visszapattanó golyóval találják el. A kávéházakkal együtt a biliárd is kiment a divatból, de a mandínert átmentettük az életbe. Amit nem lehet egyenesből elérni, azt mandínerből próbáljuk...

Az alábbiakban a mandínernek az életbe átmentett néhány változatával ismertetjük meg az olvasót, hátha fel tudja használni. Itt van például a „mandíner kimenő":

Mondjuk, hogy a férjnek egy szabad estére lenne szüksége. A gyakorlatlan ilyenkor értekezletet hazudik, túlóráról mesél, de az esetek nagy részében lebukik. Mandínerből a helyzetet úgy lehet megjátszani, hogy a férj kora délután hazamegy és bejelenti:

— Most lefekszem, szívem. Ma este be kell menni a hivatalba, de semmi kedvem. Feltehető, hogy kiküldenek valakit értem. Te majd megmondod, hogy rosszul érzem magam. Ne nézzenek engem hülyének, miért pont én menjek vissza?!

A fejemet teszem rá, hogy az asszony ilyenkor addig veszekszik, míg a férj belátja, hogy neki családja van, amelyért néha áldozatot is kell hozni. Így a feleség saját kezűleg tuszkolja ki az ajtón, és amidőn késő éjjel, a kártyapartiból hazatér, még sajnálja is.

Persze a mandíner nemcsak a házasságban, de a szerelemben is hatásos módszer. Ennek igazolására álljon itt Zsuzsika esete:

Nevezett Zsuzsika olyan szép, hogy elmehetne bármelyik kávézacskóra, reklámnak. Szívéért, kezéért és a vele járó javakért ketten versenyeztek: Péter és Pál. Persze a versenyben többen indultak, de ez a két fiú jutott a döntőbe. Péter egyenesből harcolt:

— Ez a Pál visszataszító, ostoba alak — mondta, és Zsuzsika megállapította, hogy nem is olyan visszataszító, és egyáltalán nem ostoba.

Pál mandínerből játszott:

— Fáj bevallanom, de azt hiszem, jól választott. Péter okos, jóindulatú és nagyon csinos. Atlétatermet, egyenes tekintet... Istenem, ki veheti fel vele a versenyt?!

Zsuzsika természetesen rögtön észrevette, hogy Péter vézna, hajlott hátú alak, aki kancsal is egy kicsit, és természetesen Pált választotta, akiről csak évek múlva derült ki, hogy valóban visszataszító és ostoba.

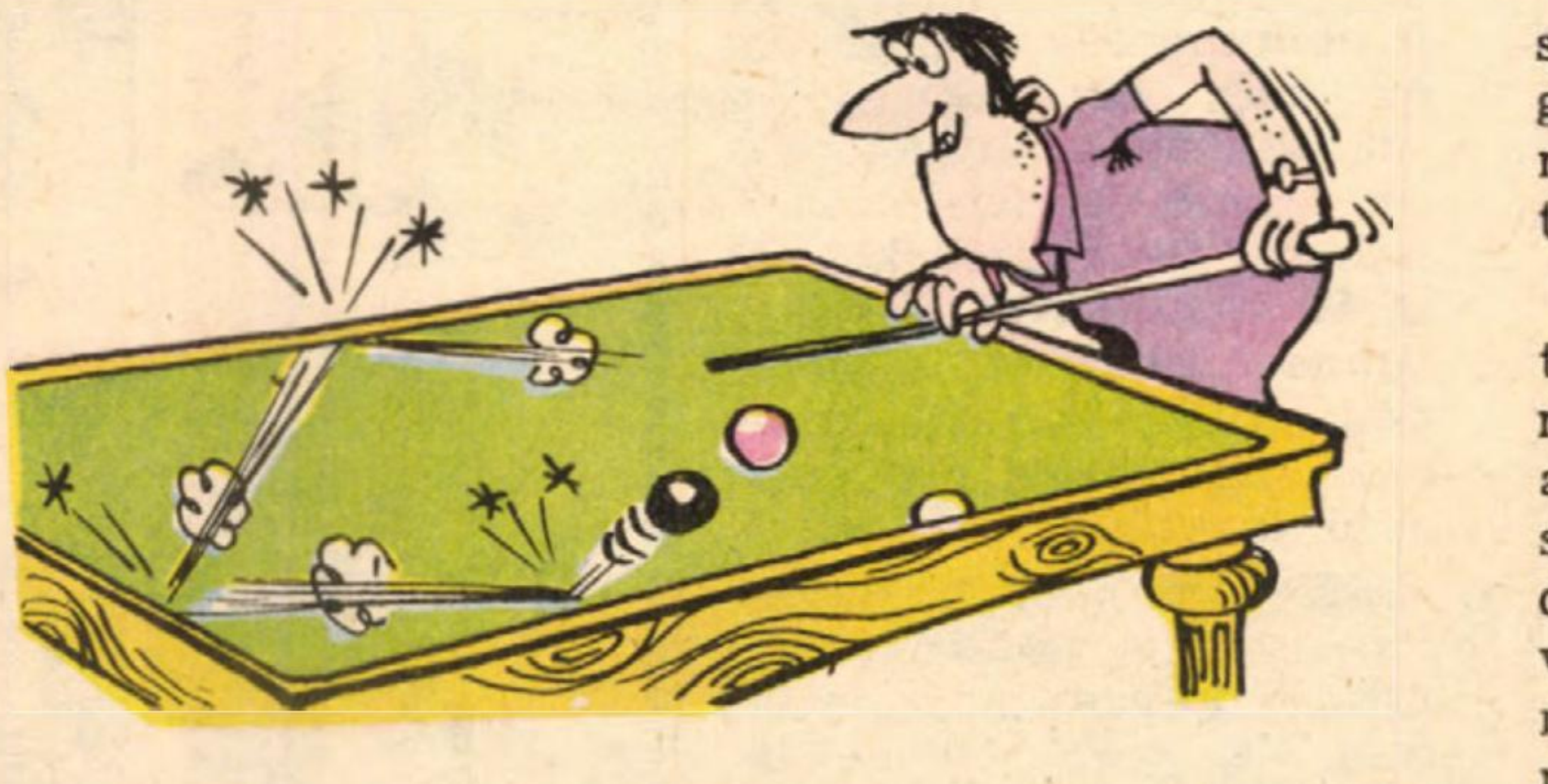

A mandínerjáték a fúrásban, az intrikában sem nélkülözhető. B. tudta, hogy az igazgató nem rokonszenvez vele. Más nagyon elkeseredne emiatt, B. azonban mandínerre vette a figurát, és kiválóan kamatoztatta főnöke ellenszenvét. Számos kollégáját fúrta meg azzal, hogy az egekig magasztalta őket. Az emberek reszkettek tőle, és igyekeztek a kedvébe járni, hogy jót ne mondjon róluk. Újításokba vették be titkos társként, és feladata csak az volt, hogy a beadott javaslatot dühösen ócsárolja. Főosztályvezető is úgy lett, hogy széltében-hosszában híresztelte: öngyilkos lenne, ha valaha is előléptetnék. Ezután addig gyalázta Z.-t, míg a dolgozók a Duna jegére vonultak ki, és ott követelték, hogy Z. legyen az igazgató helyettese. Csak céljuk elérése után derült ki, hogy Z. kartárs, a hamarosan rettegett igazgatóhelyettes, B. sógora.

Bevallom, magam is sikerrel játszom időnként a mandínert. Ez társaságomban el is terjedt, és a minap Kálmán kért tőlem tanácsot:

— Érzem, hogy Julika szeret, de bizonytalan vagyok. Félek, hogy szerelmét nem tudom ébren tartani. Mit tegyek?

— Mandíner! — mondtam. — Julika biztos benned, nincsenek kételyei, ami pedig nagy serkentő a szerelemben. Hozd a tudomására, hogy több nő verseng érted, és egyikmásik le is vesz a lábadról. Meglátod, Julika szerelmének lángja újra fellobban...

Kálmán megfogadta a tanácsot, és módszerem ismét bebizonyította használhatóságát: Julika egy kis presszóban vár rám, mert bosszút akar állni a csélcsap Kálmánon...

De ez már a dupla mandíner, kezdőknek nem ajánlom...

Ősz Ferenc

ESETEK

1. FIZETÉSEMELÉS

Egy kisvállalat műszaki osztályának kollektívája elhatározta, hogy április elseje alkalmával megtréfálja a csendes, halk szavú Reszégi Tivadart. Amikor reggel bement, azzal fogadták, hogy az igazgató sürgősen keresi fizetésemelés ügyében. Tivadar bíborvörös arccal állt az igazgató elé, aki nem tudta mire vélni a váratlan látogatást. Bár aznap igen jó napja volt: vállalata elnyerte a „Kiváló vállalat" címet, Párizsba küldték üzleti tárgyalásokra, és megérkezett új Mercedes autója. Végül, hogy megtörje a kínos csendet, megkérdezte Reszégit, mennyit keres havonta.

— 2100 forintot! — hebegte Tivadar.

— Csak keresett annyit, kedves Reszégi. — mert január 1-től visszamenőleg 2400 forintra emelem, szorgalmas, jó munkája elismeréséül!

Reszégivel megfordult a világ. Egészen a műszaki osztályig csipkedte magát, hogy nem álmodik-e. A kollégák már előre a hasukat fogták, hogy az igazgató hogyan fogja kidobni a fizetésemelést emlegető Tivadart. De hogy mosolyogni látták, arcukra fagyott a káröröm.

— Hogyan? Te... fizetésemelést... kaptál? Hiszen mi csak áprilisi tréfának szántuk, ugratni akartunk!

Tivadar lehuppant a földre, és úgy röhögött, hogy a könnyei hullottak.

— Köszönöm, fiúk! Sikerült!

2. KÉT ELŐADÁS

Egy délután úgy hozta a sors, hogy két előadás is volt a vállalat kultúrotthonában. A nyugdíjasoknak pszichológus tartott előadást „Hogyan éljen az idős ember?" címmel, a fiataloknak a munkásakadémián pedig nőgyógyász, azzal a címmel, hogy „A szexuális élet, fogamzásgátlás". A kultúrház gondnoka „rossz" helyre küldte a mit sem sejtő előadókat, akik eleinte kissé meglepődtek a hallgatóság életkorán, de azért megtartották előadásukat. A fiatalok ugyan zúgolódtak, az idősebbek azonban vastapssal jutalmazták az érdekes előadást...

3. A GYÁRI KABARÉ ÚJJÁSZÜLETÉSE

Történt egyszer, hogy a pesti művészbrigád autóbusza elakadt a havazás miatt. A vidéki gyár művelődési házában 600-an várták a produkciót, egyre türelmetlenebbül, egyre idegesebben. A nyolc órára hirdetett előadás még kilenc órakor sem kezdődött meg. A kétségbeesett igazgató végül kiállt a színpadra és szózatot intézett a közönséghez: — Kérjük mindazokat a dolgozókat, akik úgy érzik, hogy meg tudják nevettetni a közönséget, jelentkezzenek az öltözőben! A teremben nagy zsongás kezdődött, aztán valaki felkiabált a színpadra:

— Maradjon a színpadon az igazgató elvtárs!

Környei Tibor

---

a VILÁG anekdotakincséből

Az *Isteni színjáték* tengernyi alakjából, eseményéből is kitűnik, hogy *Dante* emlékezőtehetsége rendkívüli volt. Ám erről a csodálatos memóriáról egy szerény, de frappáns történet is beszámol.

Egy ismerőse megállította Dantét, s megkérdezte tőle:

— *Mondja meg, kérem, Mester, Ön szerint mi a legjobb étel?*

— *A tojás* — felelte a költő.

Eltelt egy év, s Dante újra találkozott ismerősével. Az illető megállt, s csak ennyit kérdezett:

— *Mivel?*

— *Sóval* — felelte a költő, s nyugodtan folytatta útját.

Cesco *Baseggio*, velencei származású olasz színművész, Goldoni figuráinak felülmúlhatatlan alakítója, ma már, hetvenen jóval túl, színpadon alig-alig lép fel, csak a televízióban látható. De évtizedeken át saját társulatával játszotta Goldoni műveit, s nemcsak kitűnő színész, rendező, hanem szigorú igazgató is volt.

Egyik próbán a Baseggio-társulat fiatal szerelmes színésze nem jelent meg. Másnap, amikor ismét bejött a színházba, Baseggio megkérdezte tőle:

— *Tegnap miért hiányzott a próbáról?*

— *Beteg voltam, signor Baseggio.*

— *Hozott orvosi bizonyítványt?*

— *Nem hoztam, signor Baseggio.*

— *És miért nem hozott, ha szabad kérdenem?*

— *Mert tényleg beteg voltam, signor Baseggio...*

Békés István gyűjtése

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mi a kedvenc ételük?

Szűr-Szabó József:

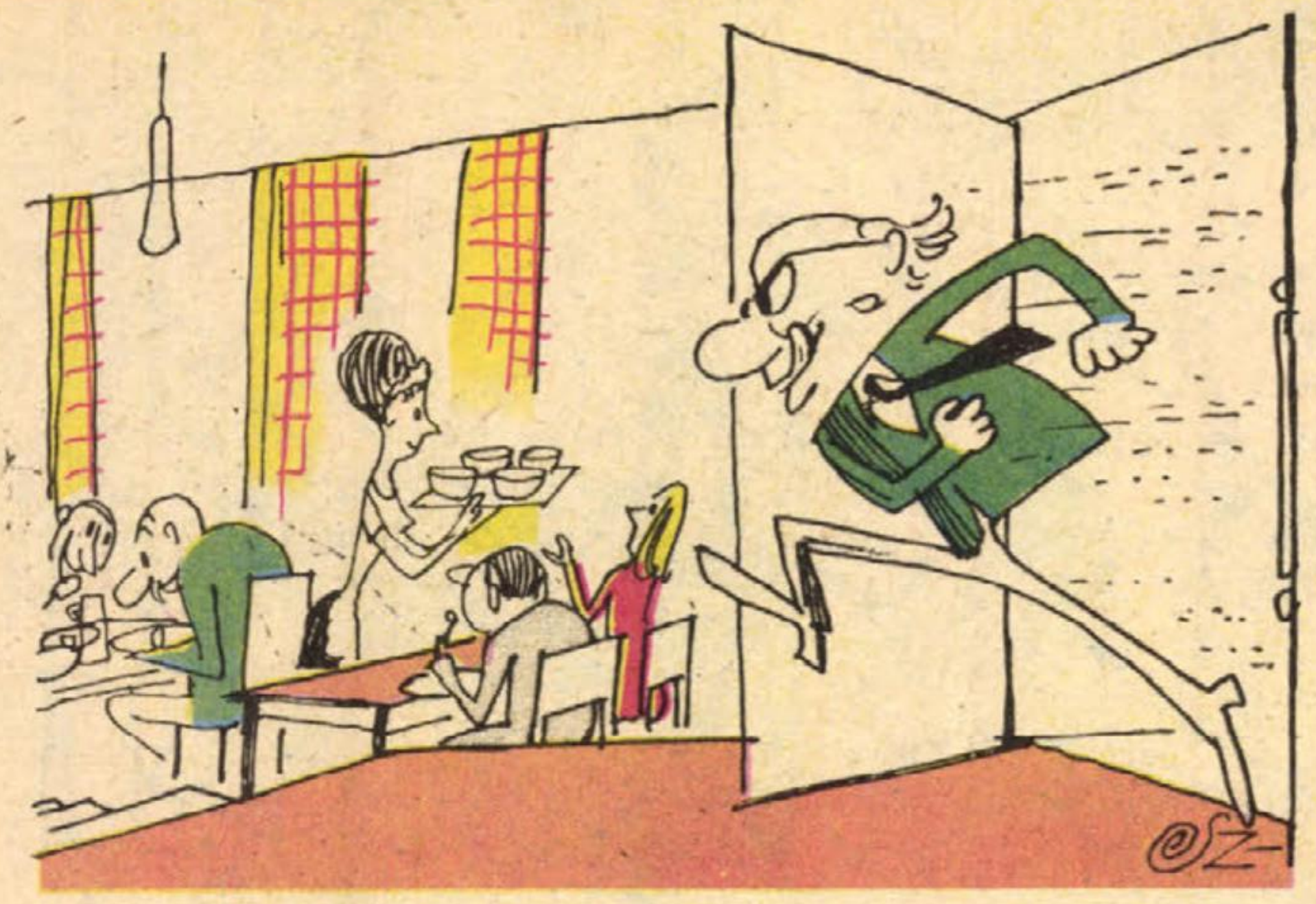

– Az üzemi koszt!

Mészáros András:

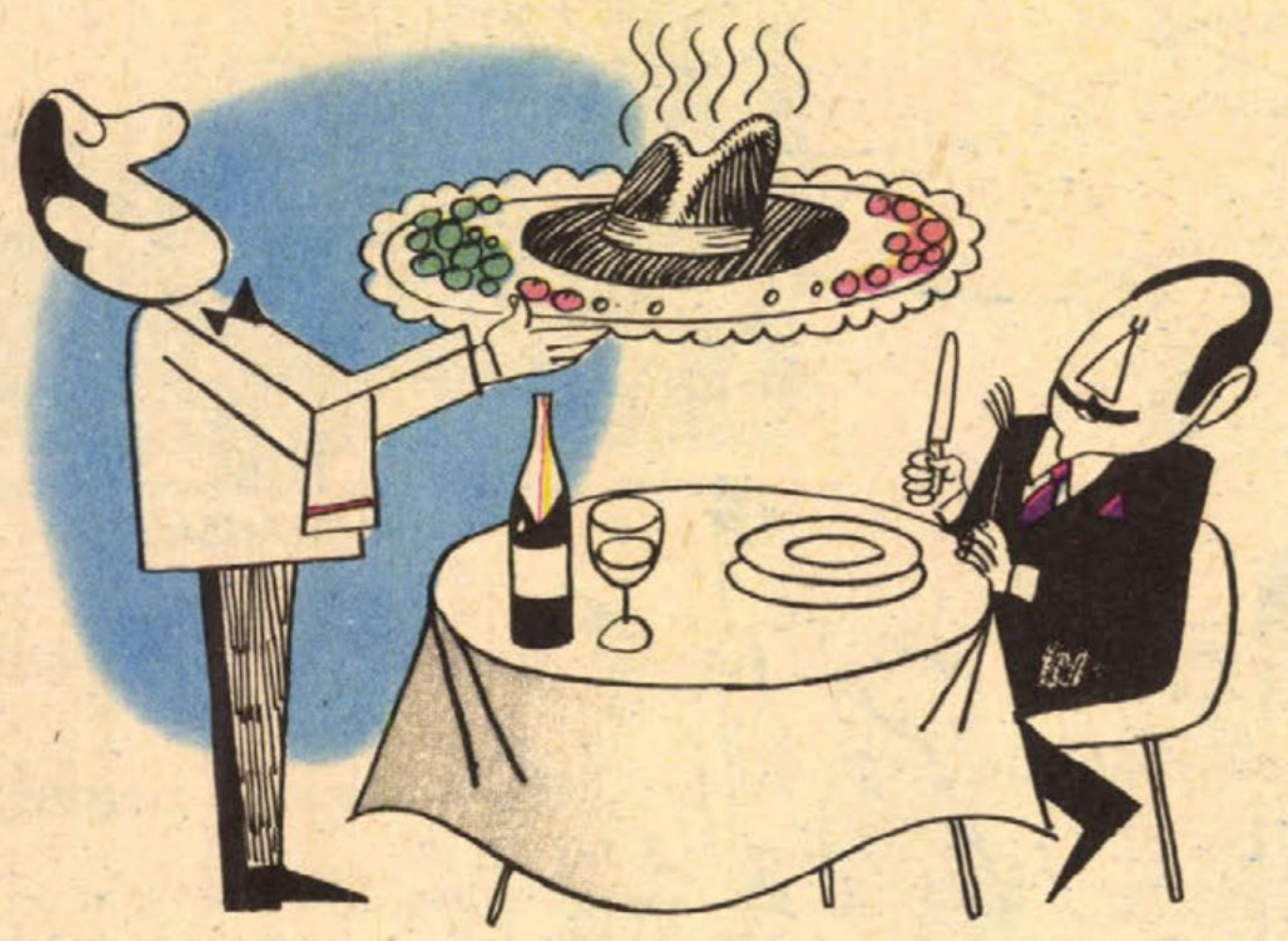

– A kalapom.

Takács Imre:

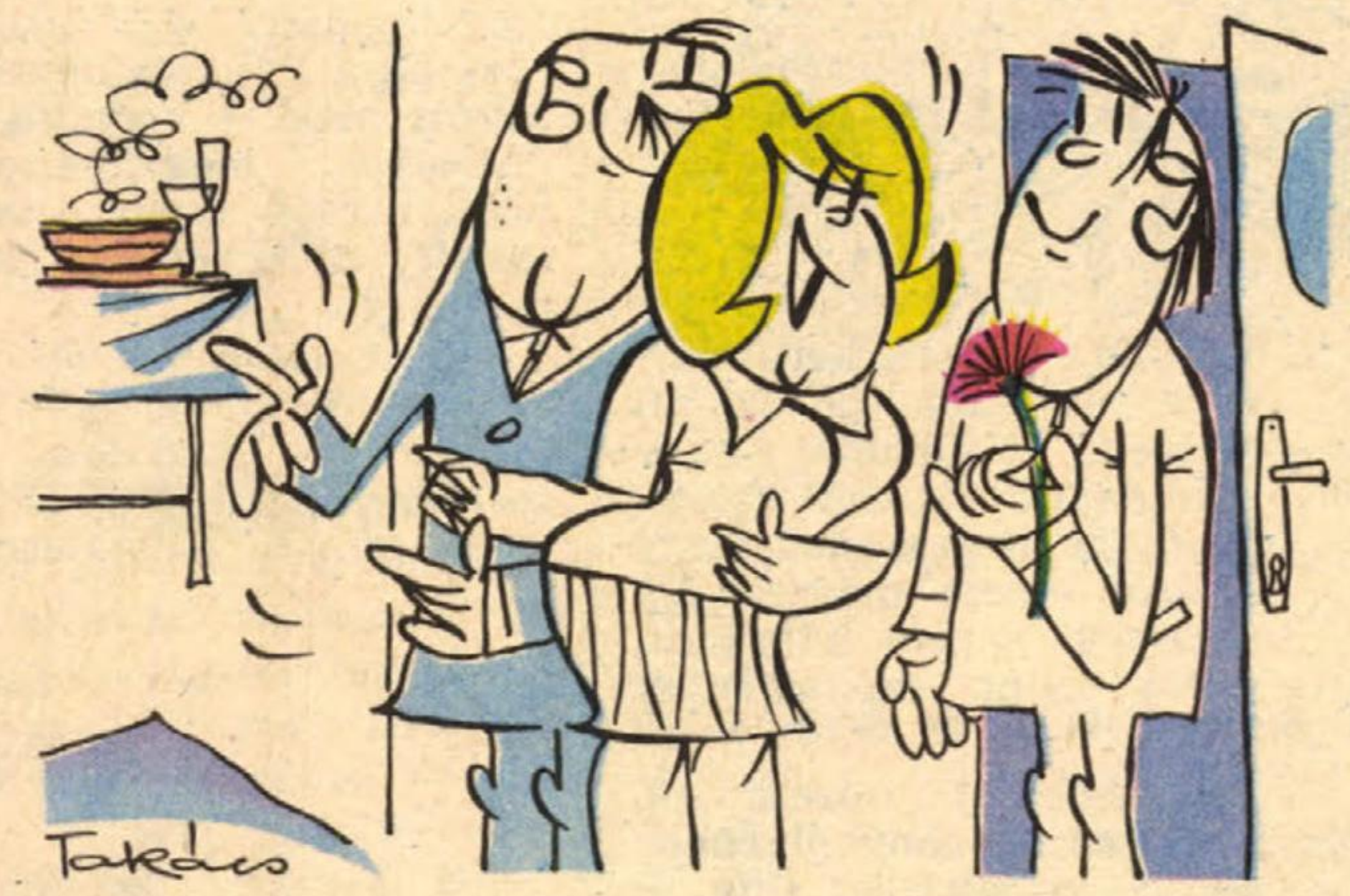

– Amire éppen meghívnak.

Dallos Jenő:

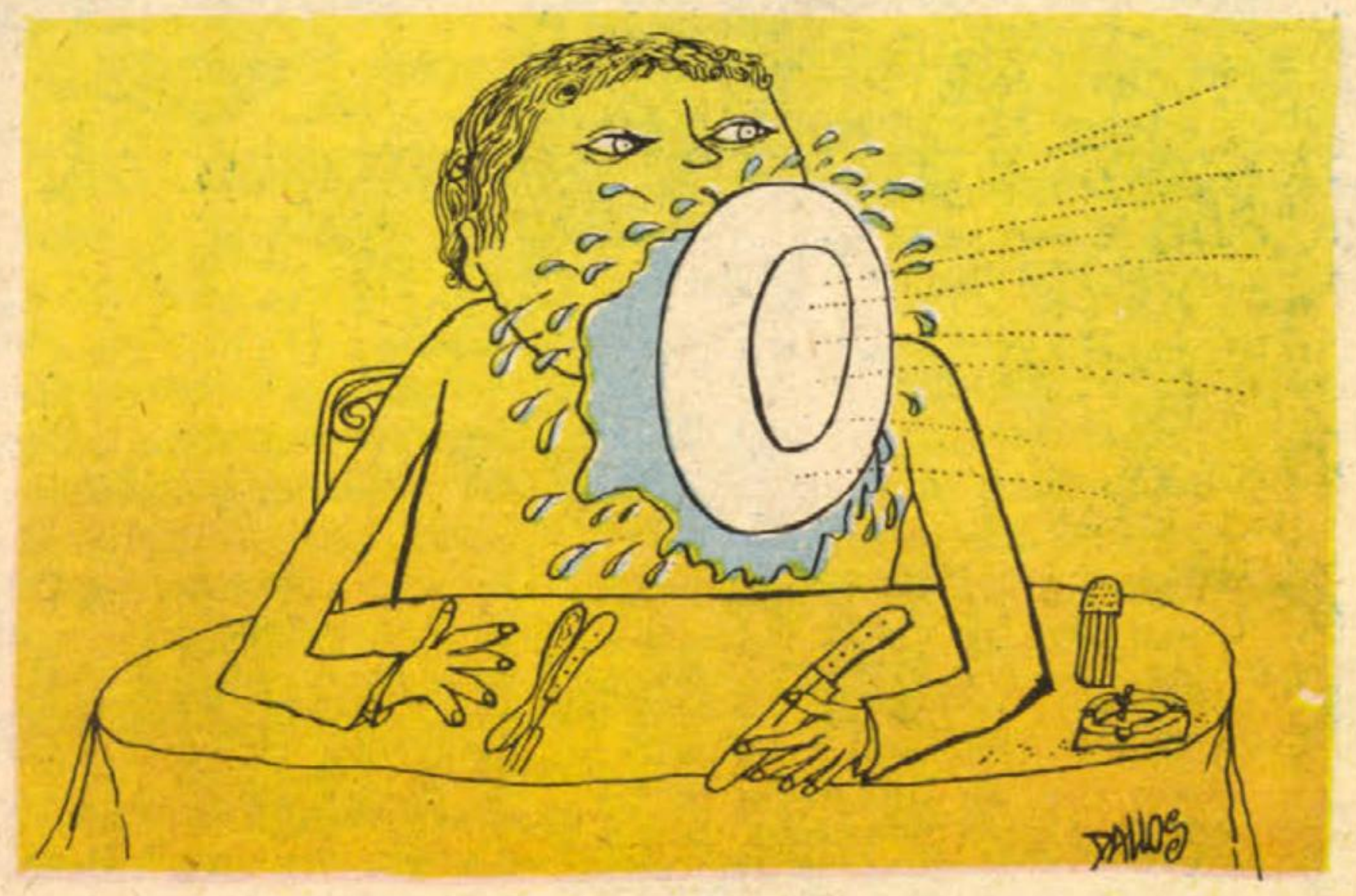

– Ez a tálalástól is függ...

Brenner György:

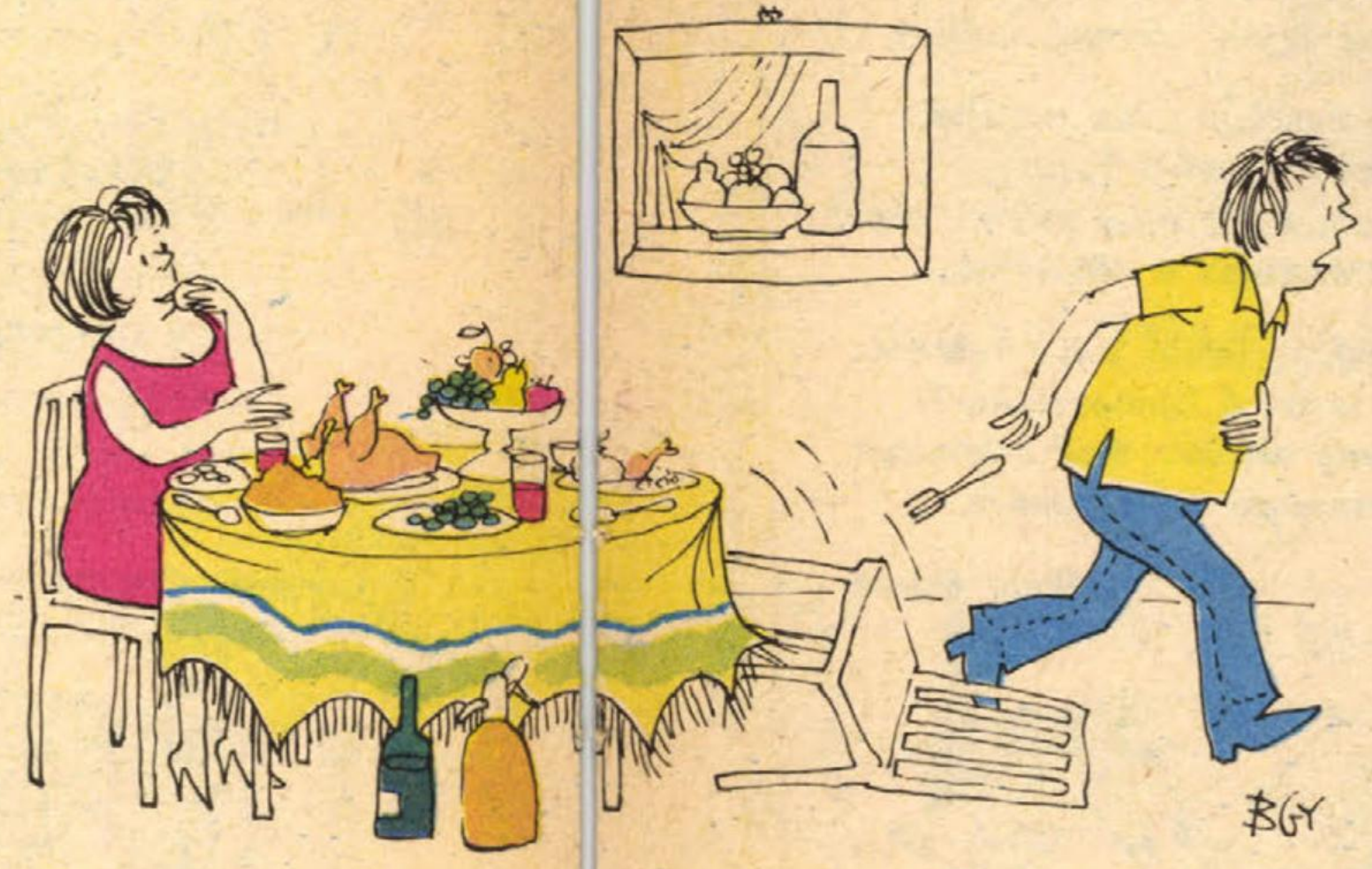

– A szódabikarbóna.

Endrődi István:

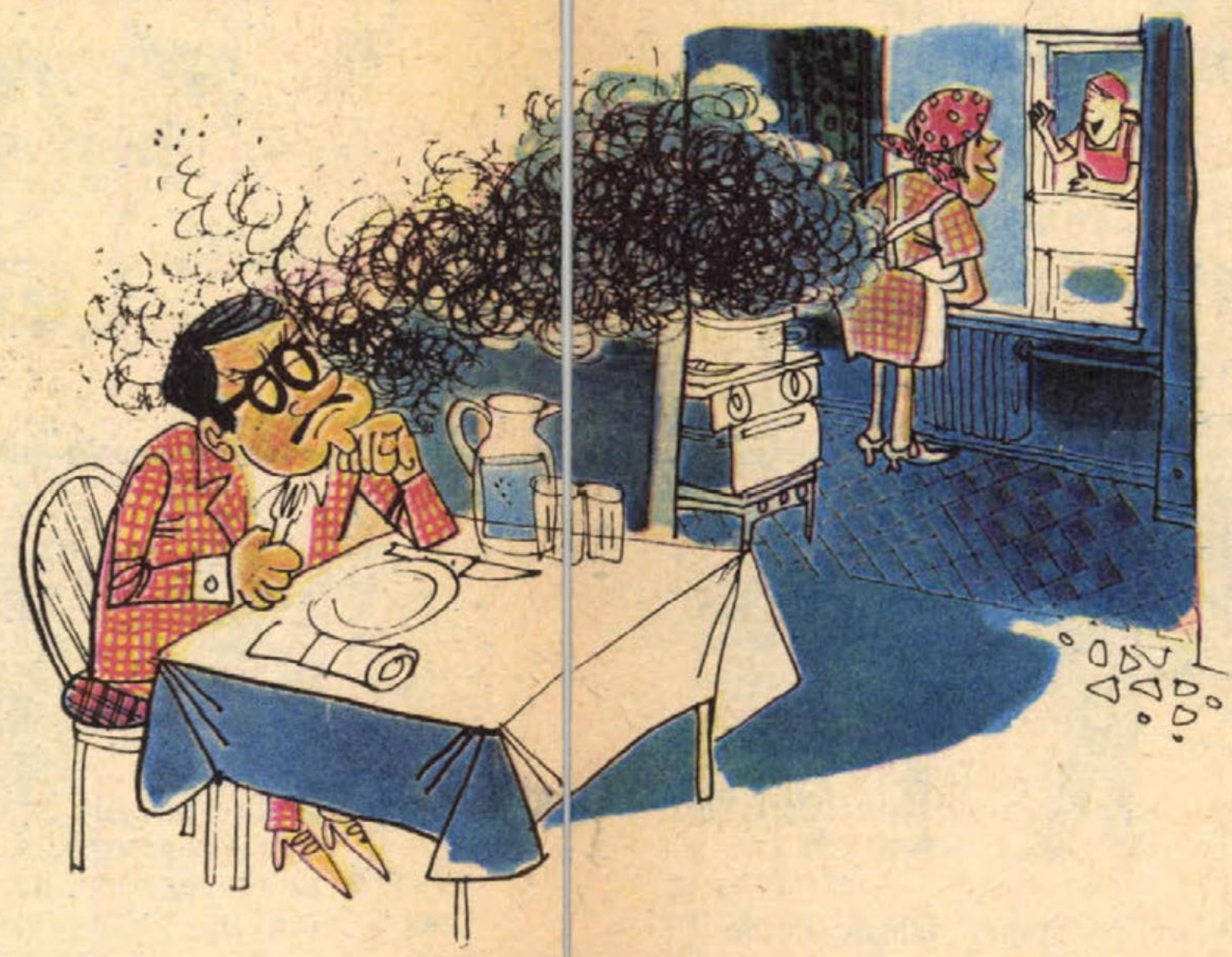

– A borjúszelet, jóasszony módra!

Hegedűs István:

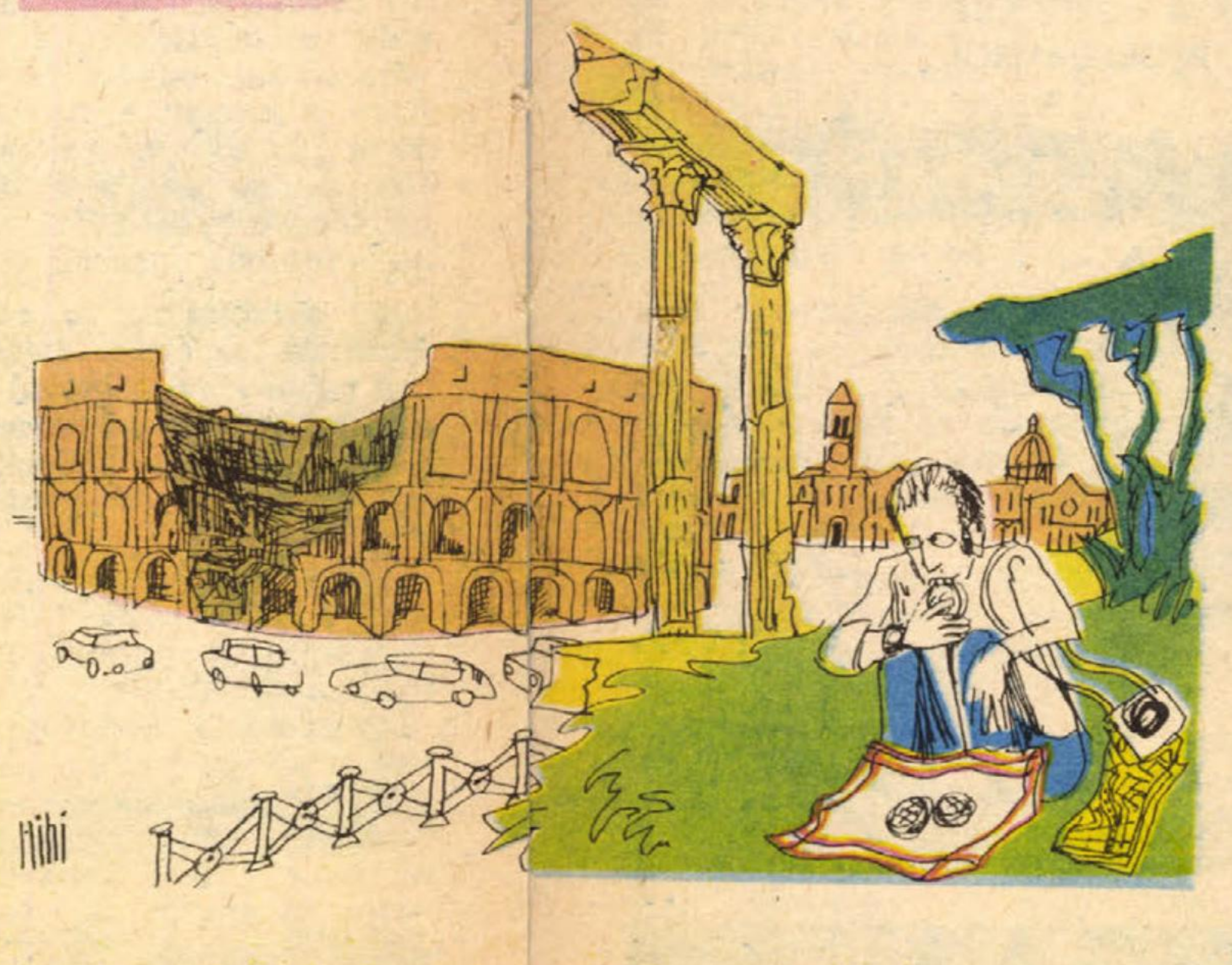

– Bizonyos esetekben a hamuban sült pogácsa...

Fülöp György:

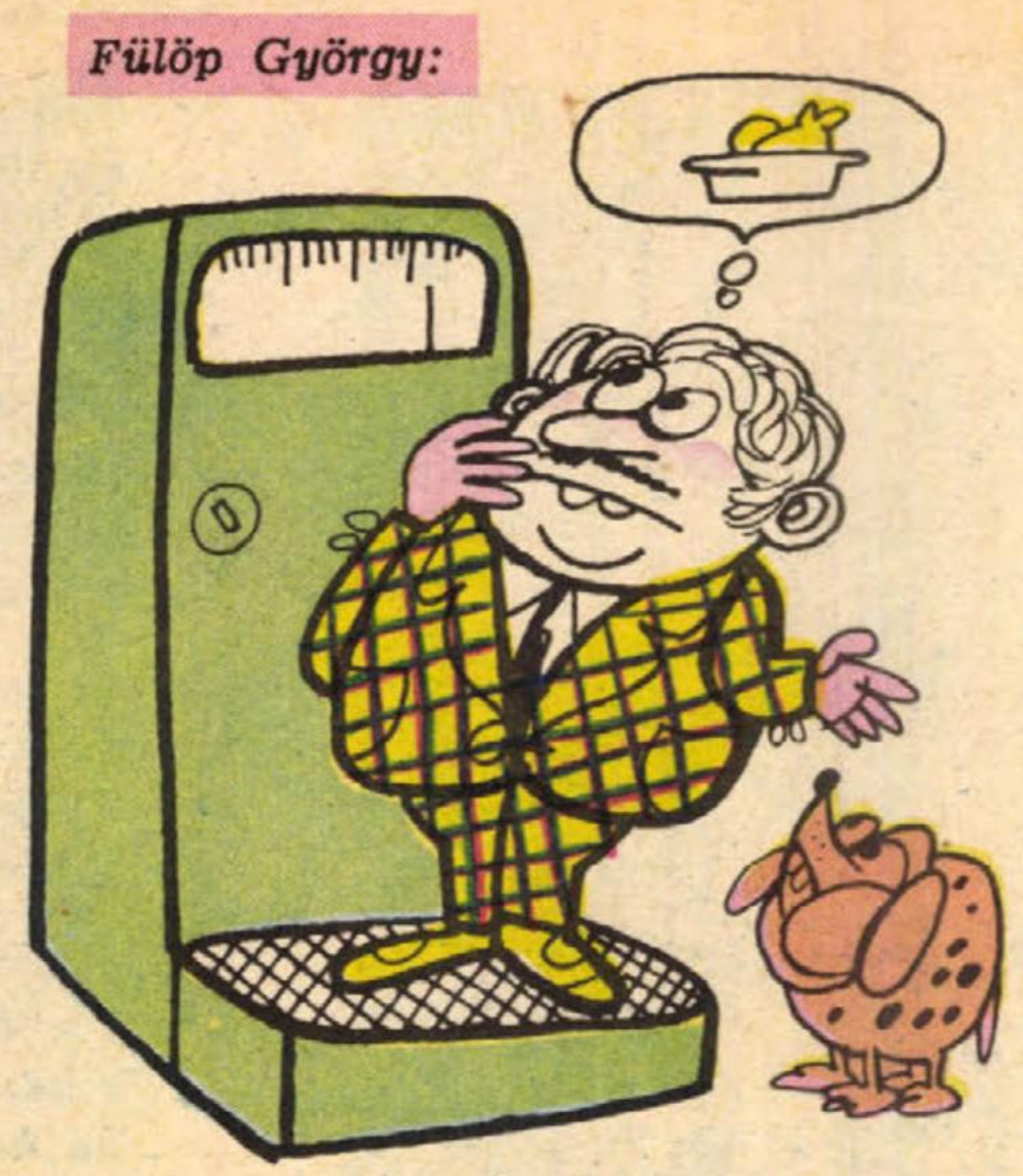

– Sajnos, még nem találták fel. Egy olyan speciális sertéskarmonádli, amelytől fogyni lehet.

Erdei Sándor:

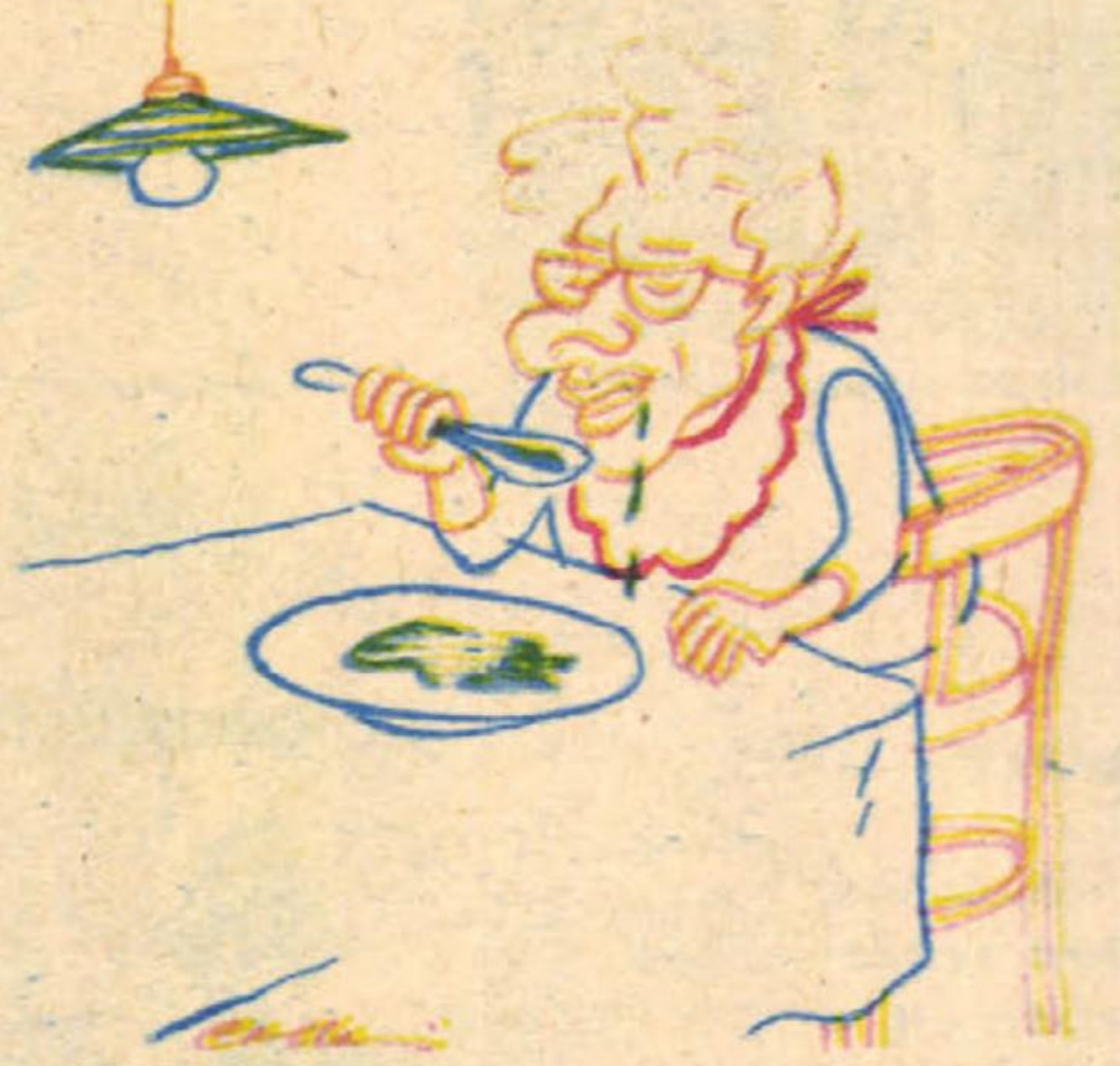

– A spenót, mert felidézi a gyerekkoromat.

Barát József:

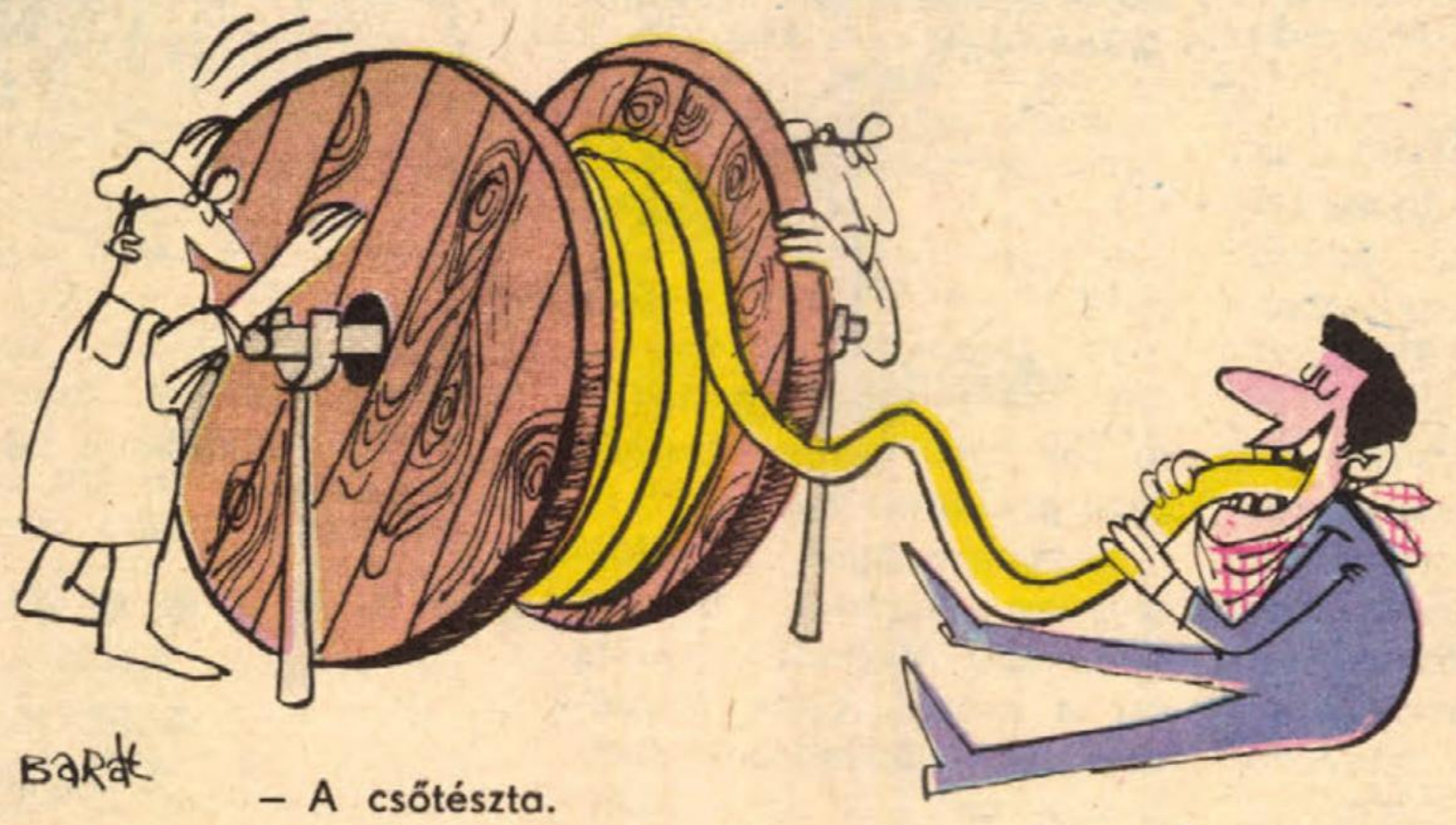

– A csőtészta.

Tót Gyula:

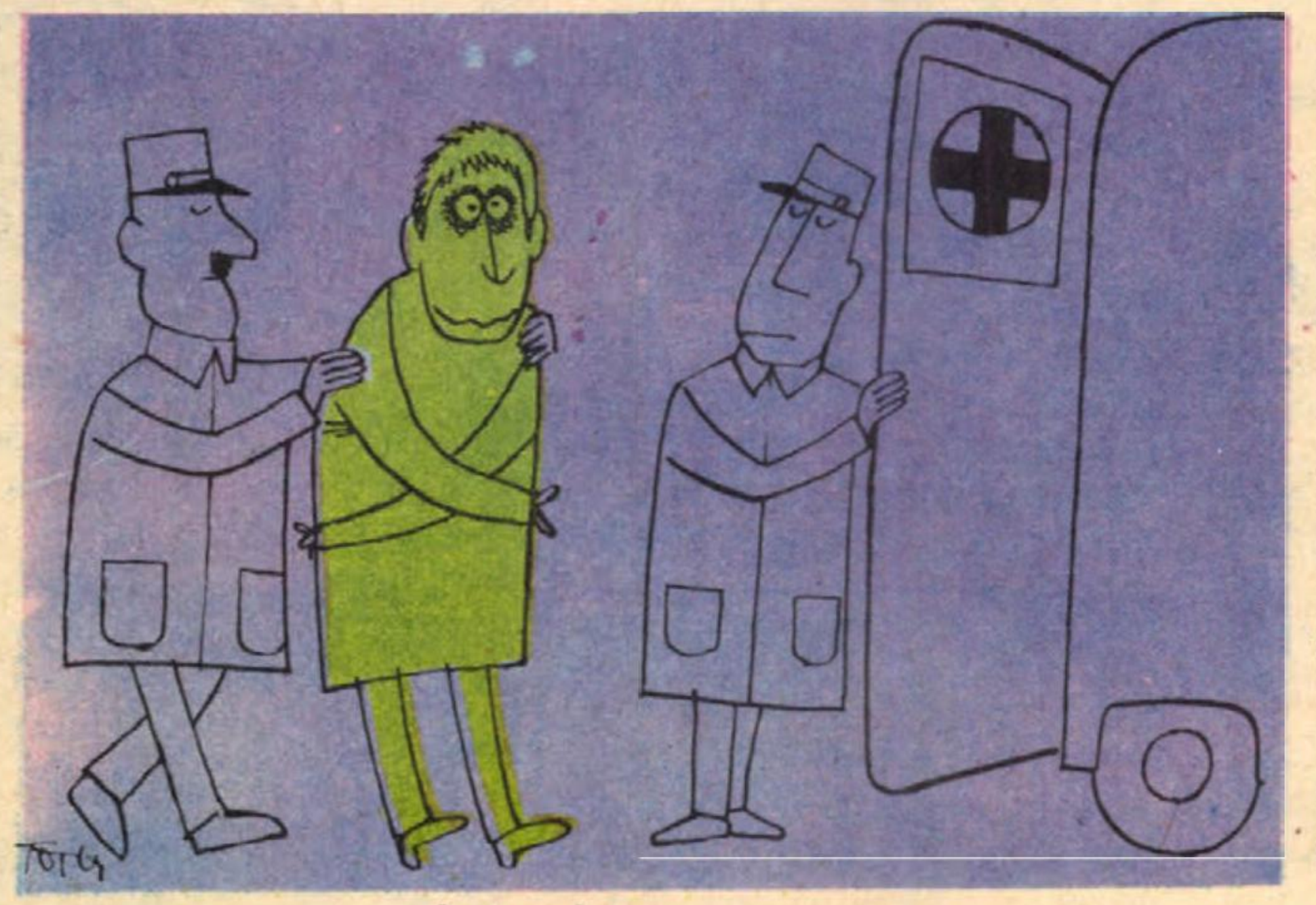

– A gomba.

Balázs-Piri Balázs:

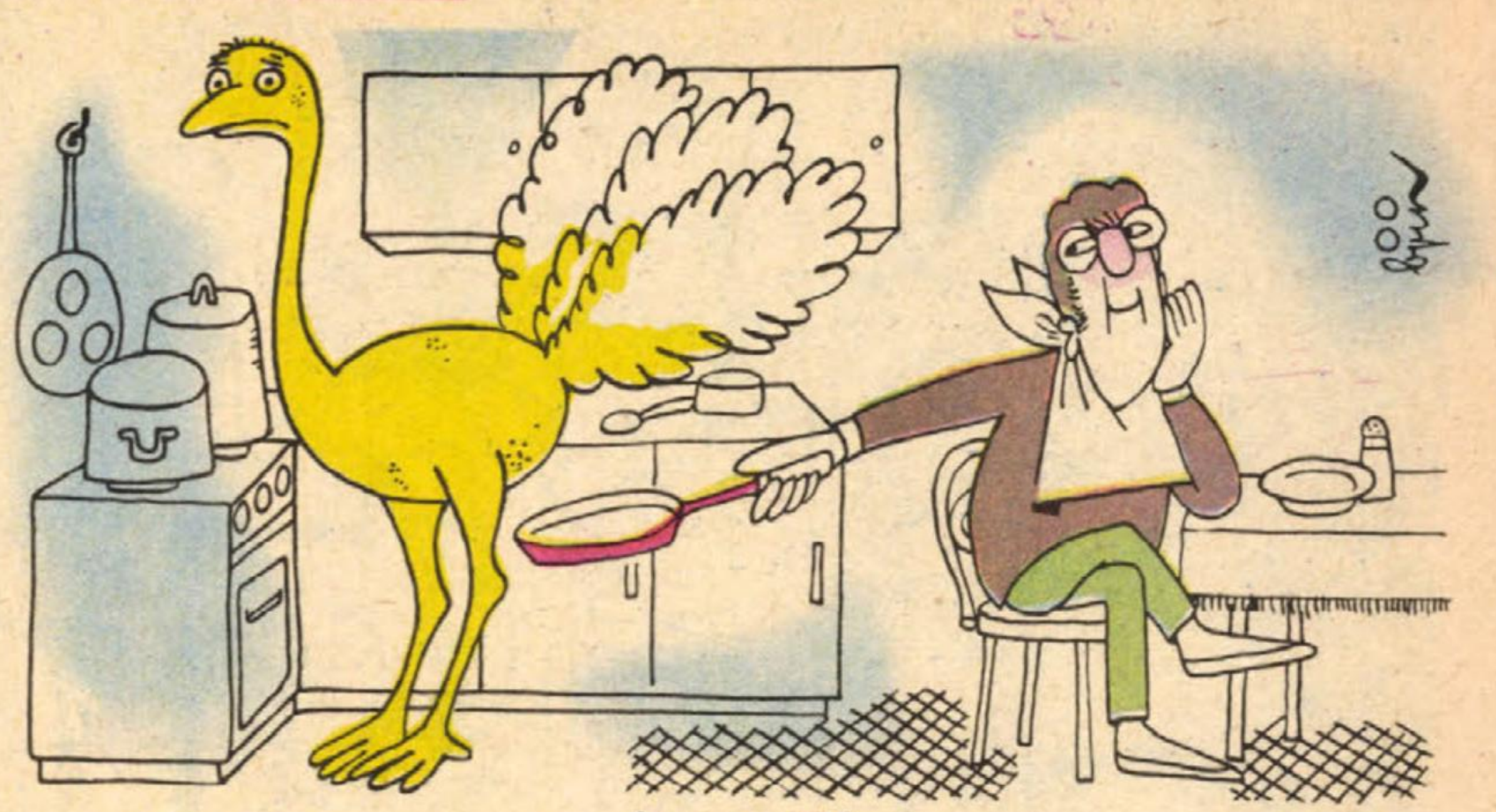

– A strucctojás.

Várnai György:

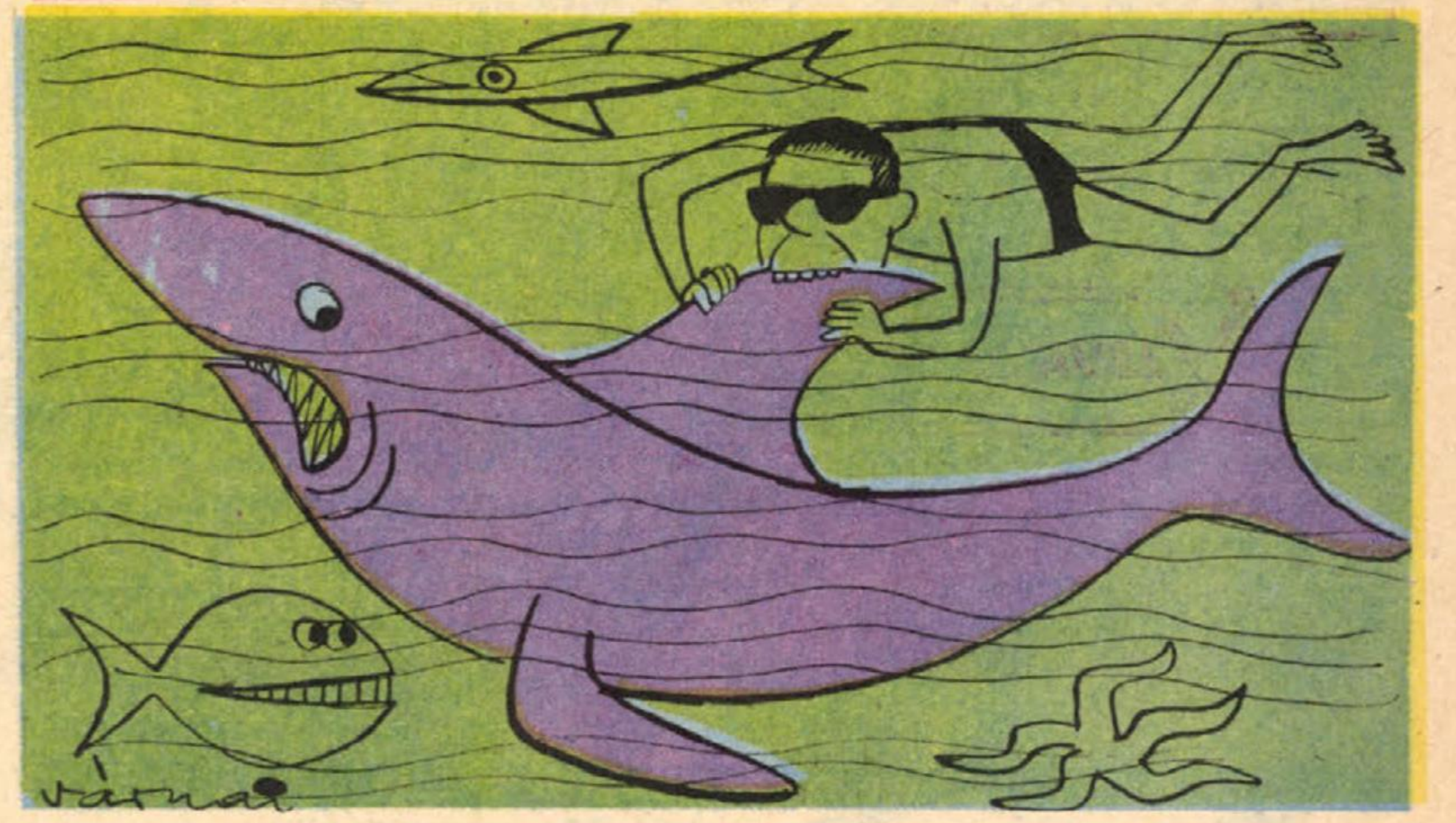

– Valahol olvastam, hogy a cápauszony a legfinomabb csemege a világon...

Vasvári Anna:

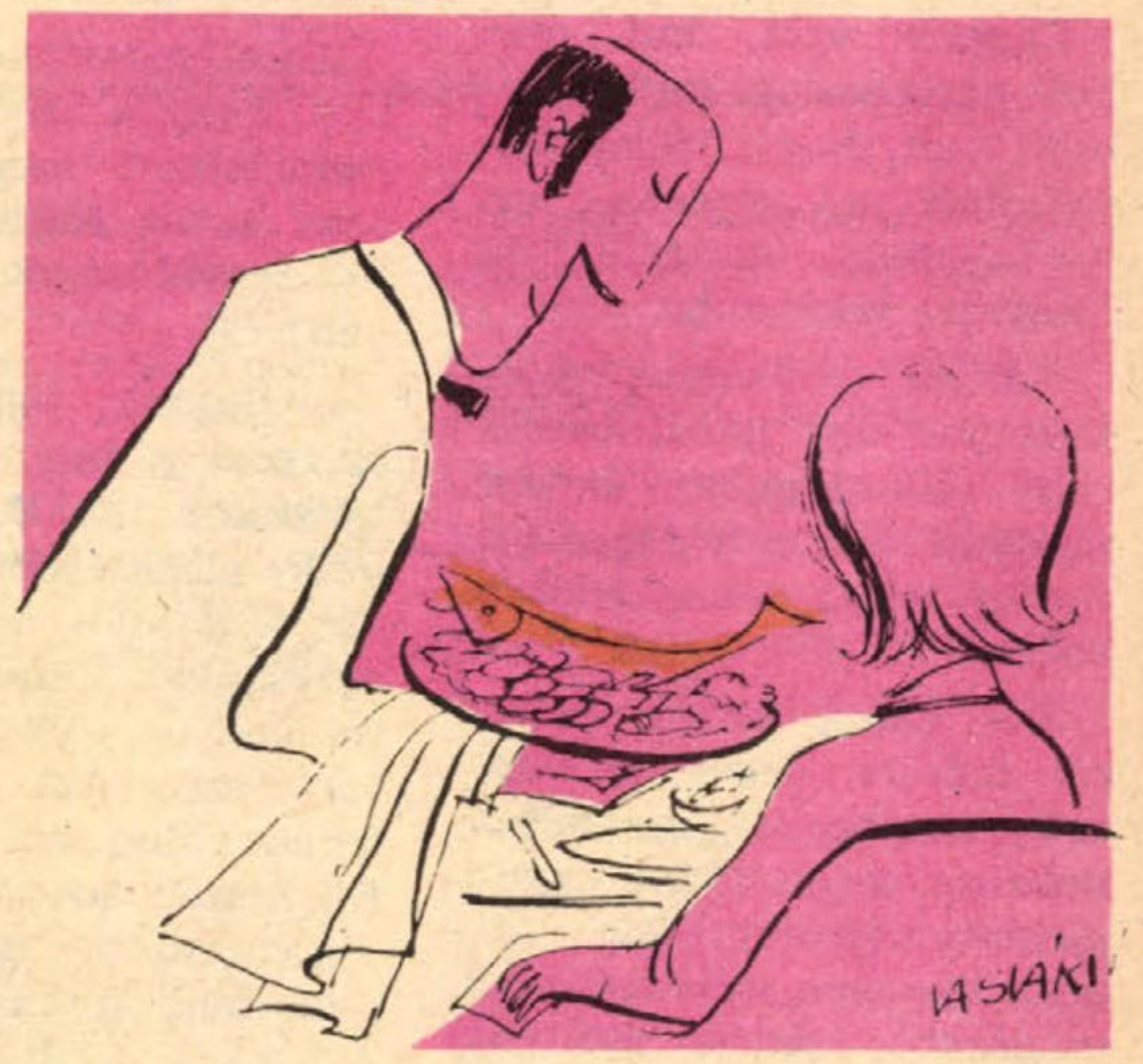

– A foszfor, magas haltartalma miatt.

Sajdik Ferenc:

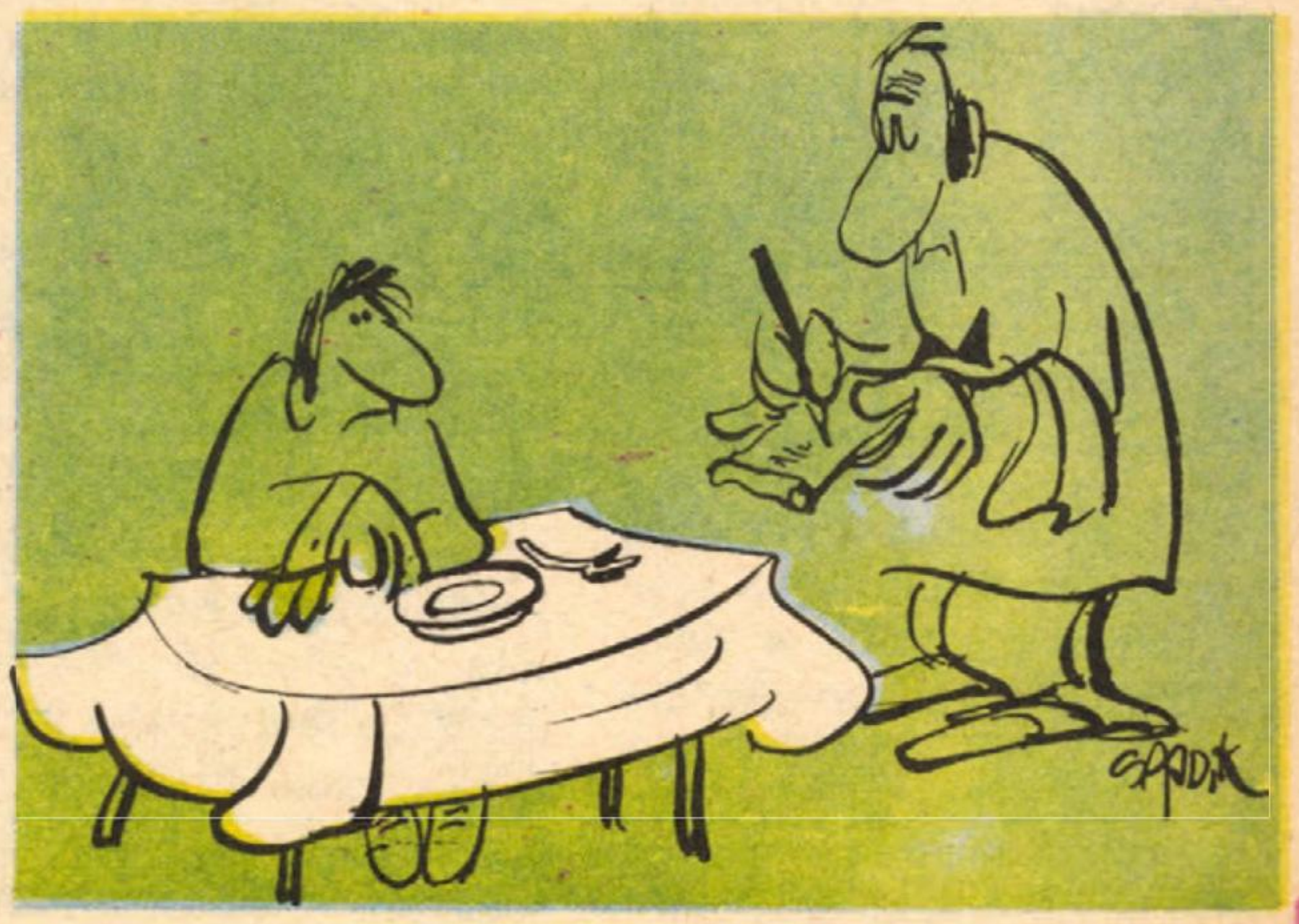

– Csak a számla után derül ki.

IGÉNYESSÉG

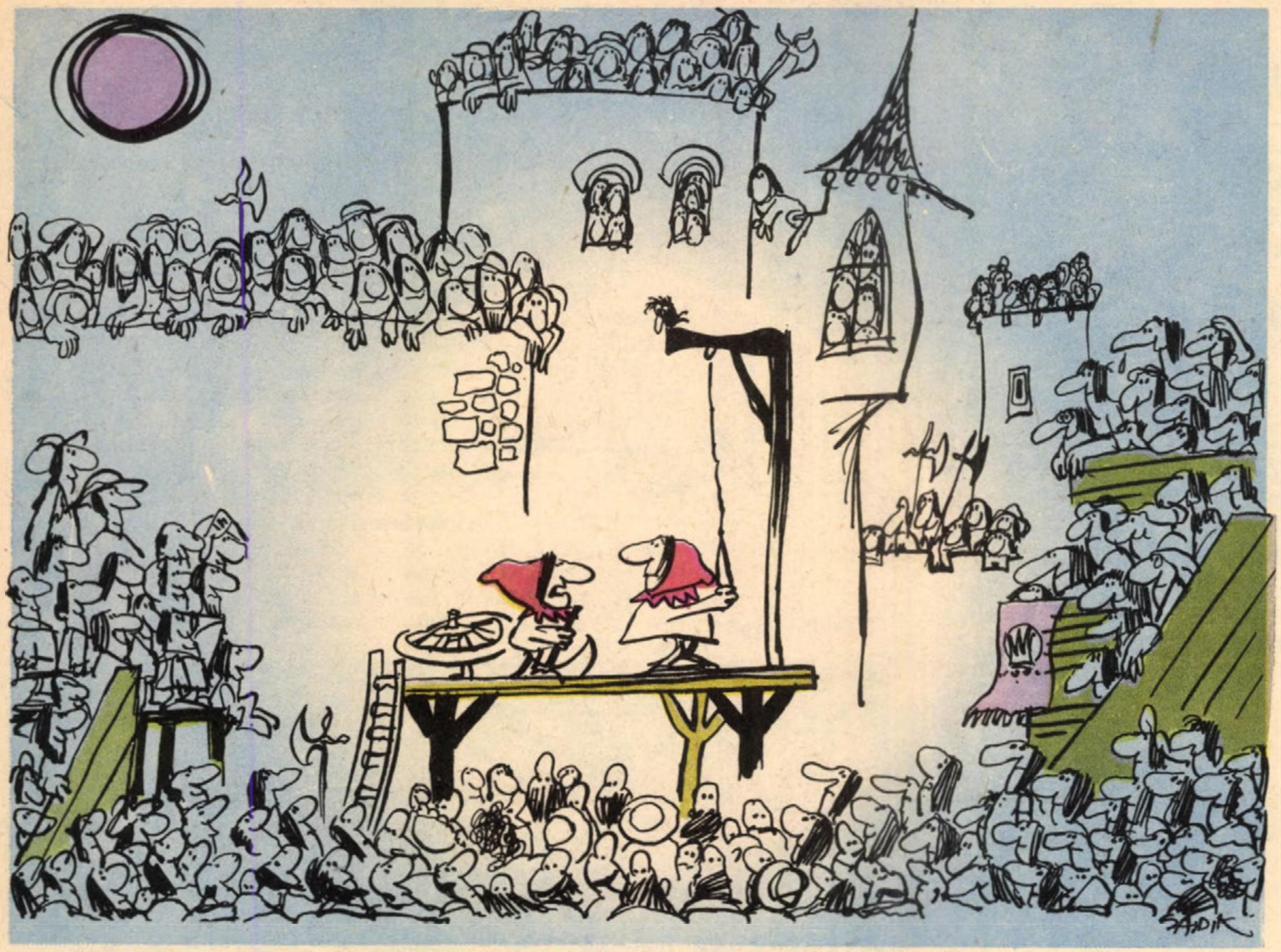

– Ma még lesz három kerékbetörés, négy akasztás és egy karóbahúzás. Remélem ez a műsor tetszeni fog a kritikusoknak . . .

HUMORVESZÉLY

A költő gyönge szíve reszket:
bűne, hogy írt egy humoreszket,
és elítélte ezért — hogy fáj! —
a Legfőbb Lírai Szakosztály.

Bejegyezte egy rubrikába,
majd véleményét publikálta:
A humoreszk, az könnyű műfaj,
a Múzsa fején könnyű műhaj;

s az a veszélyes, az a fajta,
ha nevetni is lehet rajta,
s ha nem épít; csak szúrni képes,
ha hozzányúlsz a tövisébez.

Hát szegény költő szíve reszket:
minek is írt ő humoreszket?!
Most, míg olvassa, hull a könnye.
Saját humora tette tönkre.

Székely Dezső

PESTI DOLGOK

LAKBERENDEZÉS

Egyszer volt, hol nem volt, talán egy héttel ezelőtt volt, hogy Tóthék elindultak a városba, ezt meg amazt vásárolni új, házgyári lakásukba.

Az „ez meg amaz” pontosabban egy gardróbszekrény, két függöny és két konyhai zsámoly (azelőtt: hokedli) lett volna, ha lett volna.

Két napig jártak üzletről üzletre, reggeltől napestig, aztán elpanaszolták nekem, hogy van ugyan gardróbszekrény, de 30, azaz harminc centiméterrel magasabb, mint amilyen magasak a házgyári lakások; van ugyan függöny mindenféle, csak éppen 150, azaz egyszázötven centi széles alig-alig, pedig a házgyári lakások ablakaira olyan méretű kellene; van ugyan konyhai zsámoly, de 10, azaz tíz centivel alacsonyabb, mint amiről a normál termetű halandó a házgyári konyha asztalát normálisan elérhetné.

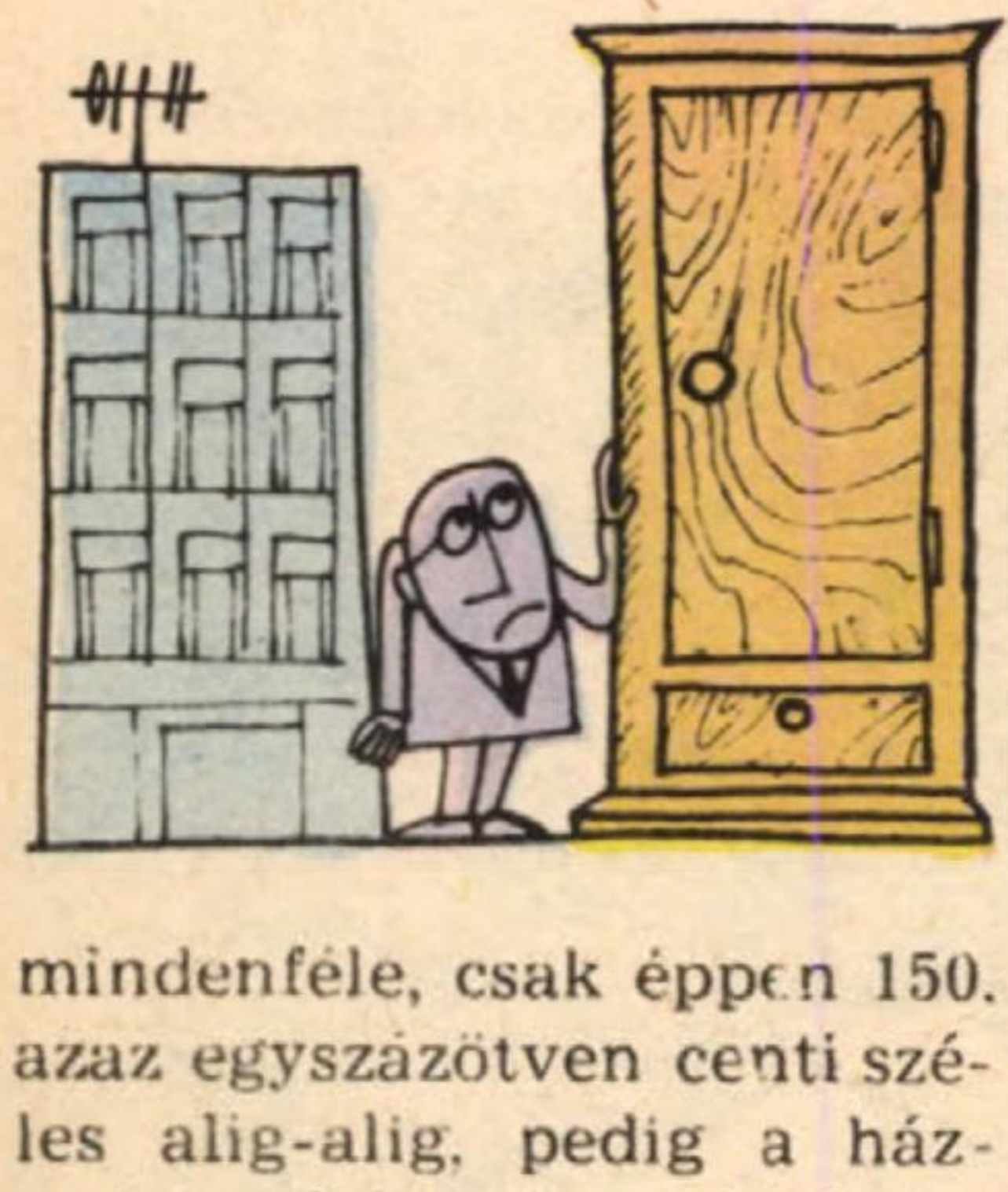

Kötelességemnek éreztem, hogy a szocialista kereskedelmet megvédelmezzem, tehát fölfedtem előttük a valóságot — mondván:

— Sajnos, barátaim, az az igazság, hogy a házgyári lakások titokban, az éj leple alatt épülnek. Azoknak adatait — mind mennyiségüket, mind belső méreteiket — hétpecsétes titok őrzi. Azt mondjátok, írnak róluk az újságok... Ej, hiszen tudjátok, az újságok annyi mindent írnak, nem lehet arra adni. Azt mondjátok, a televízió nemegyszer mutatta a házgyári lakásokat... Ej, hiszen tudjátok, a képernyőről nem lehet méretet venni. Azt mondjátok, a kereskedelemnek hivatalból meg kellene kérdeznie a házgyárakat vagy a tanácsokat, hány lakás készül el és milyen méretekkel kell számolnia... Látjátok, ez jó ötlet, ezt megpendítem.

Addig is vegyétek meg a kapható gardróbszekrényt, fűrészeljétek le belőle a felesleges harminc centit, abból kitelik a toldás a zsámoly lábaira. A függönyt pedig... Talán titkaitok vannak, hogy olyan sürgős az a függöny?

NYOLC GRAMM

Olvasom az újságban, hogy „a Malmőben rendezett atlétikai versenyen a svéd Richard Bruch diszkoszvetésben a világon elsőnek túldobta a 70 métert, 70,12 méterrel győzött. A világrekord — azonban nem hitelesíthető, mert a diszkosz utánméréskor 2500 helyett csupán 2492 grammot nyomott.”

Nagyon-nagyon sajnálom szegény Richard Brucht, hogy épp Malmőben dobta ezt a szépet. Csak a svédek ilyen kicsinyesek. Bezzeg nálunk...! Én — például — a múltkor a közértben tíz deka turistaszalámit vásároltam. Kicsit gyanúsnak találtam a mennyiséget, tehát megkértem a vezető kartársat, mérjük utána.

Az utánaméréskor kiderült, hogy a felvágott 100 gramm helyett csupán 95 gramm. „Ez igazán semmiség” — mondta az üzletvezető. Én beláttam, hogy valóban semmiség, és bocsánatot kértem a gyanúsításért.

Pedig ez a differencia nem 3,2 ezrelék volt, mint a malmői diszkosz esetében, hanem 5 százalék (azaz 50 ezrelék).

Sólyom László

NOTÓRIUS HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

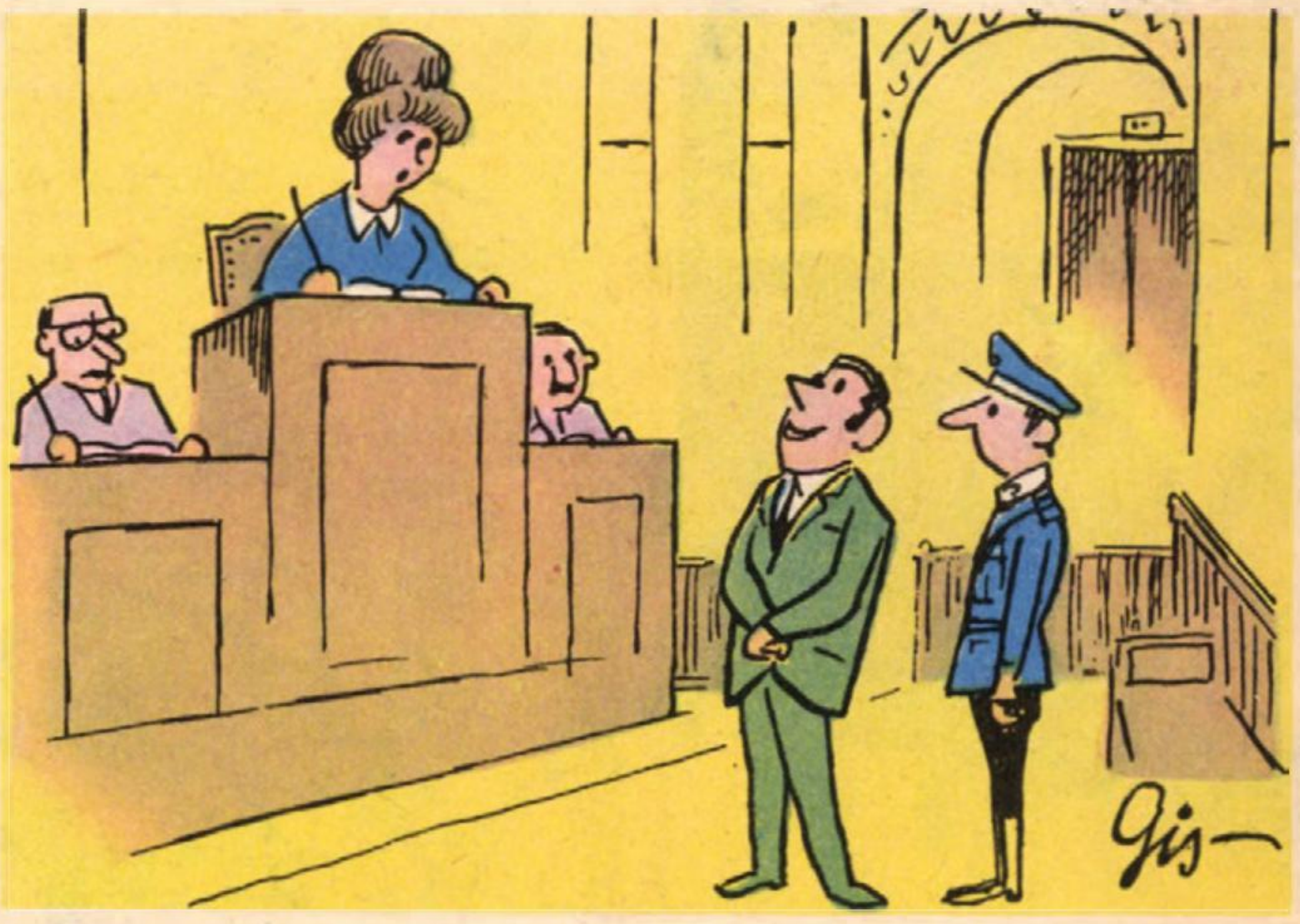

– Ha letöltöm a három év büntetésemet, feleségül jön hozzám? . . .

BESZÁMOLÓ A KÖZLEKEDÉS IDŐSZERŰ PROBLÉMÁIRÓL

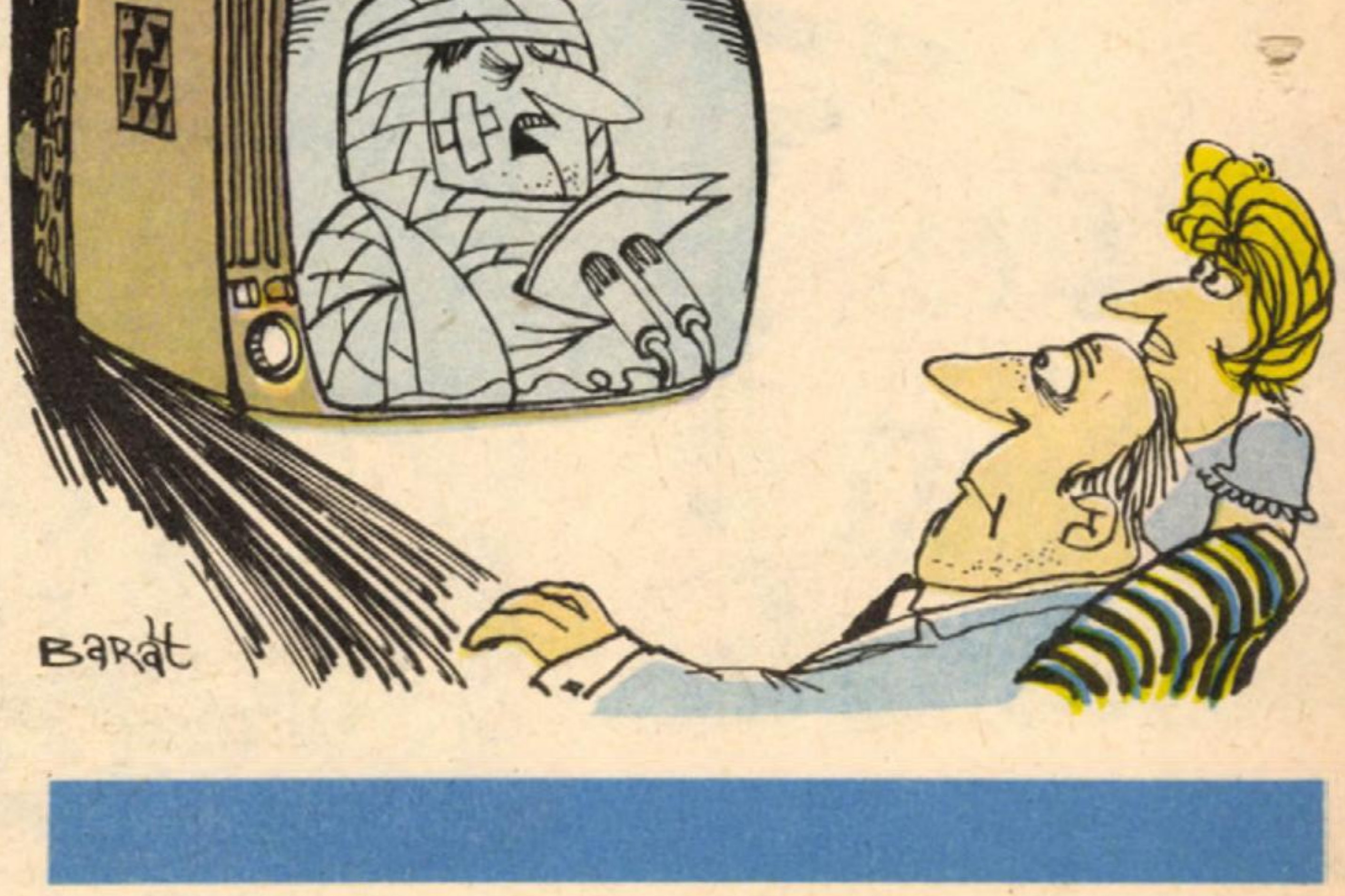

PROTOTÍPUS II.

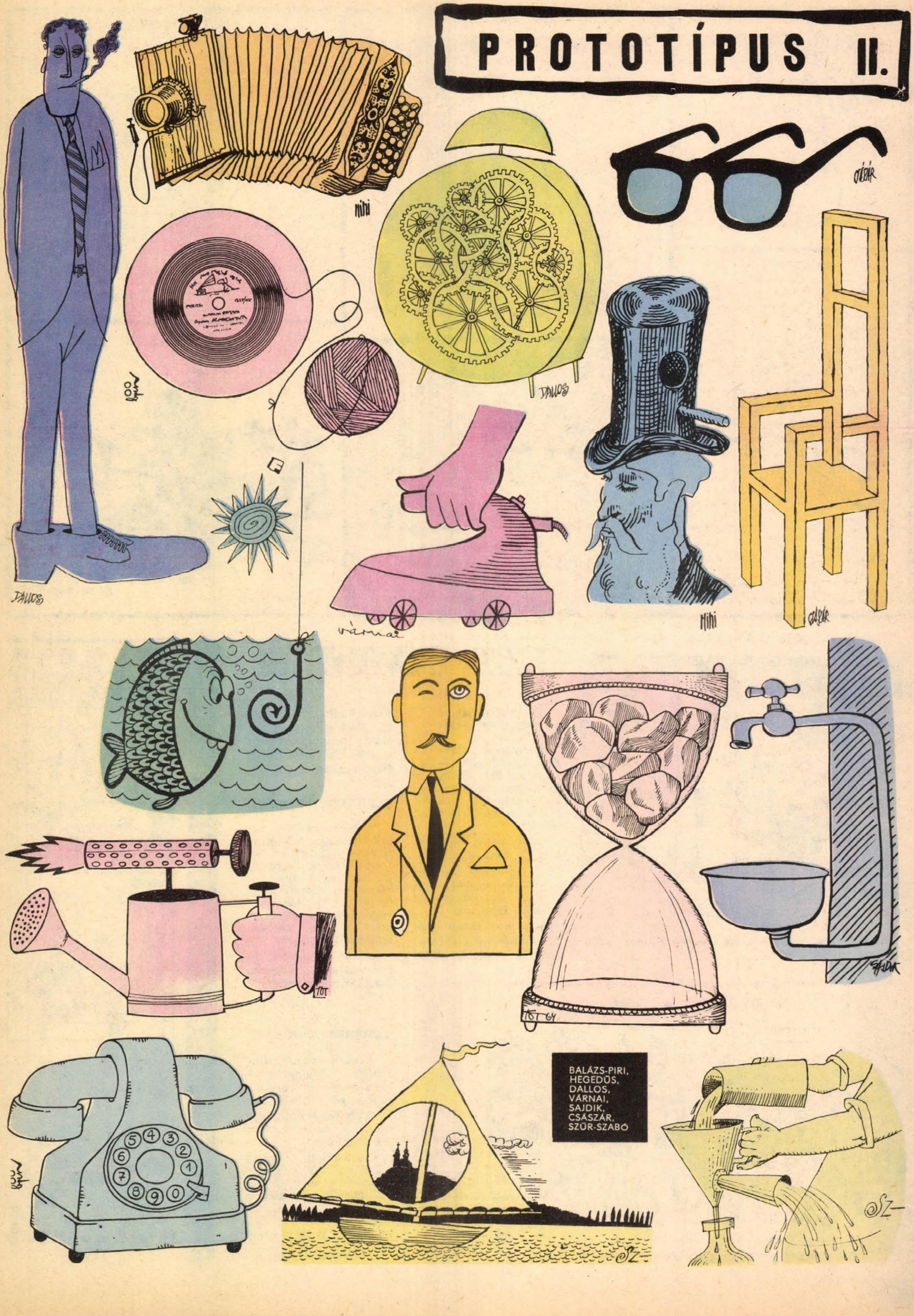
mihi
császár
DALLOS
DALLOS
várnai
mihi
császár
5 4 3 2 1 6 7 8 9 0
TÓT
TÓT 64
SAJDIK
SZ
SZ

BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
DALLOS,
VÁRNAI,
SAJDIK,
CSÁSZÁR,
SZŰR-SZABÓ

import humor

ÁMOR CSAPDÁJA

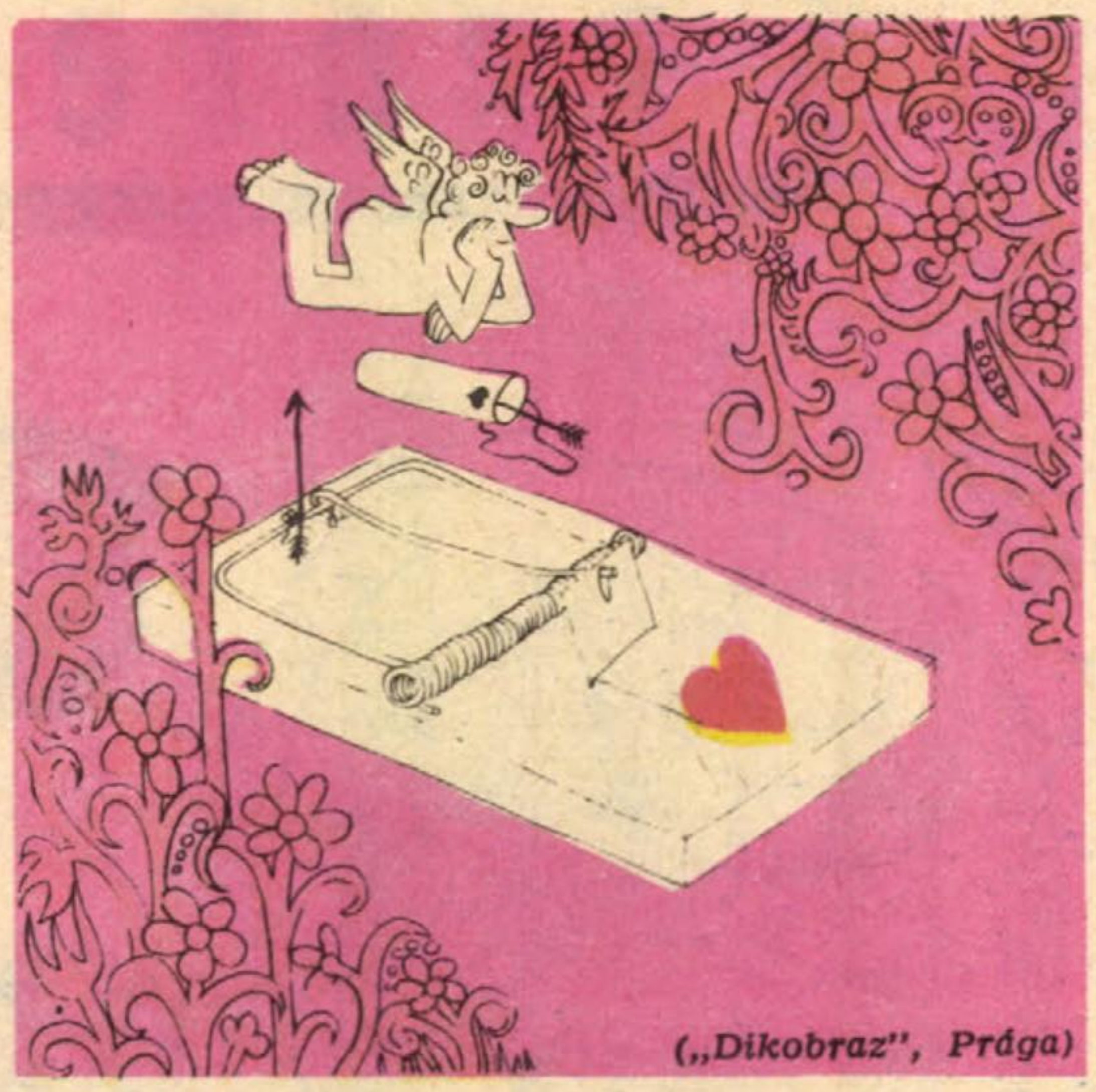

(„Dikobraz", Prága)

ÜNNEPI EBÉD

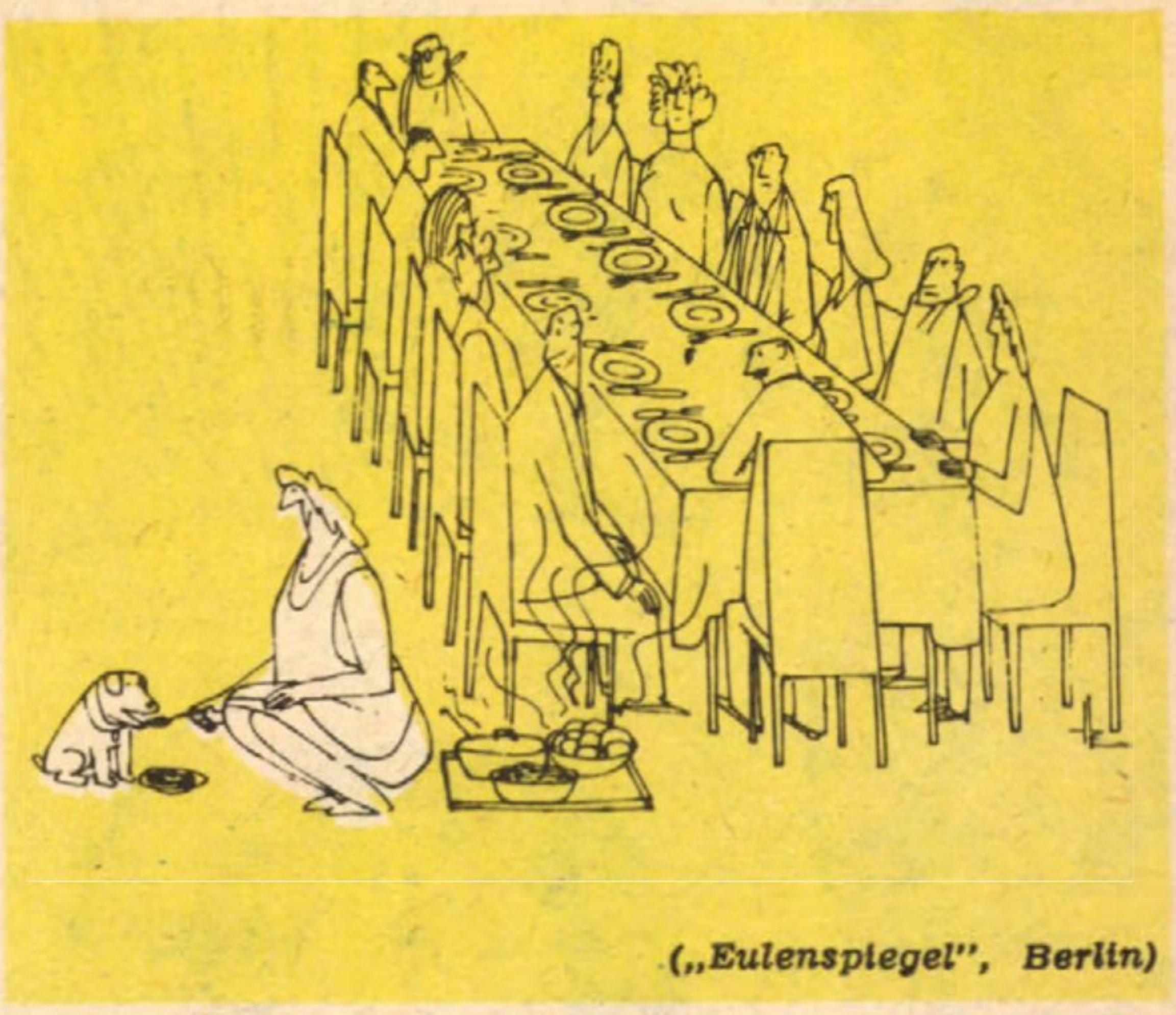

(„Eulenspiegel", Berlin)

MEGLEPETÉS

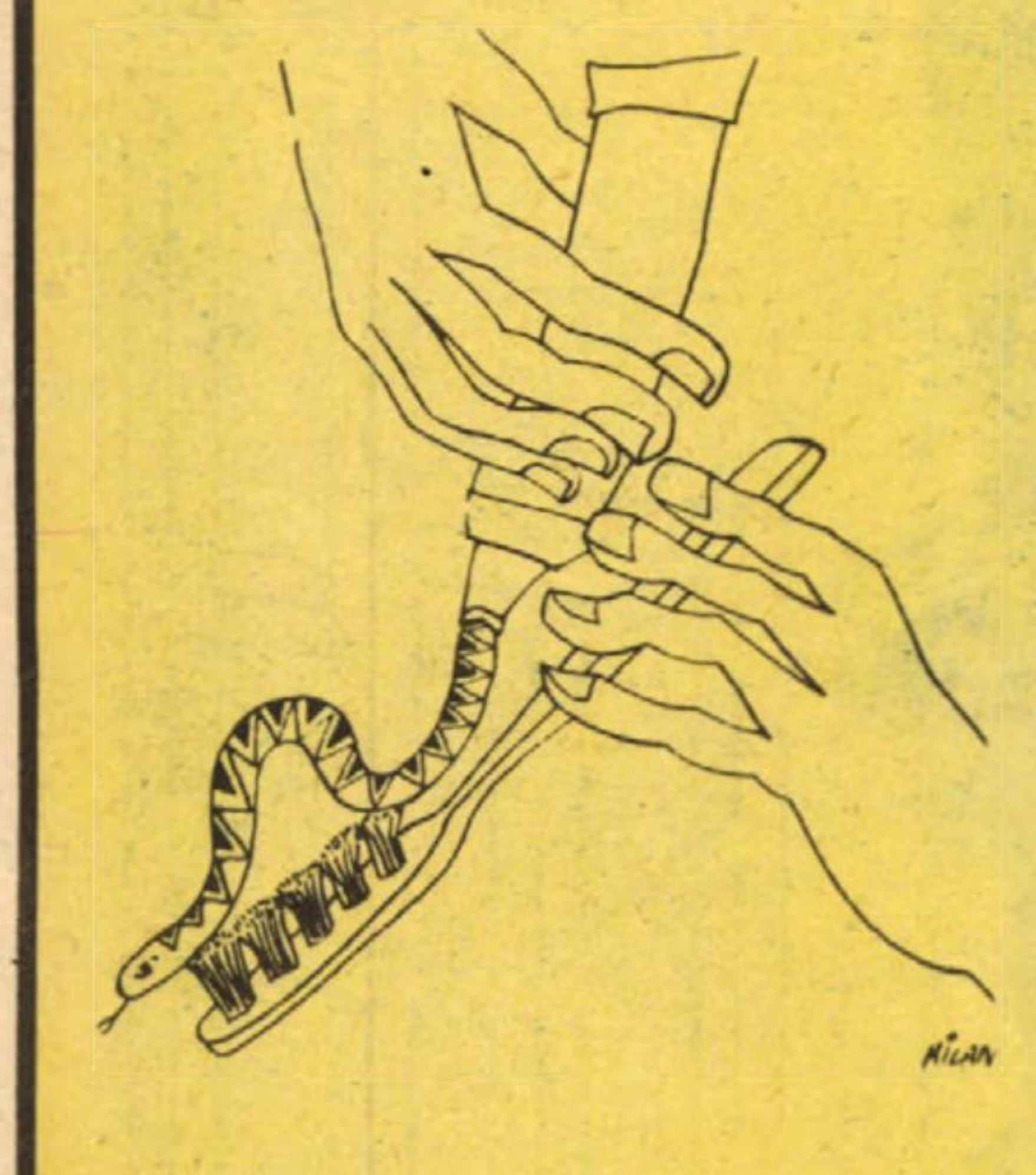

(„Rohács", Pozsony)

UTÁNFUTÓ

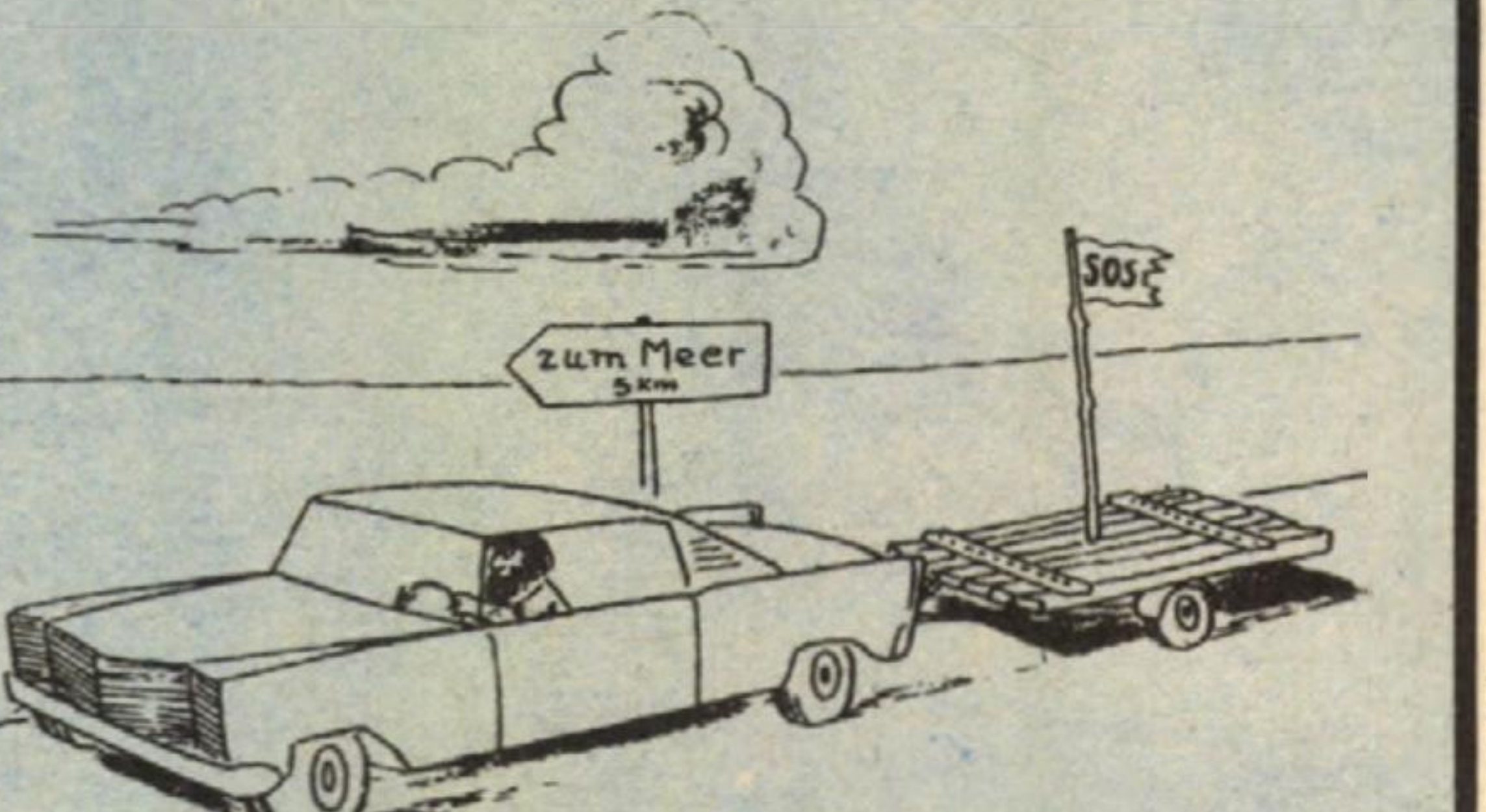

(„Eulenspiegel", Berlin)

ROMANTIKA

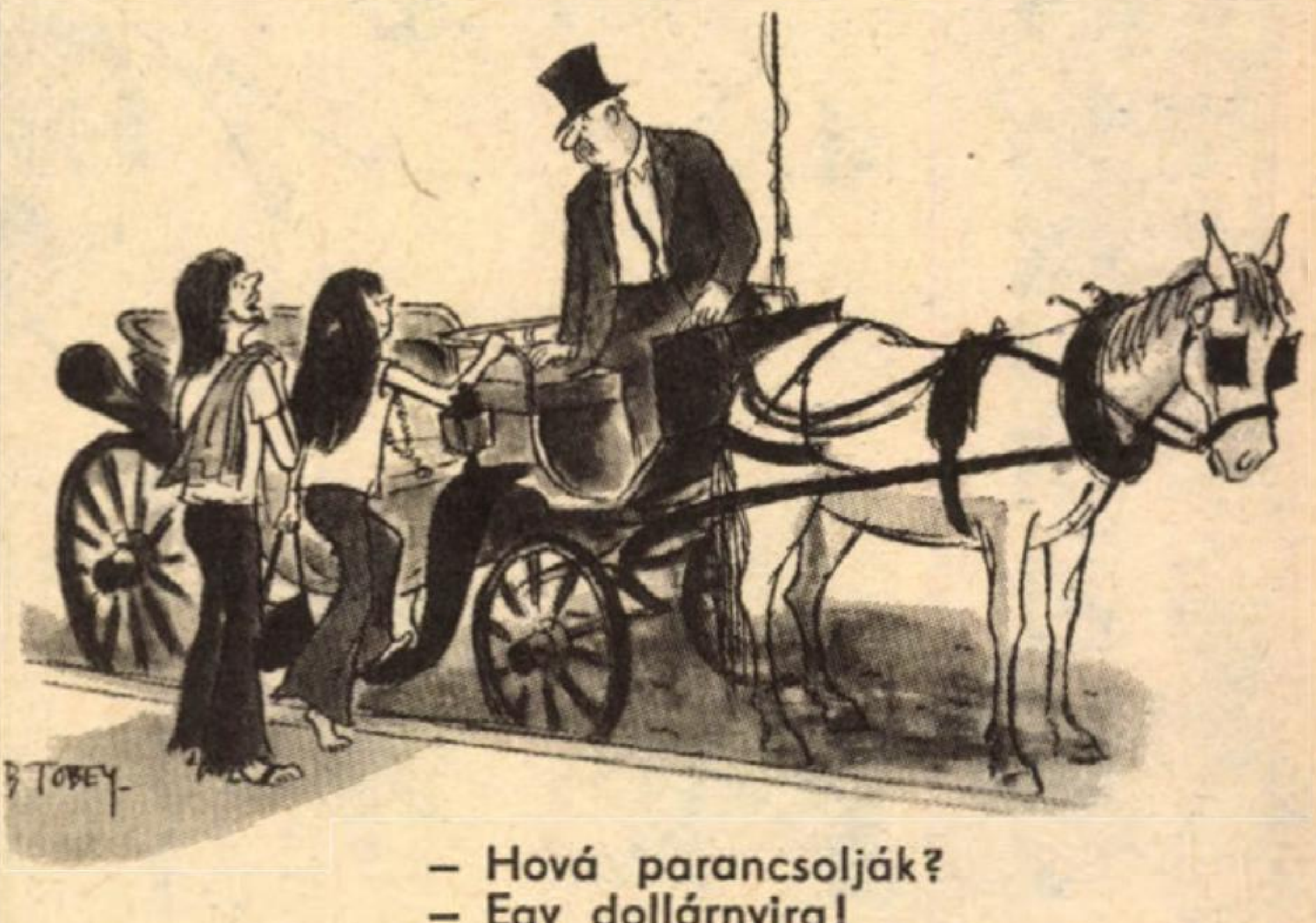

– Hová parancsolják?
– Egy dollárnyira!

(„New Yorker")

SORSDÖNTŐ PERCEK

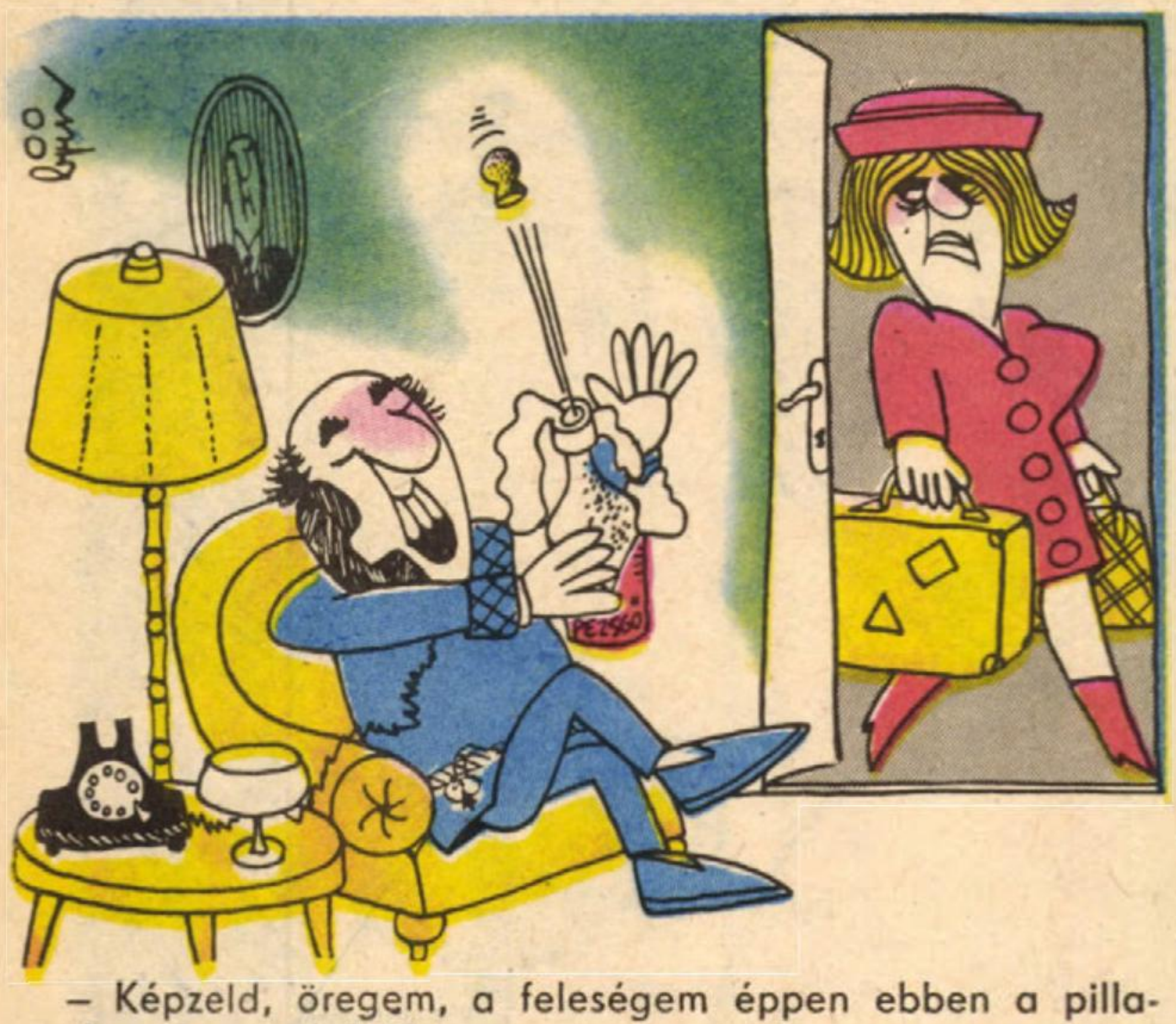

– Képzeld, öregem, a feleségem éppen ebben a pillanatban hagy el örökre...

SZEXVIZSGA MAGYAR MÓDRA

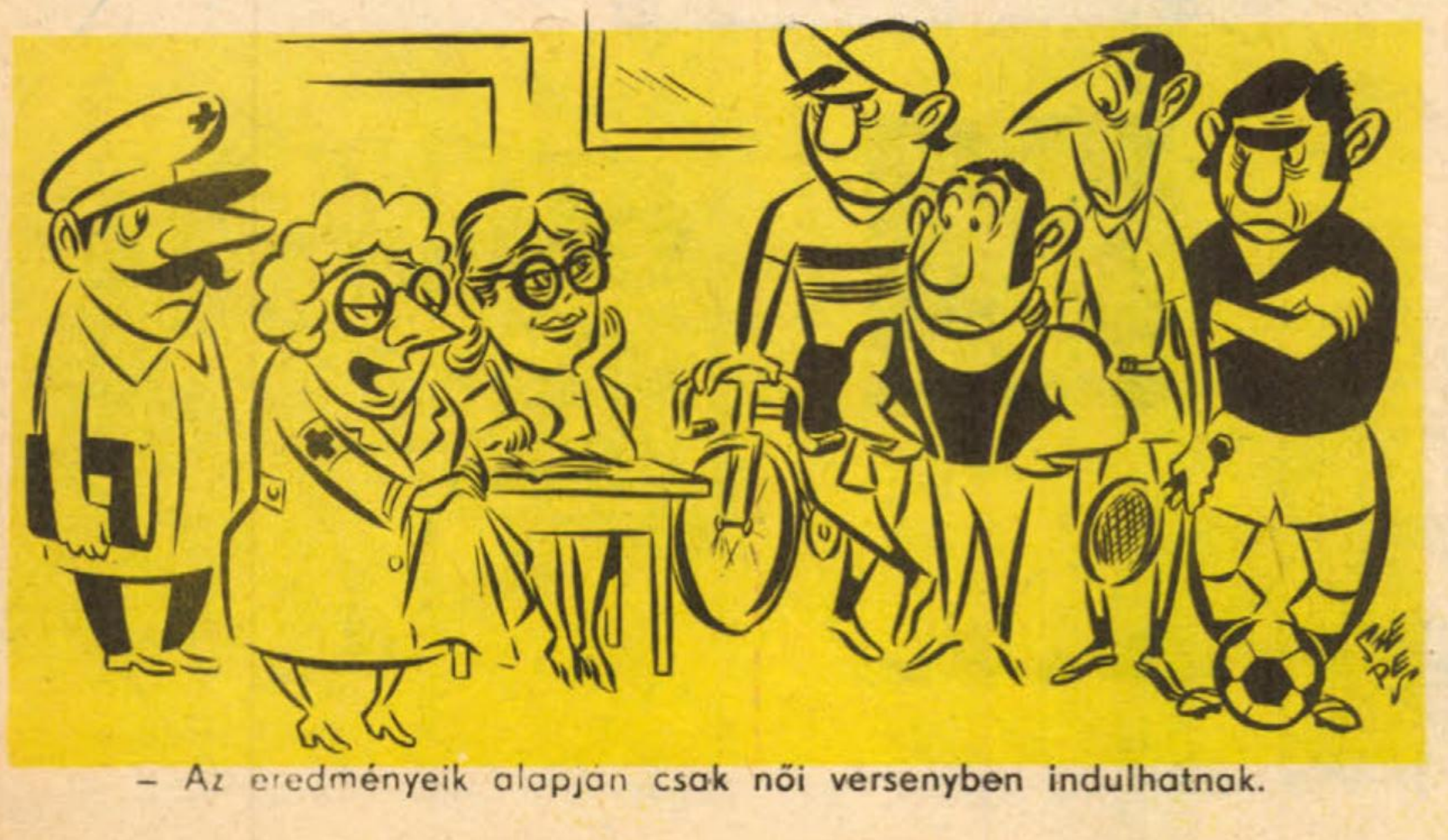

– Az eredményeik alapján csak női versenyben indulhatnak.

EZT OLVASTAM

FORDÍTÁS SZLOVÁKRÓL

„Bányász-skanzen *Besztercebányán"* — jelenti az Esti Hírlap, s hozzáteszi, hogy az említett skanzen *„Banská Stiavnica* elővárosában" létesül.

Attól tartok, hogy ebben az esetben a skanzen otthona inkább *Selmecbánya* lesz, nem pedig Besztercebánya (Banská Bystrica).

Ami a cikkben szereplő „híres XVIII. századi feltalálót", *Josef Karol Hellt* illeti, őt eddig *Hell Károly József* néven tartotta nyilván a köztudat (sőt, amíg élt, tulajdon maga is).

ELFOGYOTT DOHÁNY

Fantasztikus hírt röpített világgá a Magyar Nemzet: „Szárítás helyett újabban fagyasztják az egyik amerikai cégnél a cigarettadohányt. Az új eljárás következtében *a cigaretta csak hatvan százalék dohányt tartalmaz."*

Vajon mi lehet a fennmaradó negyven százalék a cigarettában? Jég?

LEBARNULT IDÉZET

„Mostan színes tintákról álmodom" — idézi az ismert verset a Ludas jeles humoristája, s így folytatja: *„Legszebb a barna...* írta Kosztolányi."

Kosztolányi, mivel szegény feje sehogy sem lehetett tekintettel kései idézőire, szó szerint ezt írta: „Legszebb a *sárga."* (Édes istenem, humorista is lehet színvak.)

Timár György

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

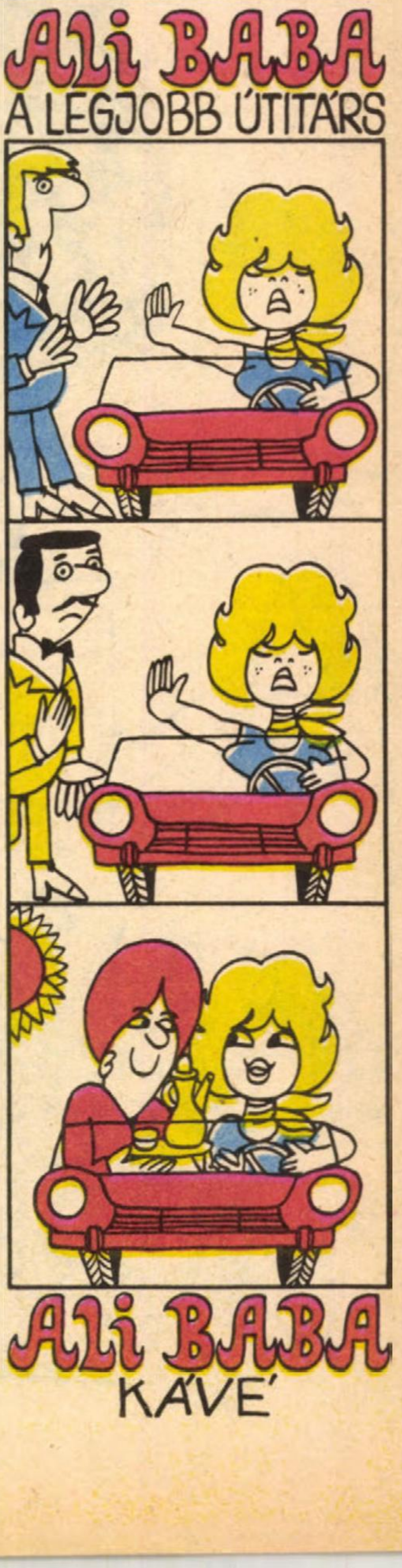

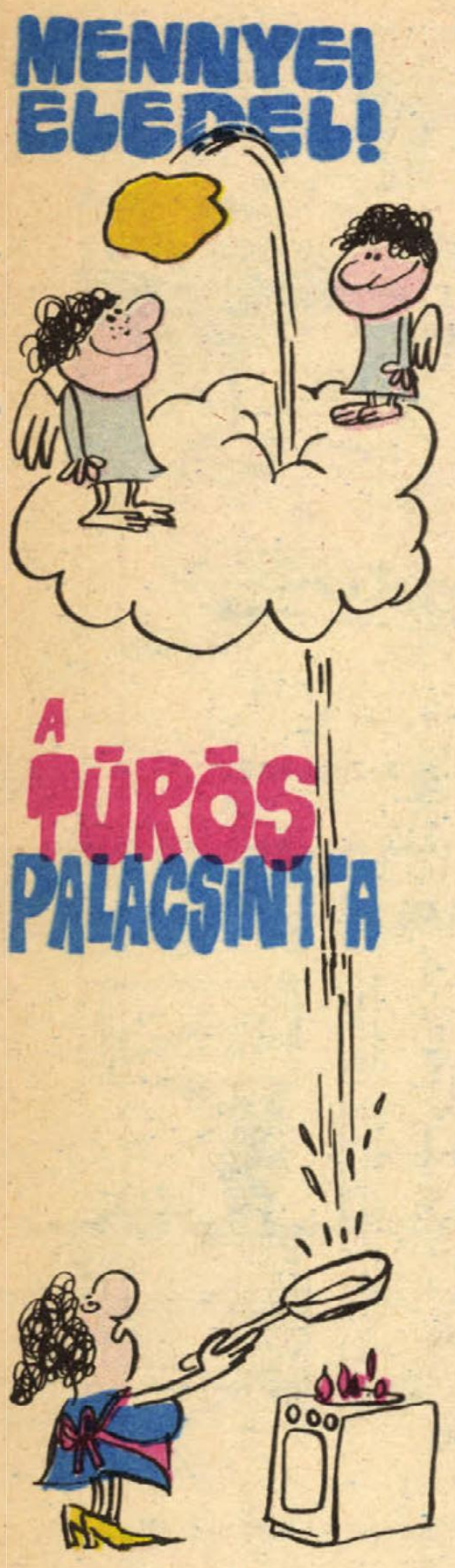

Sikere lesz...
...ha PECSENYE-KACSÁT tálal a vendégeinek

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

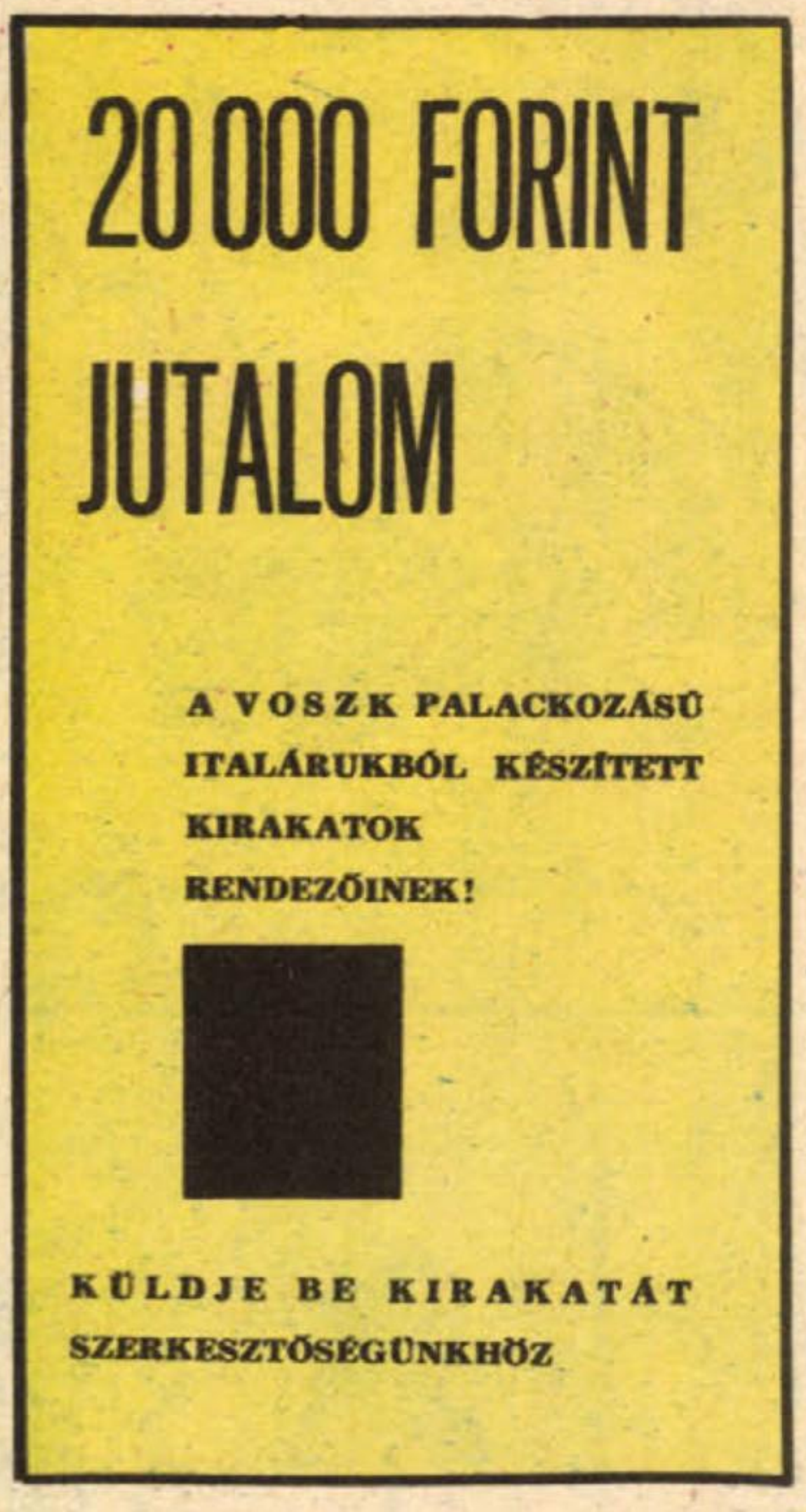
20 000 FORINT JUTALOM

A VOSZK PALACKOZÁSÚ ITALÁRUKBÓL KÉSZÍTETT KIRAKATOK RENDEZŐINEK!

KÜLDJE BE KIRAKATÁT SZERKESZTŐSÉGÜNKHÖZ

Nem lesz nehéz egy kirakatot beküldeni a szerkesztőségbe?

(A Kereskedelemtechnika c. lapból ollózta: Benedek József, Budapest)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

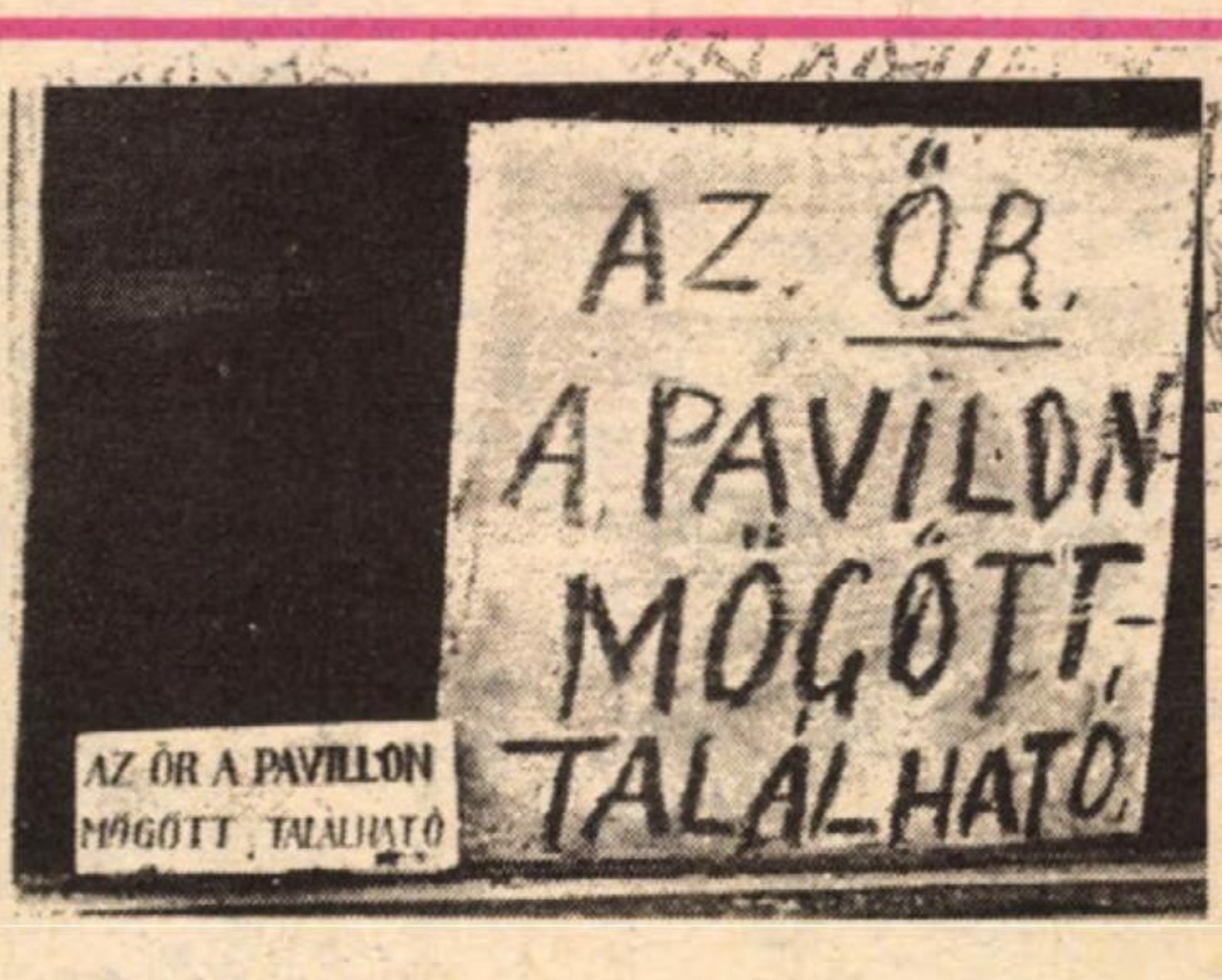
AZ ŐR. A PAVILON MÖGÖTT TALÁLHATÓ
AZ ŐR A PAVILLON MÖGÖTT TALÁLHATÓ

Nem árt, ha ezt a tolvajok is tudják ...

(Fényképezte: Pataki Gusztáv, Budapest)

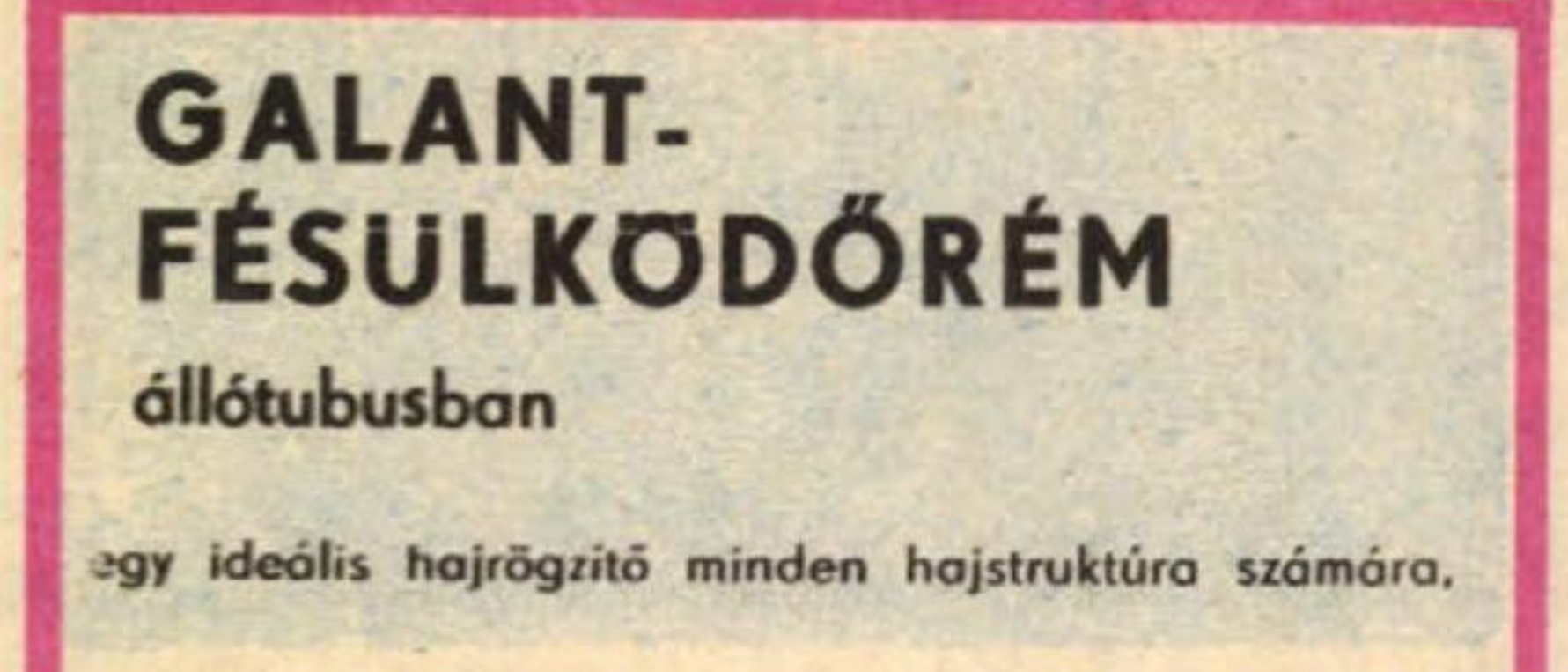
GALANT-FÉSULKÖDŐRÉM

állótubusban

egy ideális hajrögzítő minden hajstruktúra számára.

Ez vérengzőbb, mint a düsseldorfi rém?

(Beküldte: Seres László, Kistelek)

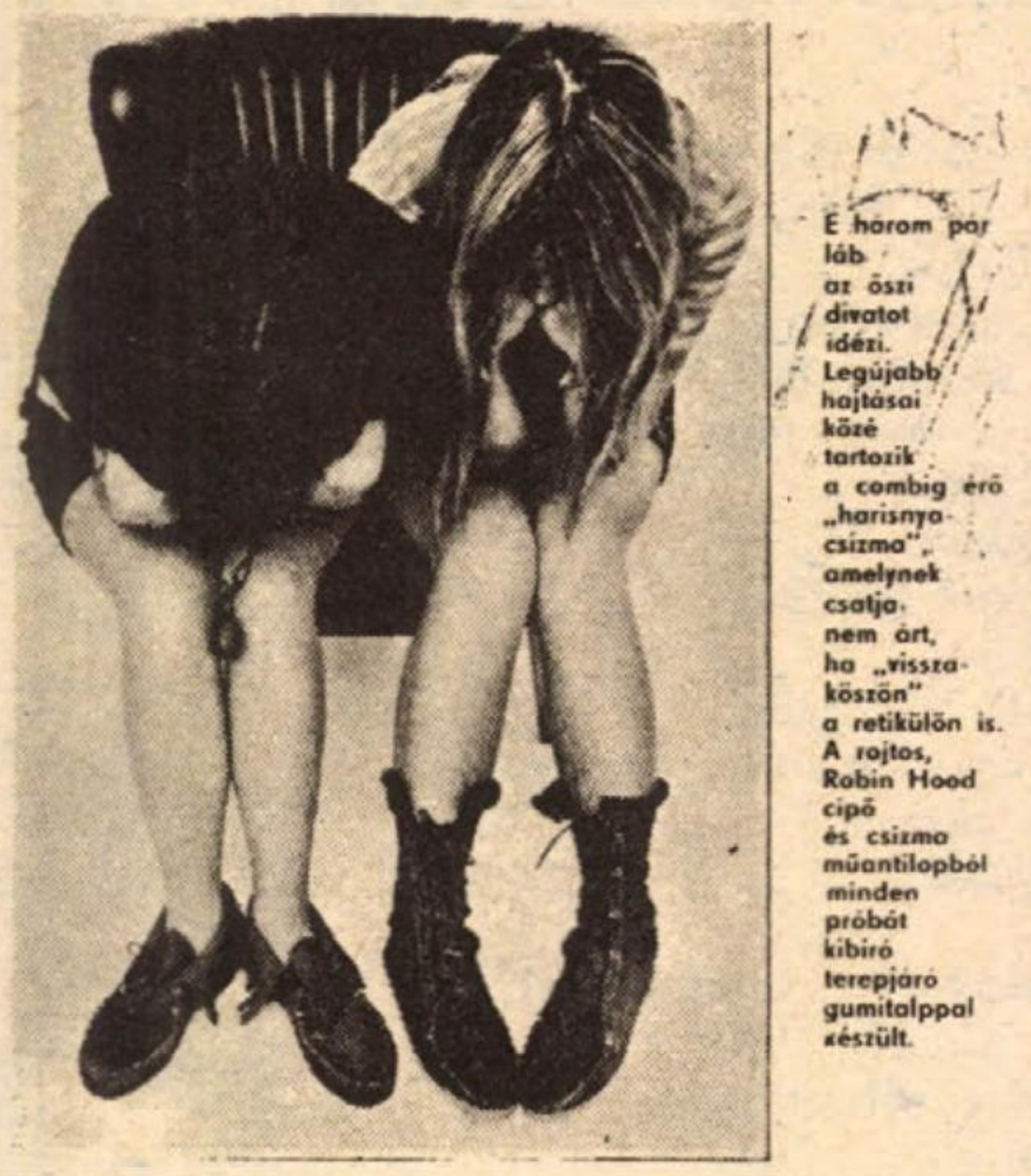
E három pár láb az őszi divatot idézi. Legújabb hajtásai közé tartozik a combig érő „harisnyacsizma", amelynek csatja nem árt, ha „visszaköszön" a retikülön is. A rojtos, Robin Hood cipő és csizma műantilopból minden próbát kibíró terepjáró gumitalppal készült.

Akárhogy számolom, ez csak két pár láb!

(Beküldte: Szénási Imre, Esztergom)

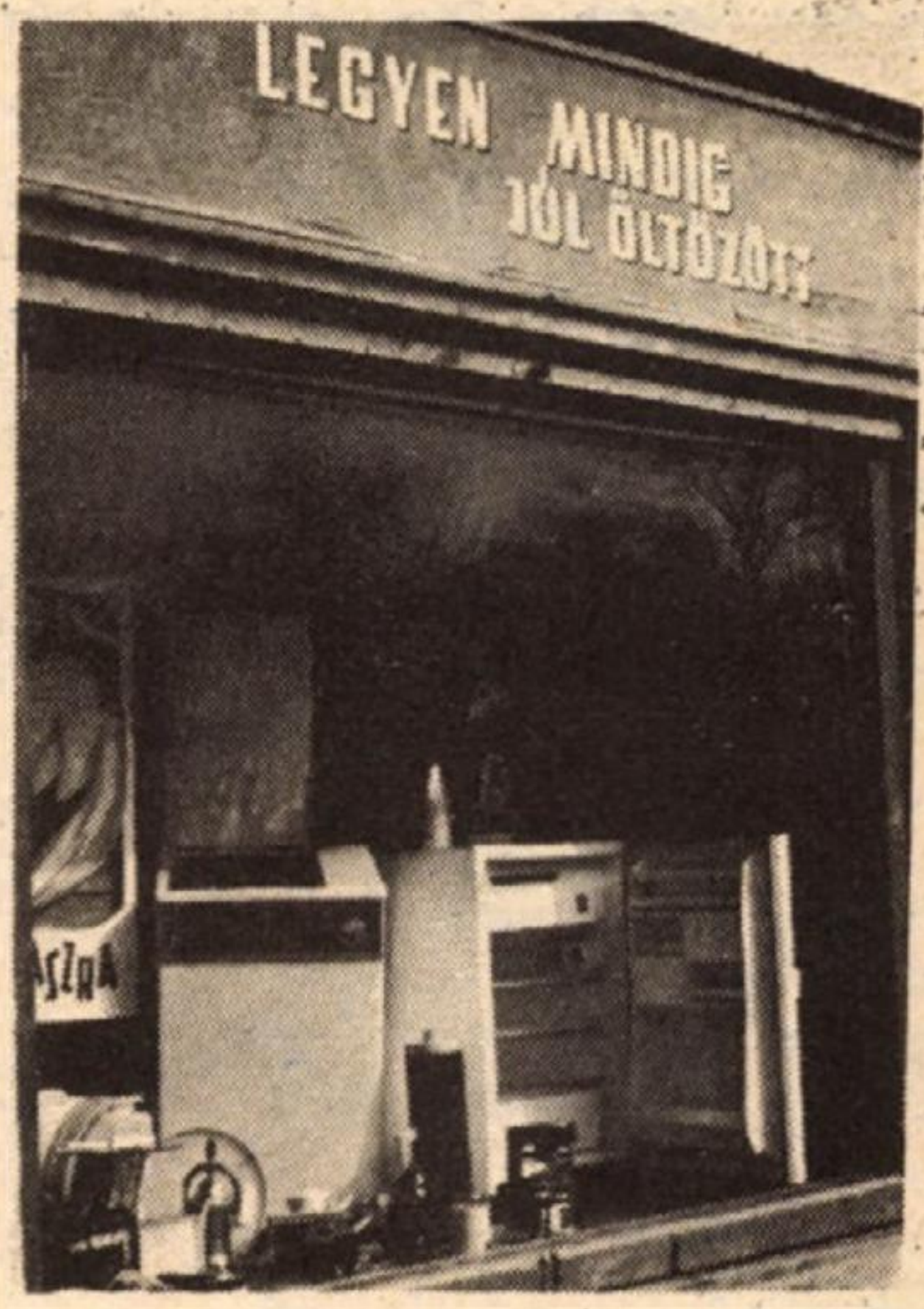

Ezek szerint nemcsak a napszemüveg és az esernyő öltöztet, hanem a hűtőszekrény is. Legalábbis Bábolnán ...

(Fényképezte: Kiss Gyula, Zsámbék)

hátha valaki NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A csinos Kakuláné bizonyos Csipcsairól mesél, akit már évek óta három barátjával is megcsal a felesége. Kakula jót mulat az eseten:

— Az olyan marha férj, aki három év alatt sem jön rá, hogy a felesége megcsalja, megérdemli, hogy a Dunába dobják.

Az asszony megcirógatja az ura kopaszodó fejét:

— Nana, Ödön, tudsz te egyáltalán úszni?

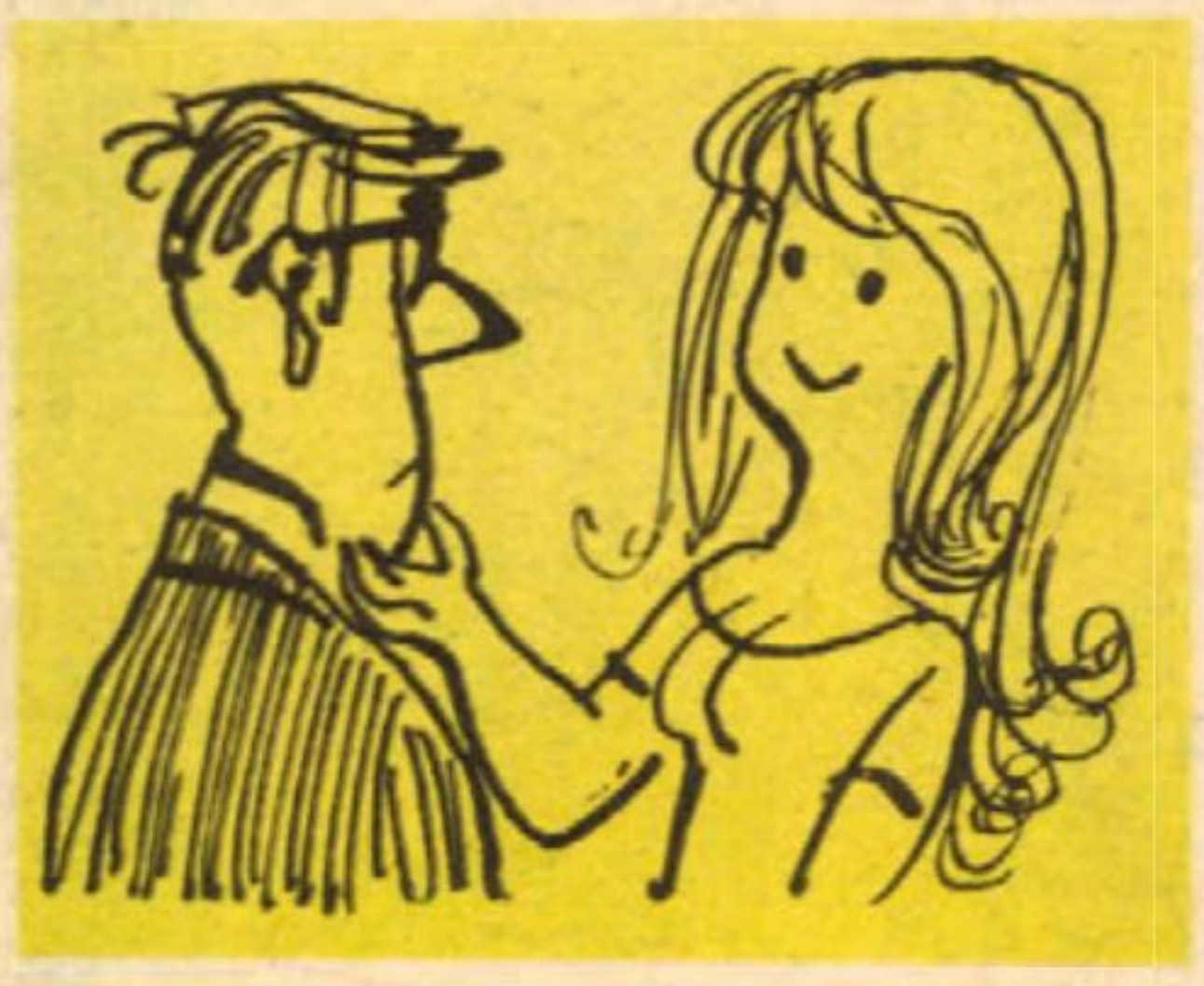

— Mit tud a mentségére felhozni, hogy reggel a villamoson kilopta a károsult tárcáját?

— Kénytelen voltam, bíró úr. Délig egy becsületbeli adósságomat kellett kifizetnem.

A válóperes bíró lelkére beszél a férjnek:

— Nézze, az lesz a legjobb, ha szépen kibékül a feleségével.

A férj megcsóválja a fejét:

— Hogy ez volna a legjobb? Akkor azt tessék nekem tanácsolni, mi a legrosszabb.

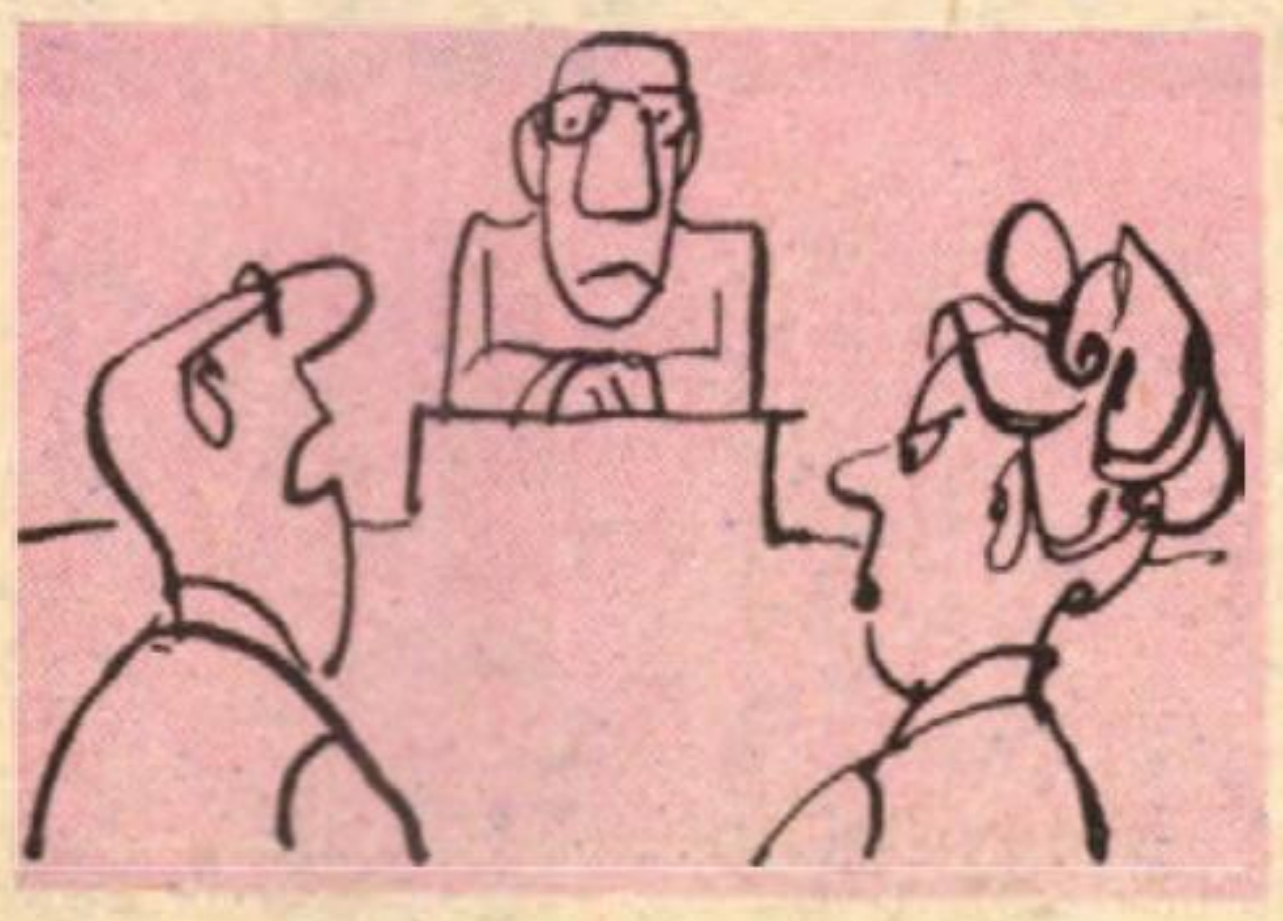

— Végre, bevezették a telefonomat.

— Diktáld be a számodat, fölírom.

— 214—102.

— Nna... Nem valami sok.

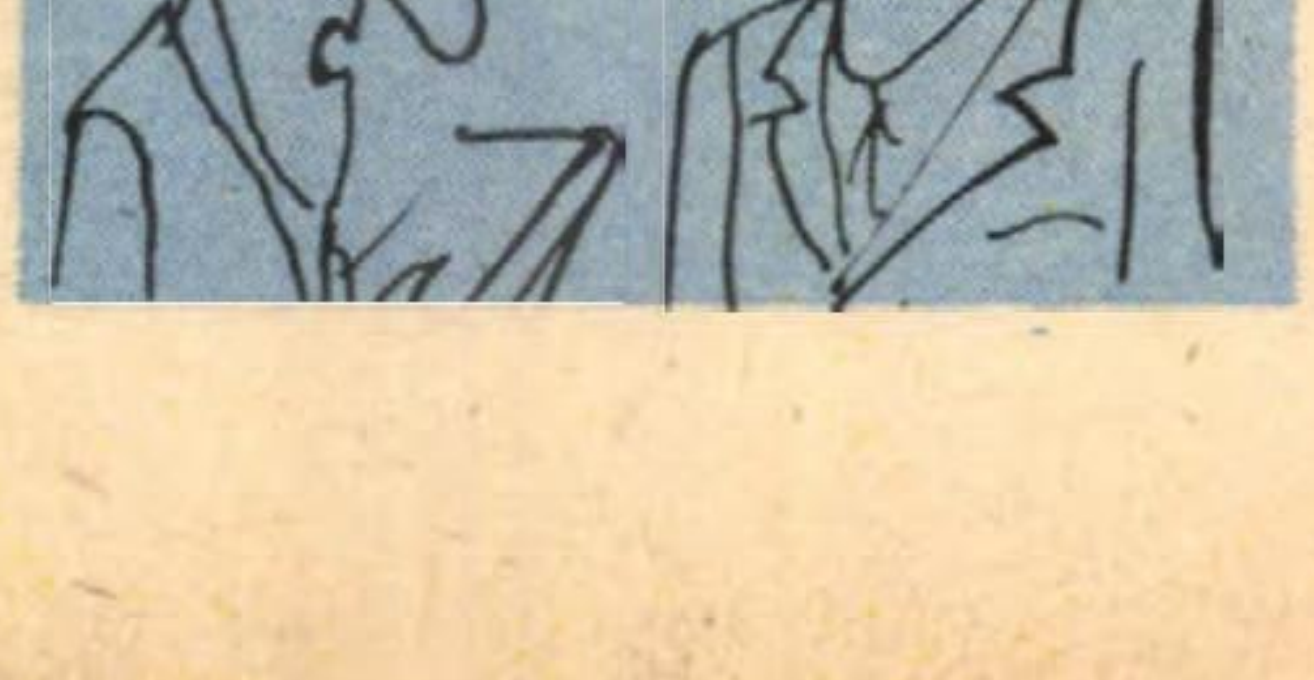

HERKULESFÜRDŐI EMLÉK

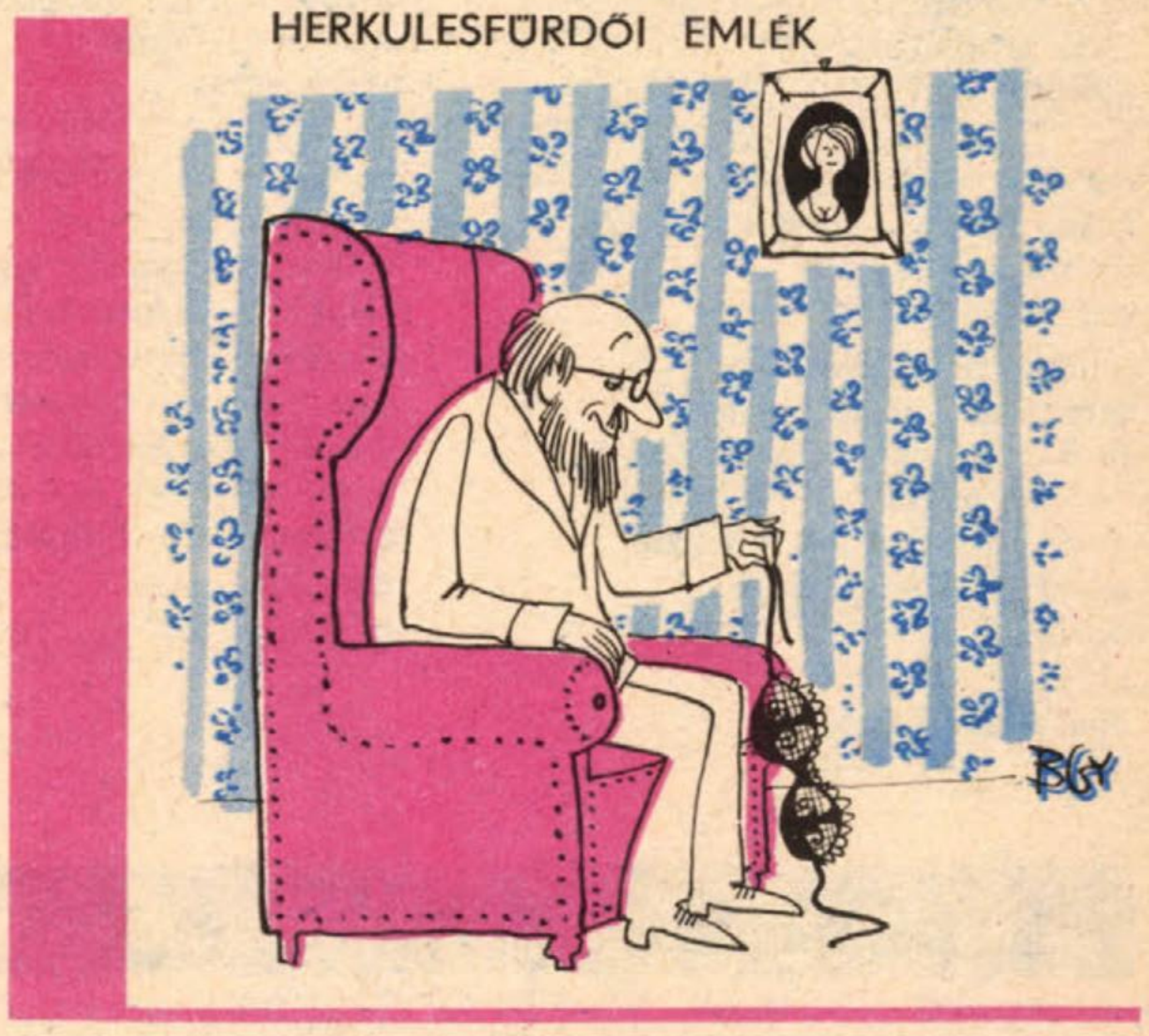

VADÁSZATI ÉV

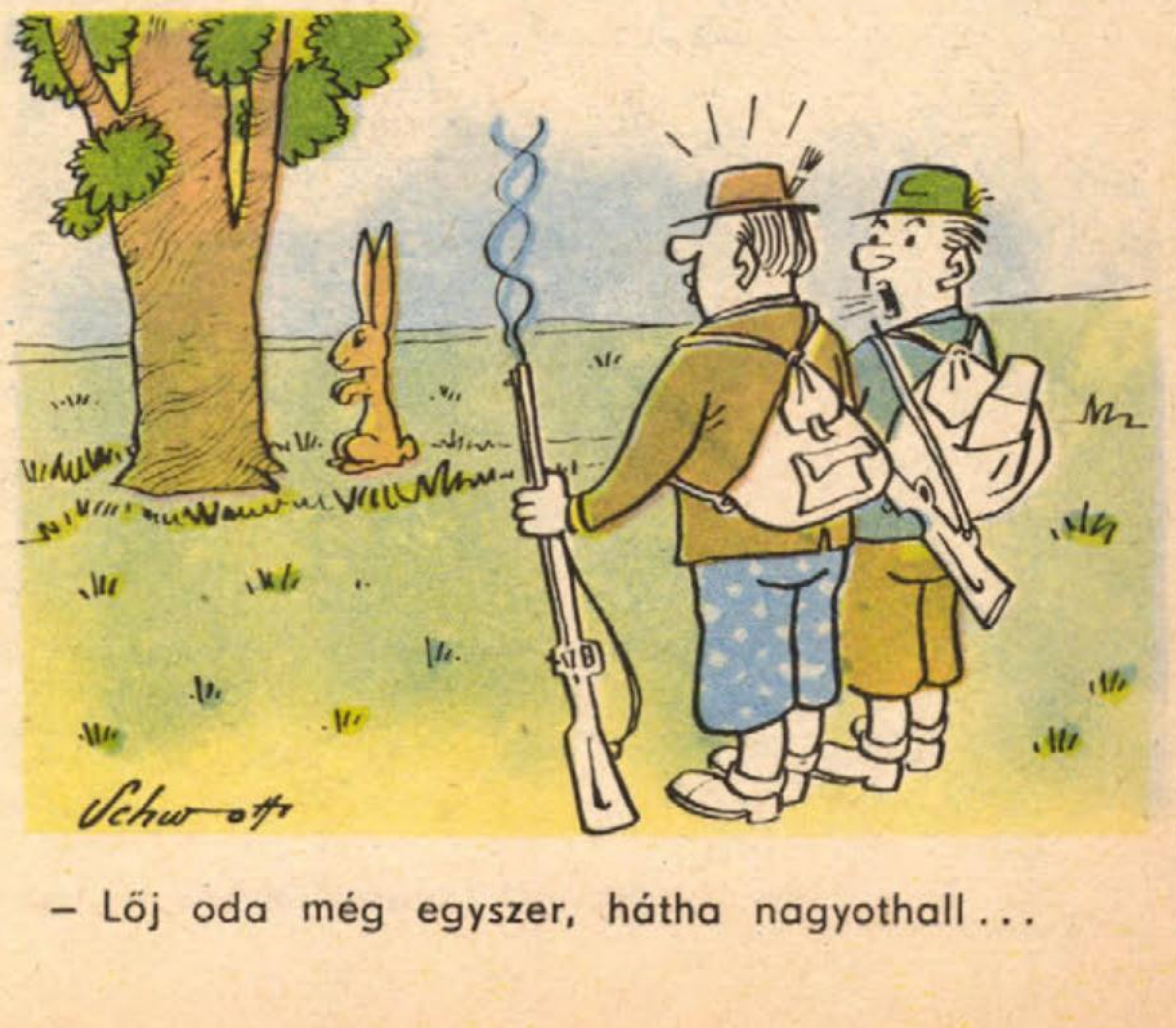

— Lőj oda még egyszer, hátha nagyothall ...

A TETŐN

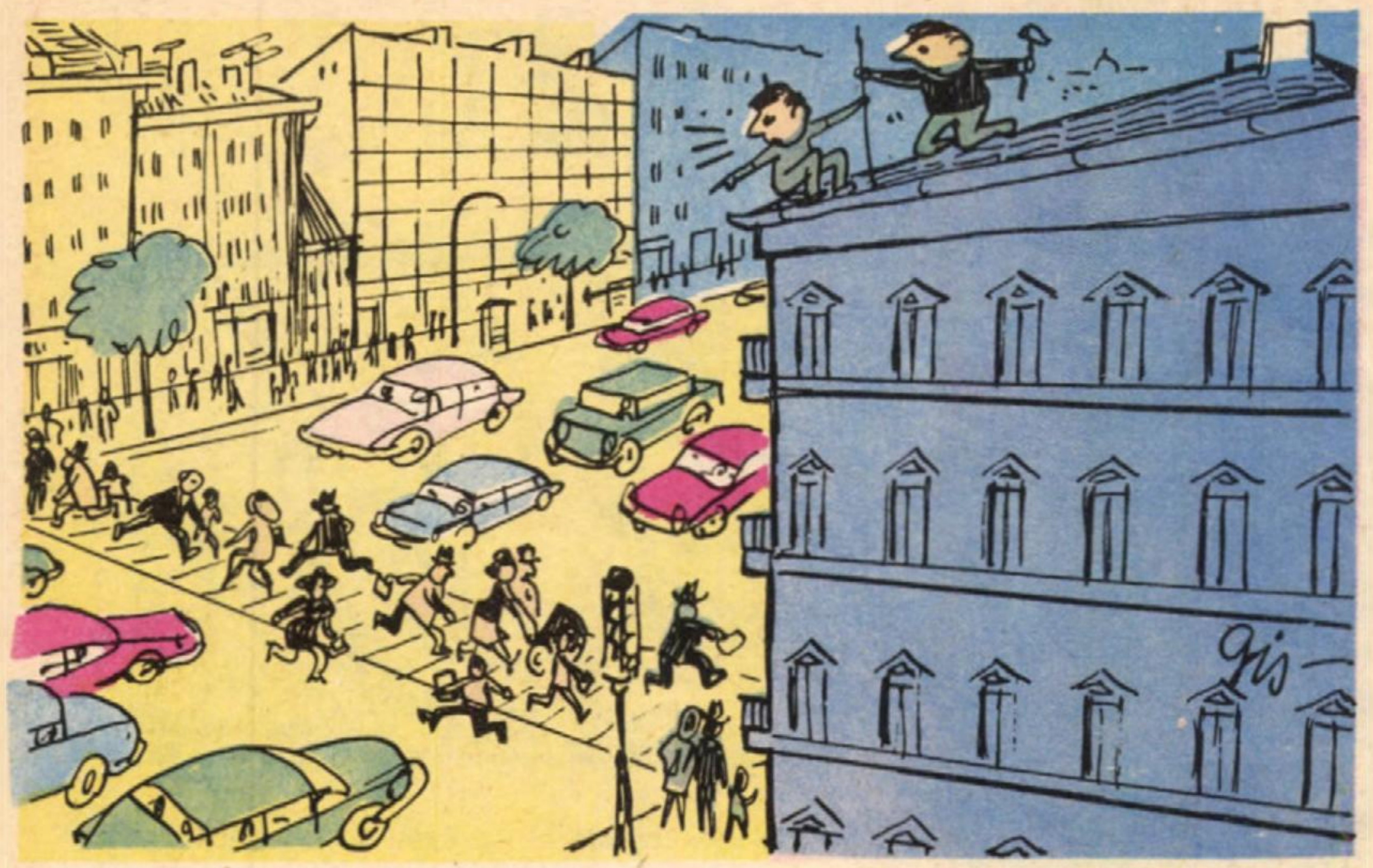

– Még nézni is rossz, milyen eletveszélyesen közlekednek a gyalogosok...

JÓRAVALÓ GYALOGOS

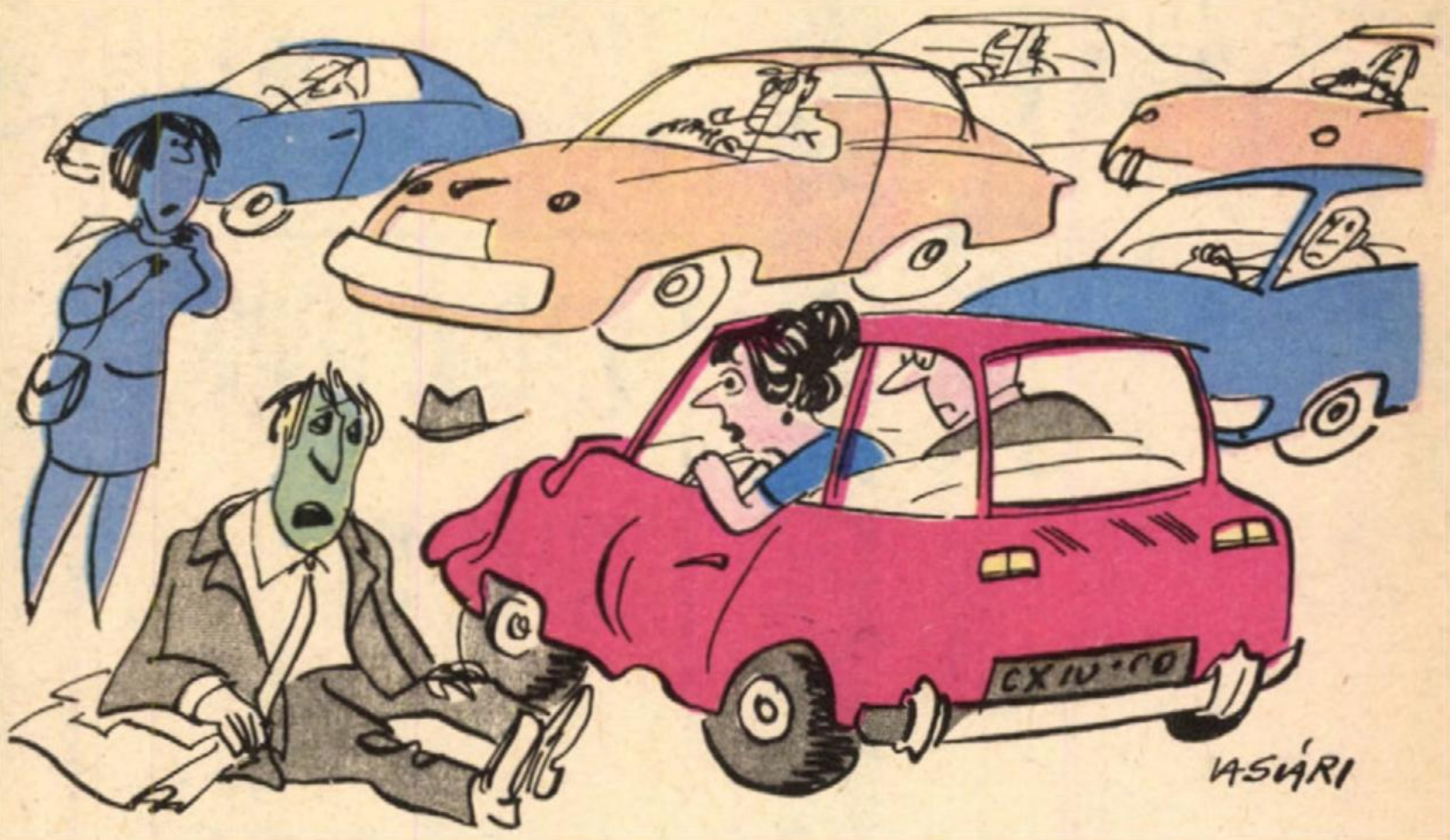

– Remélem, nem történt komoly baja a kocsijának?

HIÁNYCIKK-BALLADA

Vannak ellenség-szavak.
Mint diverzáns ügynök járnak
köztünk. Demoralizálnak.
Bosszúságot szítanak.
Vétkezel, ha tudomásul
veszed, mint ki belefásul,
hogy így van és nincs tovább.
Ne tedd! Kutasd az okát!

Ha a bolti segéd lusta
megkeresni,
leemelni
az árut a pulpitusra,
vagy lenyesni,
szeletelni,
(mert hisz neki egyre megy:
bére így is, úgy is egy),
unott tekintete szinte
azt kérdezi: mit állsz itt?
s lemondó undorral intve,
csak ennyit mond:
„Hiánycikk".

Amikor a boltvezetőt
nem érdekli, hogy a vevők
naponta
mit keresnek:
avítt szó a „kereslet",
őneki ez „süket duma"
(másból lesz a prémiuma),
cinkos mosollyal sejteti,
hogy a központ hibázik,
majd foghegyről
odaveti:
„Hová gondol?
Hiánycikk."

Ha a vállalat-központban
azért van rend,
mert a fő,
hogy jövet-menet blokkolnak
(nem számít, hogy az idő
közben mivel telik el:
kávéfőzés,
bájcsevely
s elsején fizetés)
– a bü-
rokrácia virágzik,
s az üres rovatba könnyű
beírni, hogy
„Hiánycikk".

S amikor fent a tervezést
olyan műveli, aki
csak hivatalt kapott,
nem észt,
sűrűn csúszik be baki,
mert nem látja **az egészet,**
hol fogy és
hol nő a készlet
(kinek felhők közt a helye,
mért fájna attól a feje,
hogy ez meg az
hiányzik)
– általános bűvereje
van e szónak:
„Hiánycikk".

Sóhaj

Vannak ellenség-szavak.
Mint diverzáns ügynök járnak
köztünk, demoralizálnak,
bosszúságot szítanak,
de én hiszem és remélem,
hogy egyszer azt is megérem,
amikor már hiánycikk
egy lesz csak:
a hiánycikk.

Radó György

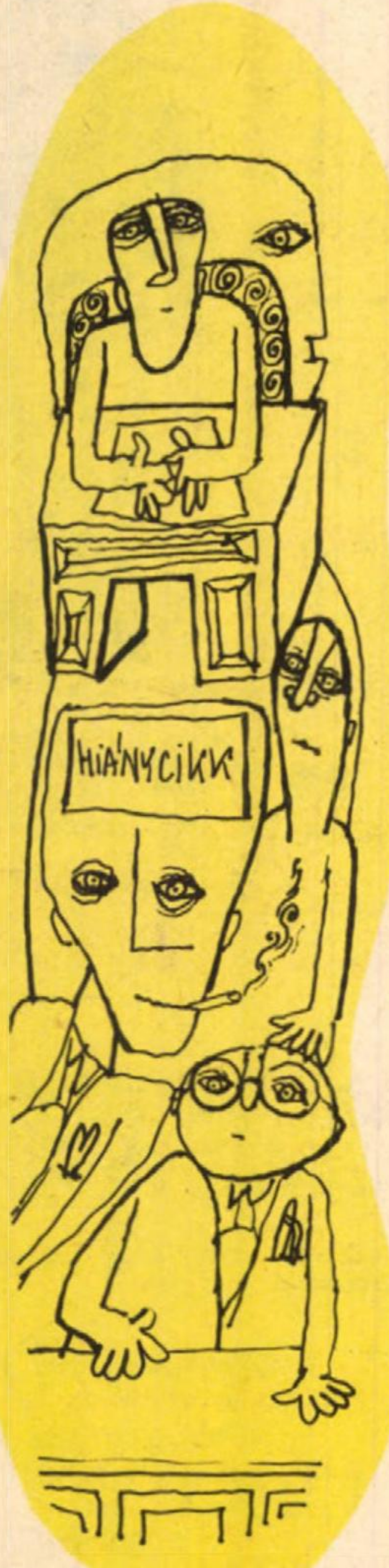

ESKÜVŐ UTÁN

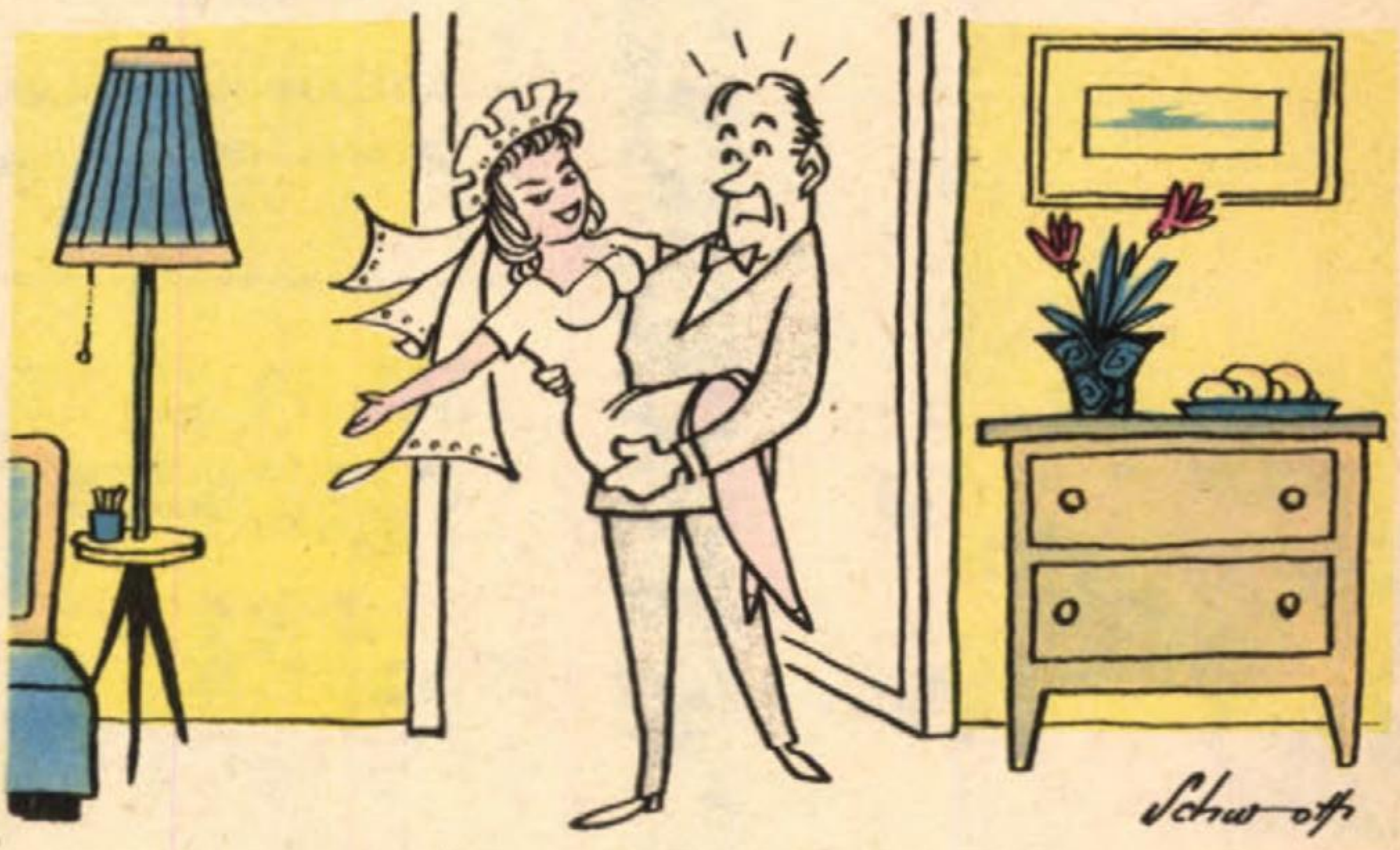

– Mondd, szívem, nem voltunk mi már házasok? Olyan ismerős nekem ez a lakás...

IDEÁLIS PÁNCÉLSZEKRÉNY

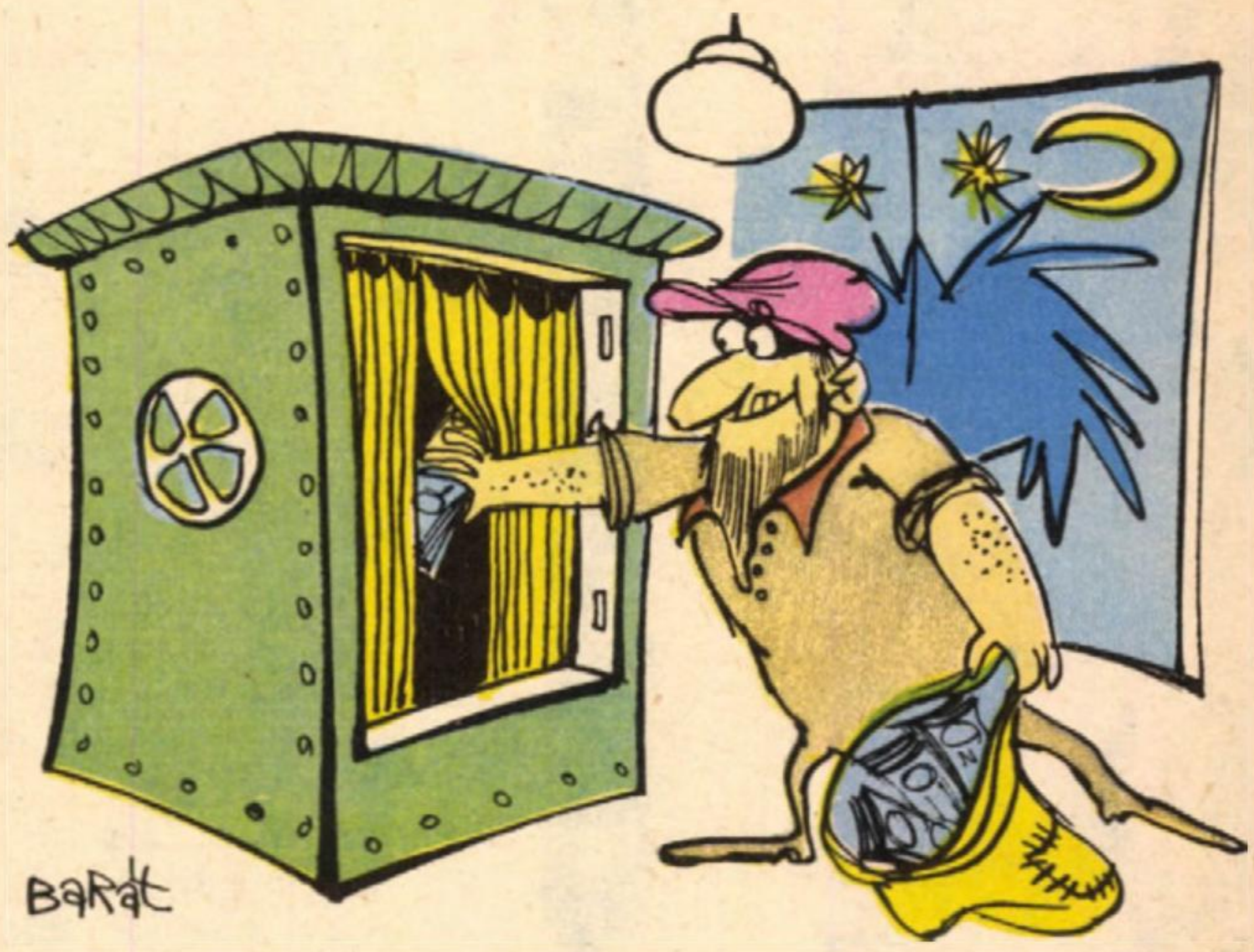

FEKETE HUMOR

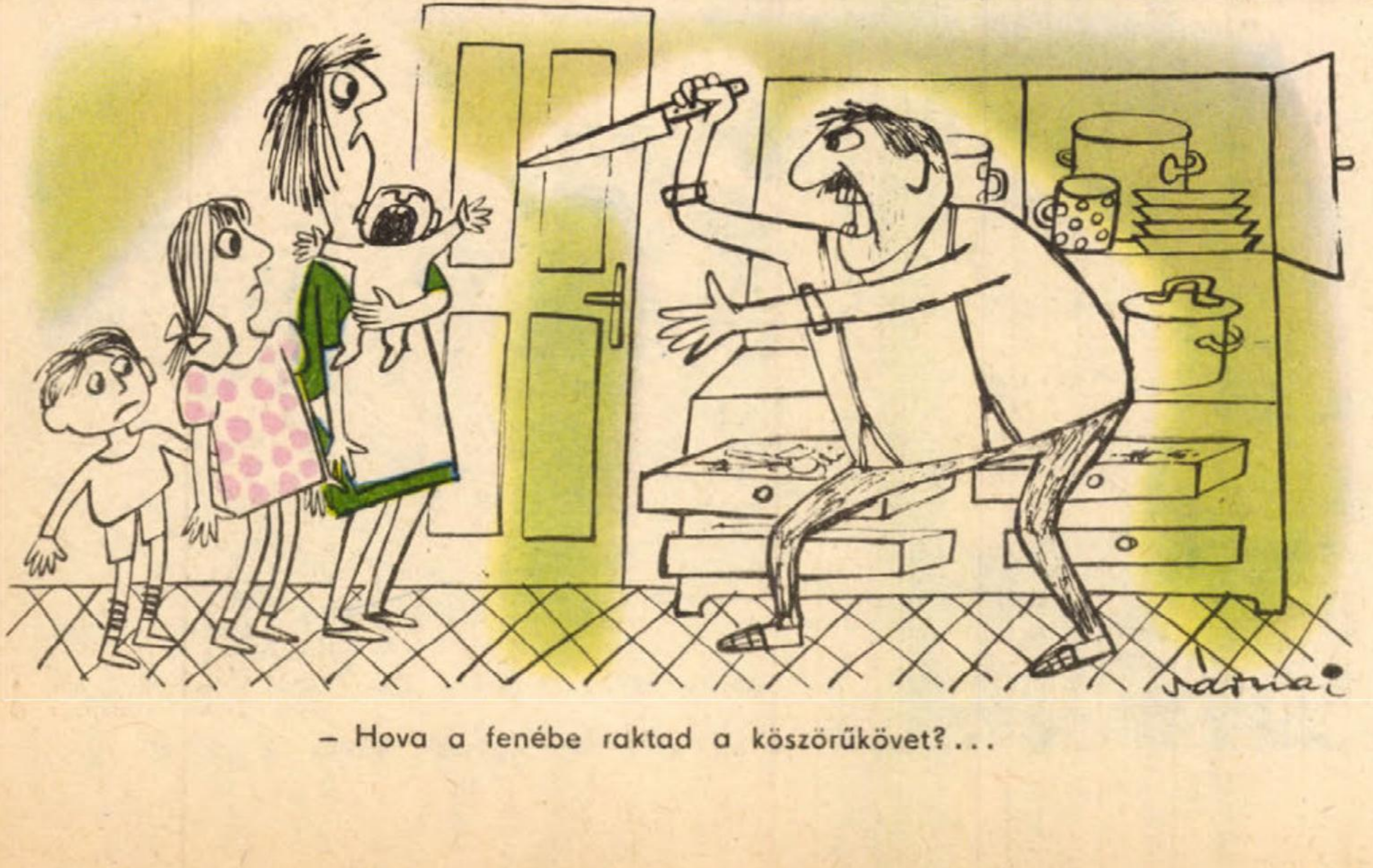

– Hova a fenébe raktad a köszörűkövet?...

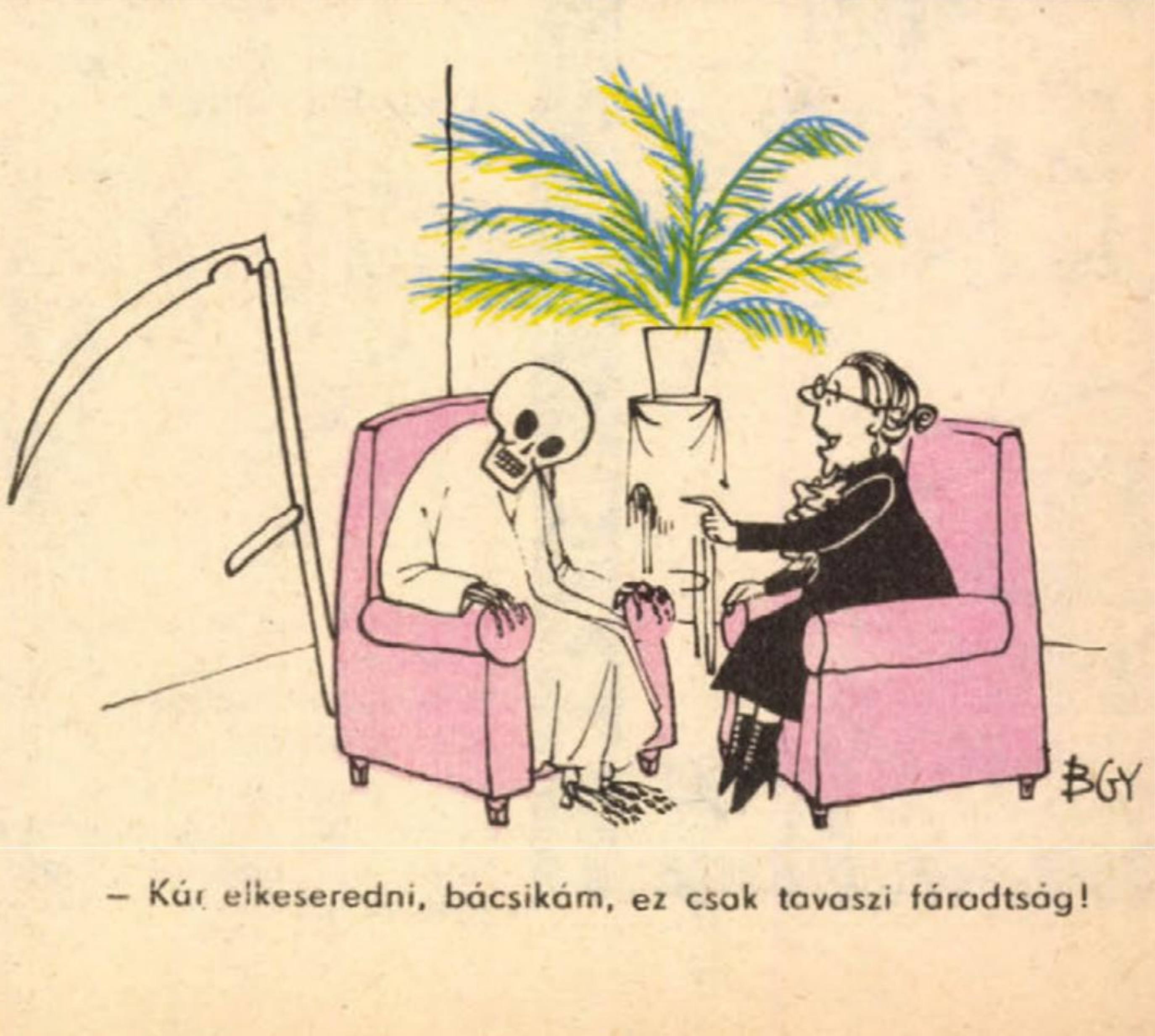

– Kár elkeseredni, bácsikám, ez csak tavaszi fáradtság!

DUZZOGÁS

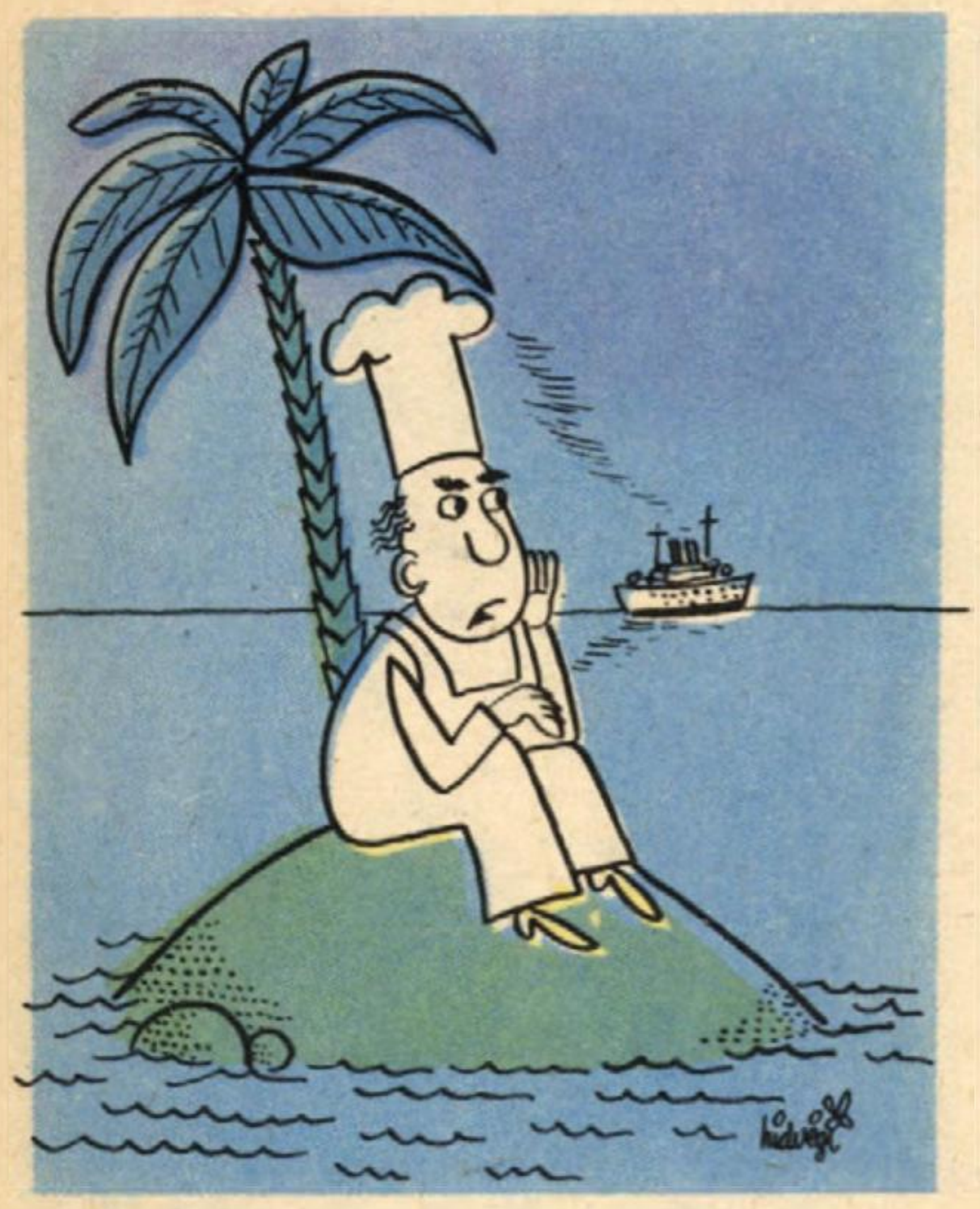

– Pedig nem is főztem olyan rosszul!

174. rejtvényünk megfejtése:

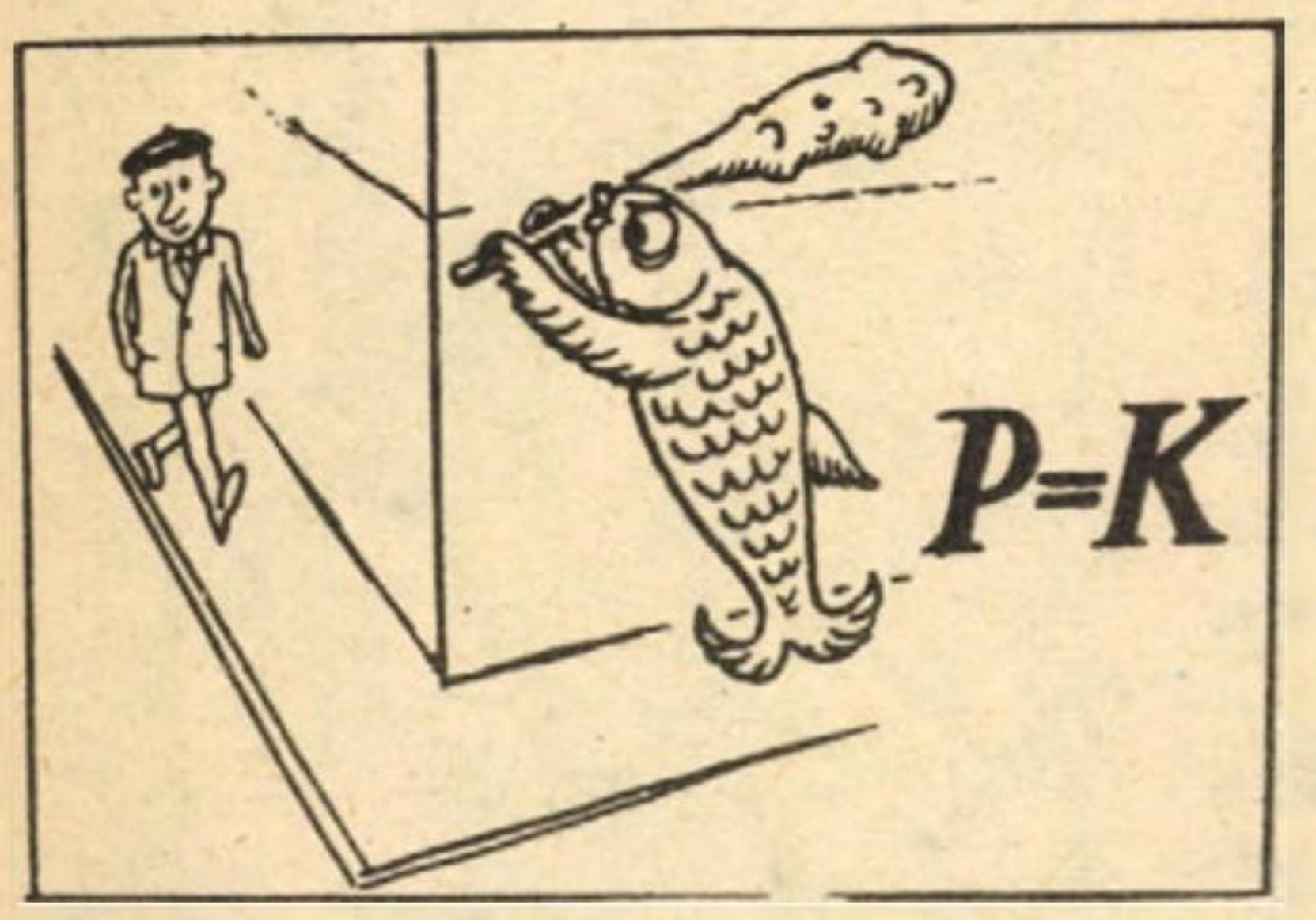

KONTYALÁVALÓ

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Fodor Zoltán, Debrecen, Hámán Kató u. 13.

Miklós Katalin, Bp. XIV,, Thököly út 91.

Érsek Emilné, Bp. XII., Márvány u. 31.

176. REJTVÉNYÜNK

Ö ET

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb május 17-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. — 71.2662/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

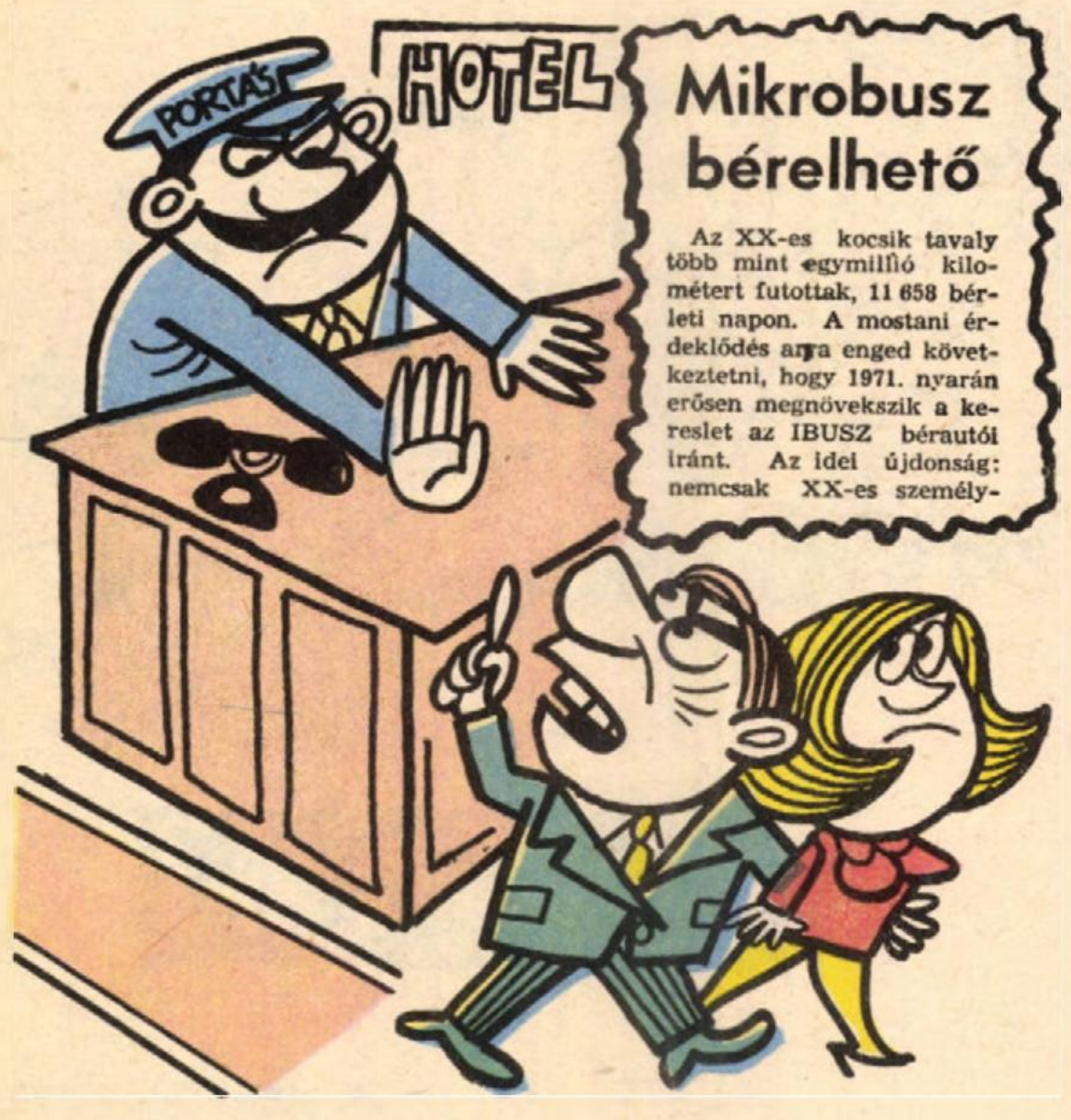

Mikrobusz bérelhető

Az XX-es kocsik tavaly több mint egymillió kilométert futottak, 11 658 bérleti napon. A mostani érdeklődés arra enged következtetni, hogy 1971. nyarán erősen megnövekszik a kereslet az IBUSZ bérautói iránt. Az idei újdonság: nemcsak XX-es személy-

– Ne higgye, hogy kitolt velünk. Bérelünk egy mikrobuszt!

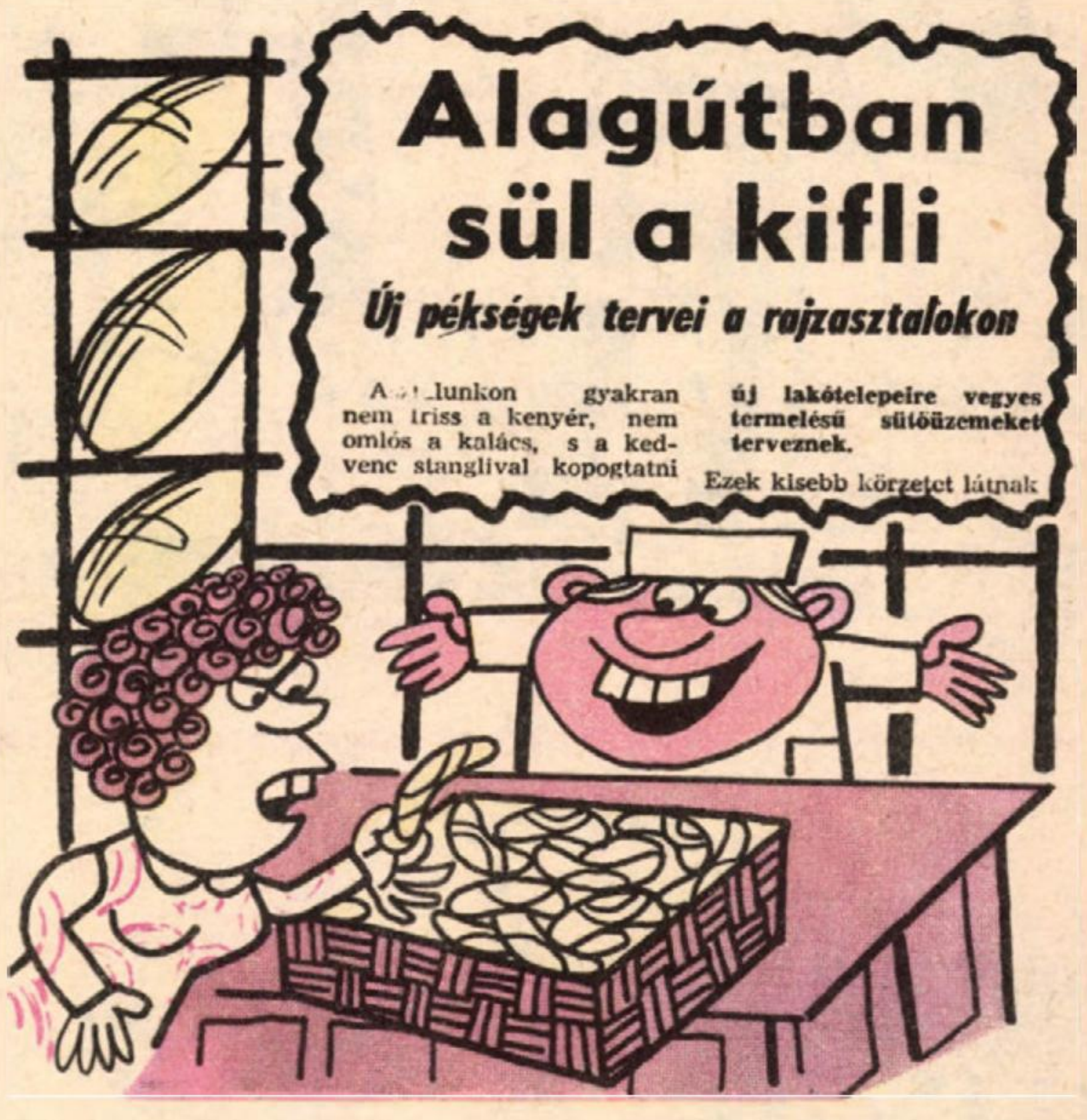

Alagútban sül a kifli

Új pékségek tervei a rajzasztalokon

A[illegible]lunkon gyakran nem friss a kenyér, nem omlós a kalács, s a kedvenc stanglival kopogtatni

új lakótelepeire vegyes termelésű sütőüzemeket terveznek.

Ezek kisebb körzetet látnak

– Miért ilyen sületlen ez a kifli?
– Úgy látszik, rövid volt az alagút.

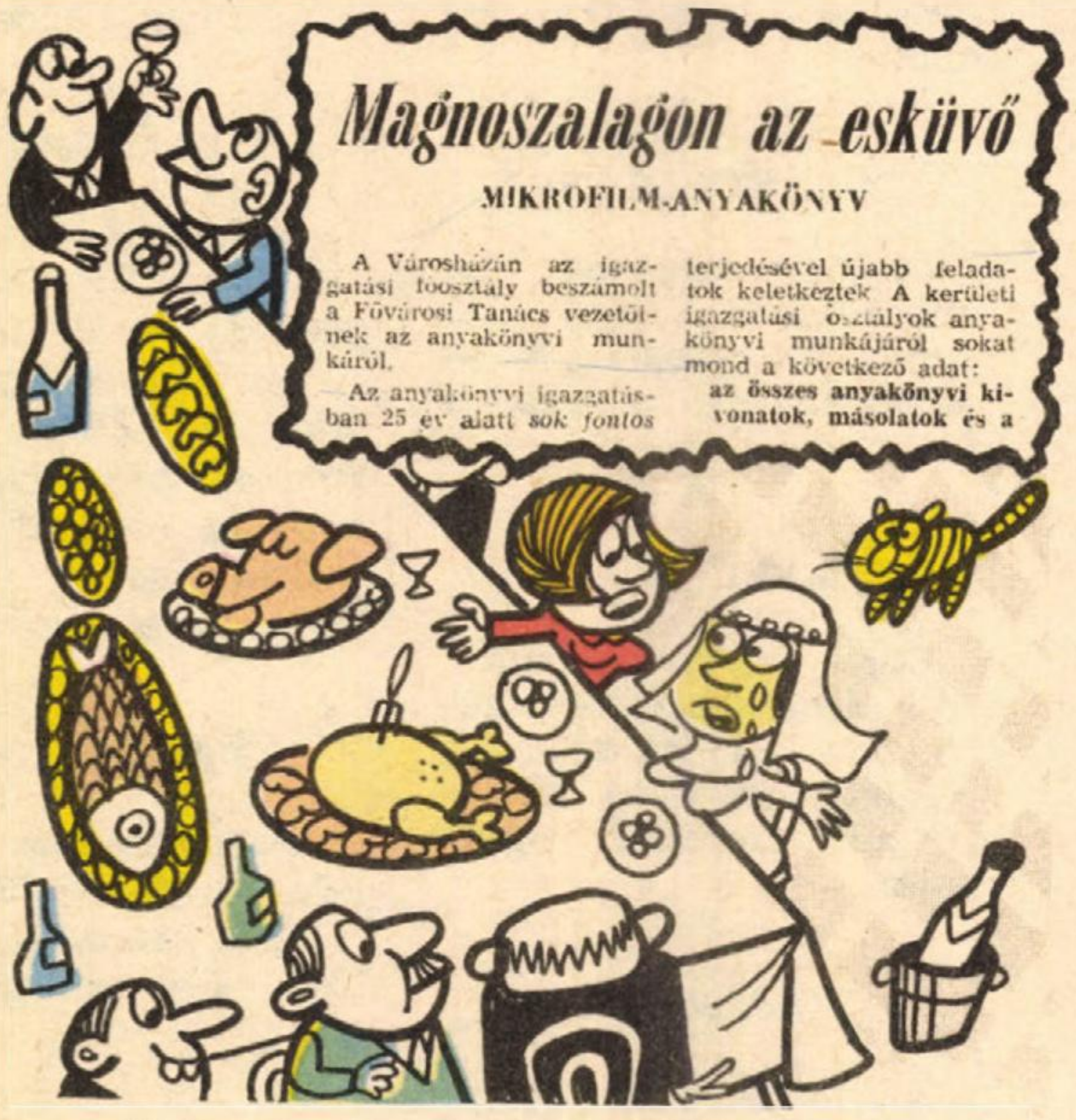

Magnoszalagon az esküvő

MIKROFILM-ANYAKÖNYV

A Városházán az igazgatási főosztály beszámolt a Fővárosi Tanács vezetőinek az anyakönyvi munkáról.

Az anyakönyvi igazgatásban 25 év alatt *sok fontos* terjedésével újabb feladatok keletkeztek. A kerületi igazgatási osztályok anyakönyvi munkájáról sokat mond a következő adat:

az összes anyakönyvi kivonatok, másolatok és a

– Miért vagy úgy meghatva, hiszen ez a negyedik esküvőd!
– De magnóval az első.

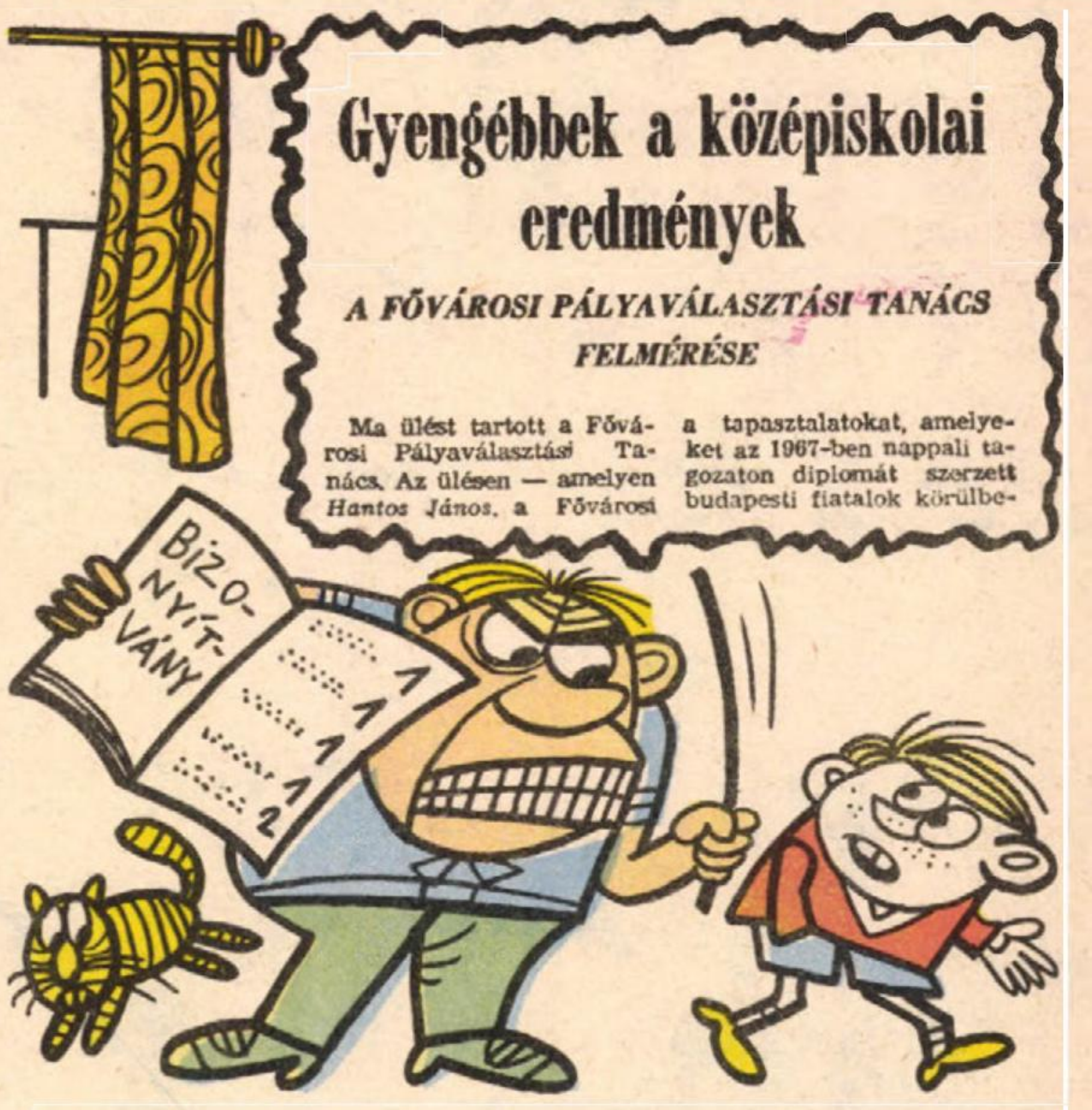

Gyengébbek a középiskolai eredmények

A FŐVÁROSI PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCS FELMÉRÉSE

Ma ülést tartott a Fővárosi Pályaválasztási Tanács. Az ülésen — amelyen *Hantos János*, a Fővárosi a tapasztalatokat, amelyeket az 1967-ben nappali tagozaton diplomát szerzett budapesti fiatalok körülbe-

– Ne izgasd fel magad, apu, ez országos jelenség.

GONDTERHELT FÉRJ

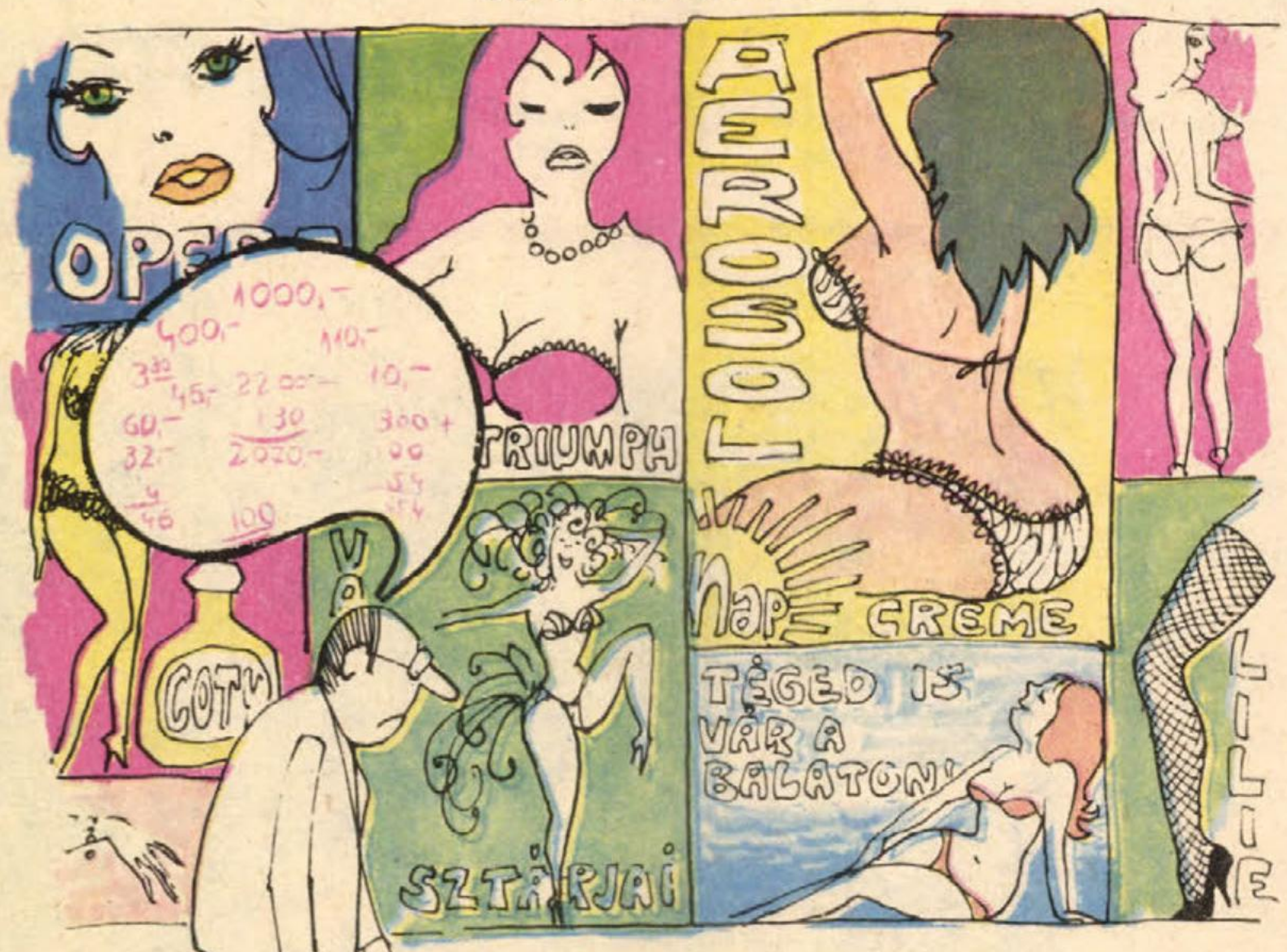

FÁJÓS FOG

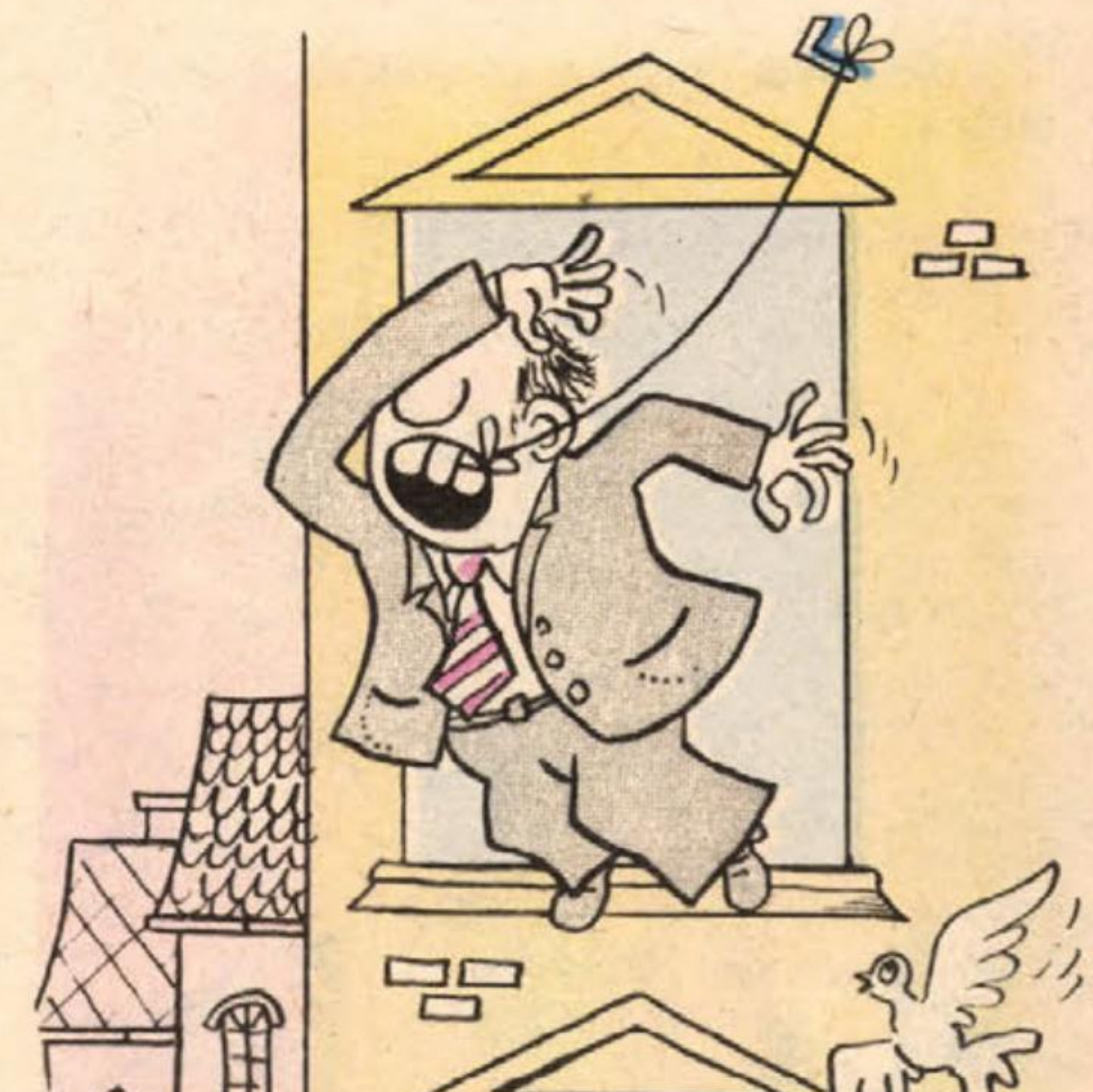

MŰTEREMLÁTOGATÁS

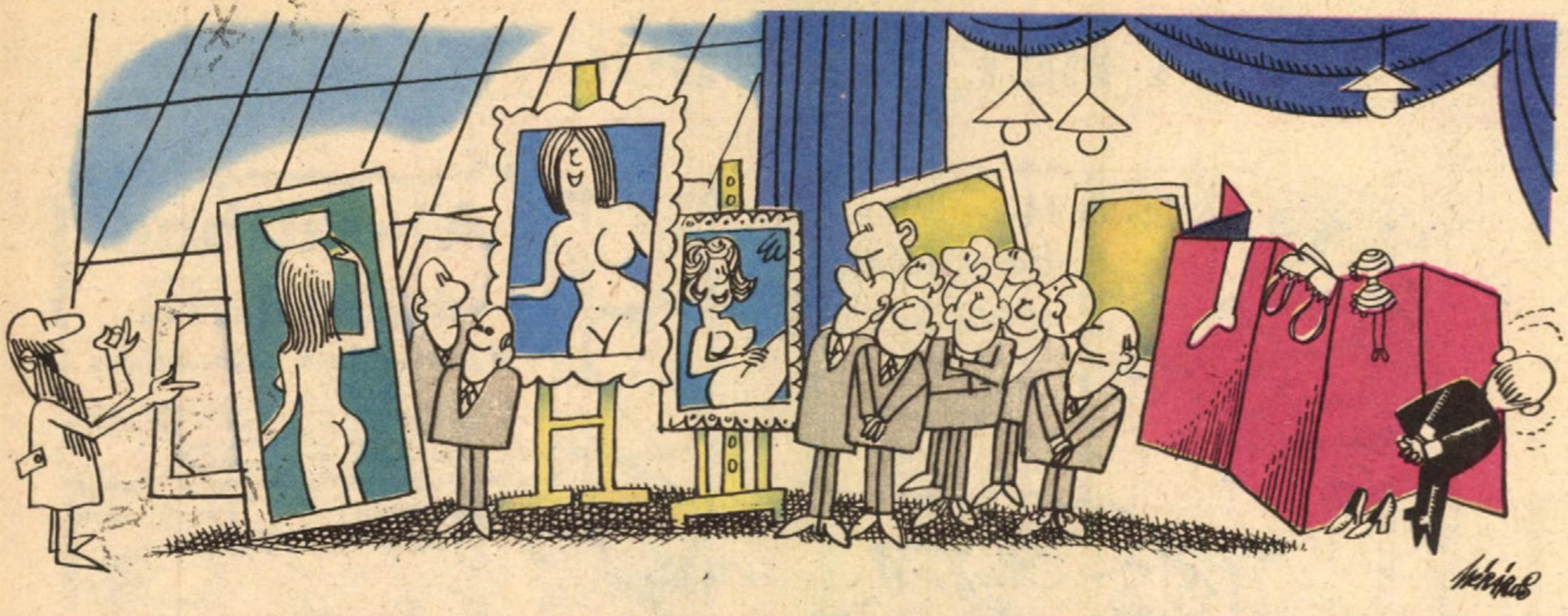

MAXIVÍZIÓ

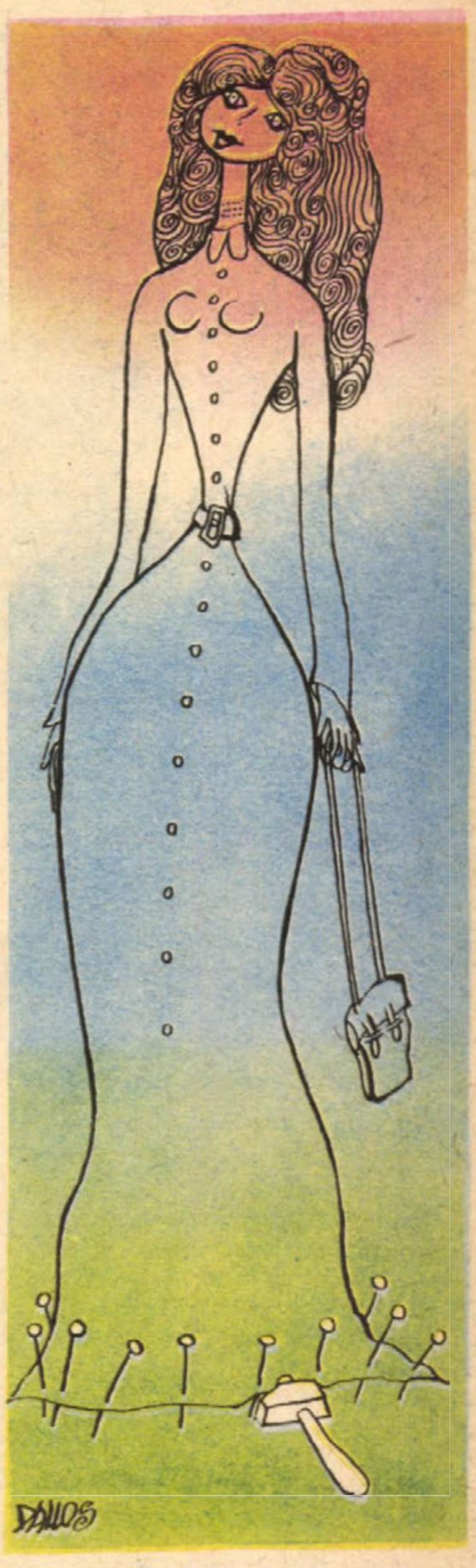

SÜRGŐS HÍVÁS

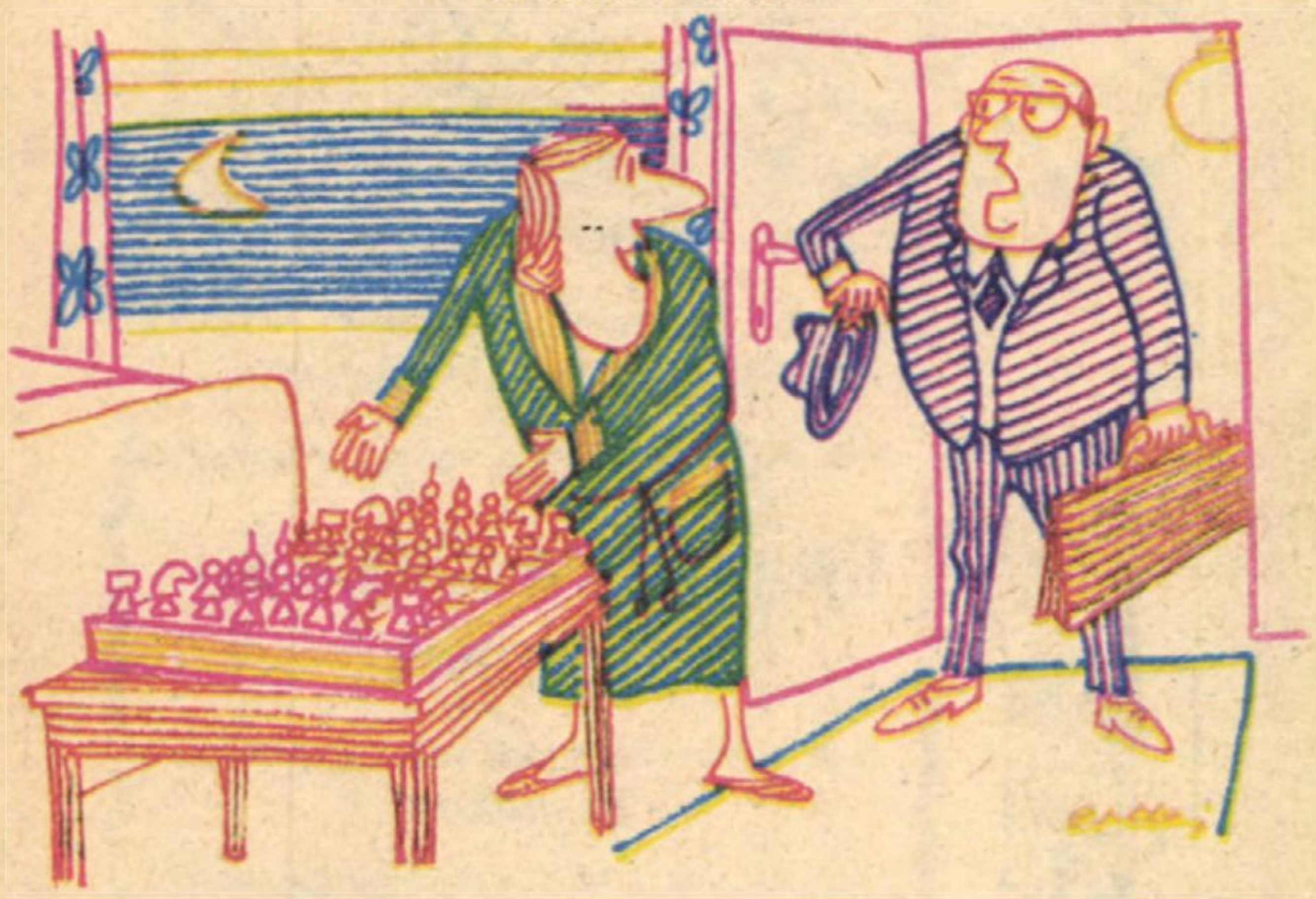

– Doktor úr, képtelen vagyok elaludni, és én tudom, hogy ön kitűnő sakkozó.

DOKUMENTUMFILM

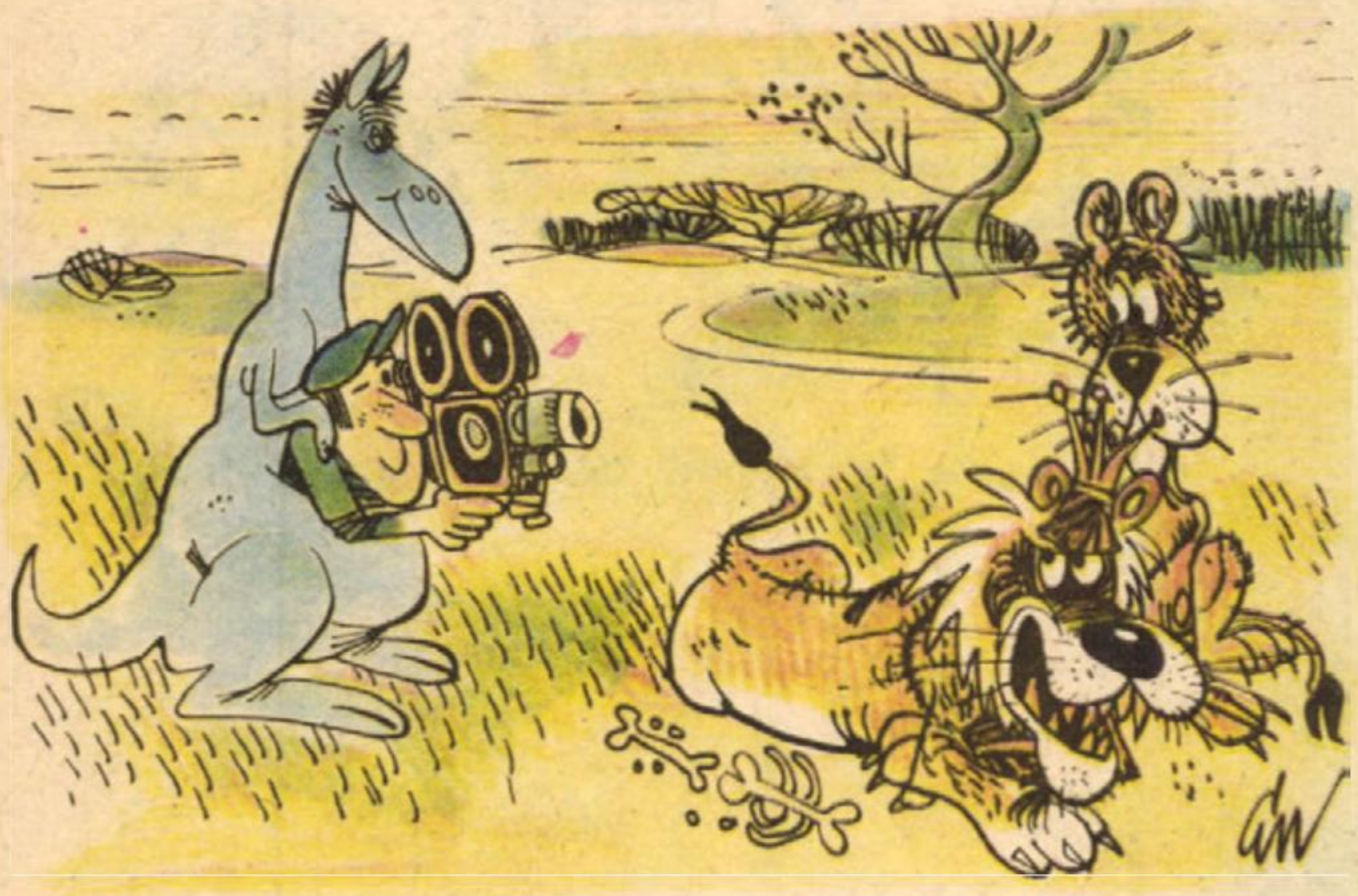

– Szörnyű, már az állatok királyának sem lehet magánélete!...

SZILÁNKOK

SELEJT

Vettem egy összecsukható ernyőt. Holnap veszek egy kinyitható ernyőt.

SZÓRAKOZOTTSÁG

— Már hónapok óta gyanakszom, hogy nekem van valakim — mondta a szórakozott férj.

SZEREPLÉSI VÁGY

Egy szegény, mellőzött színész barátom szomorúan kijelentette, hogy legalább az ipari televízióban szeretne szerepelni.

GYOMOREMBER

A nemzetközi versenyeken aranyérmekkel többszörösen kitüntetett mesterszakács csak azért nősült meg, mert szereti a gyomrát és a felesége remekül főz.

S. O. S.

— Segítség! Rendőr! Lopják a jó levegőt! — kiáltott fel a szegény városlakó, amikor megtudta, hogy a vegyiüzem még mindig nem hajlandó leköltözni vidékre.

ERŐS EGYÉNISÉG

— Hallatlan, micsoda fegyelmezetlen, akaratgyenge emberek ezek a kábítószer-fogyasztók! Micsoda átkos, káros szenvedély! Milyen jó, hogy én csak idült alkoholista vagyok — mondta Y. az elvonókúrán.

ÉTTEREMBEN

A szomszédom először csak a sótartót kérte kölcsön az asztalomról. Később egy százast elsejéig...

MUNKAIDŐ

— Jó lenne beülni egy kis eszpresszóba és zenét hallgatni. De hát első a munka, a kötelesség — sóhajtott fel a zenés presszó zongoristája és játszani kezdett.

G. Sz.

A HÁZASSÁGOK AZ ÉGBEN BOMLANAK SZÉT?

Holdjáró körökben élénk feltűnést keltett, hogy az Apollo 14 egyik utasa, Edgar D. Mitchell elvált feleségétől „személyi ellentétek" miatt.

Vannak feleségek, akik nem képesek elviselni, ha férjük nem viszi el őket utazásaikra. Vagy talán az volt a baj, hogy Mitchell csak egypár ócska göröngyöt hozott az asszonynak külföidi utazásáról?

MEGLEPŐ EKG-LELET

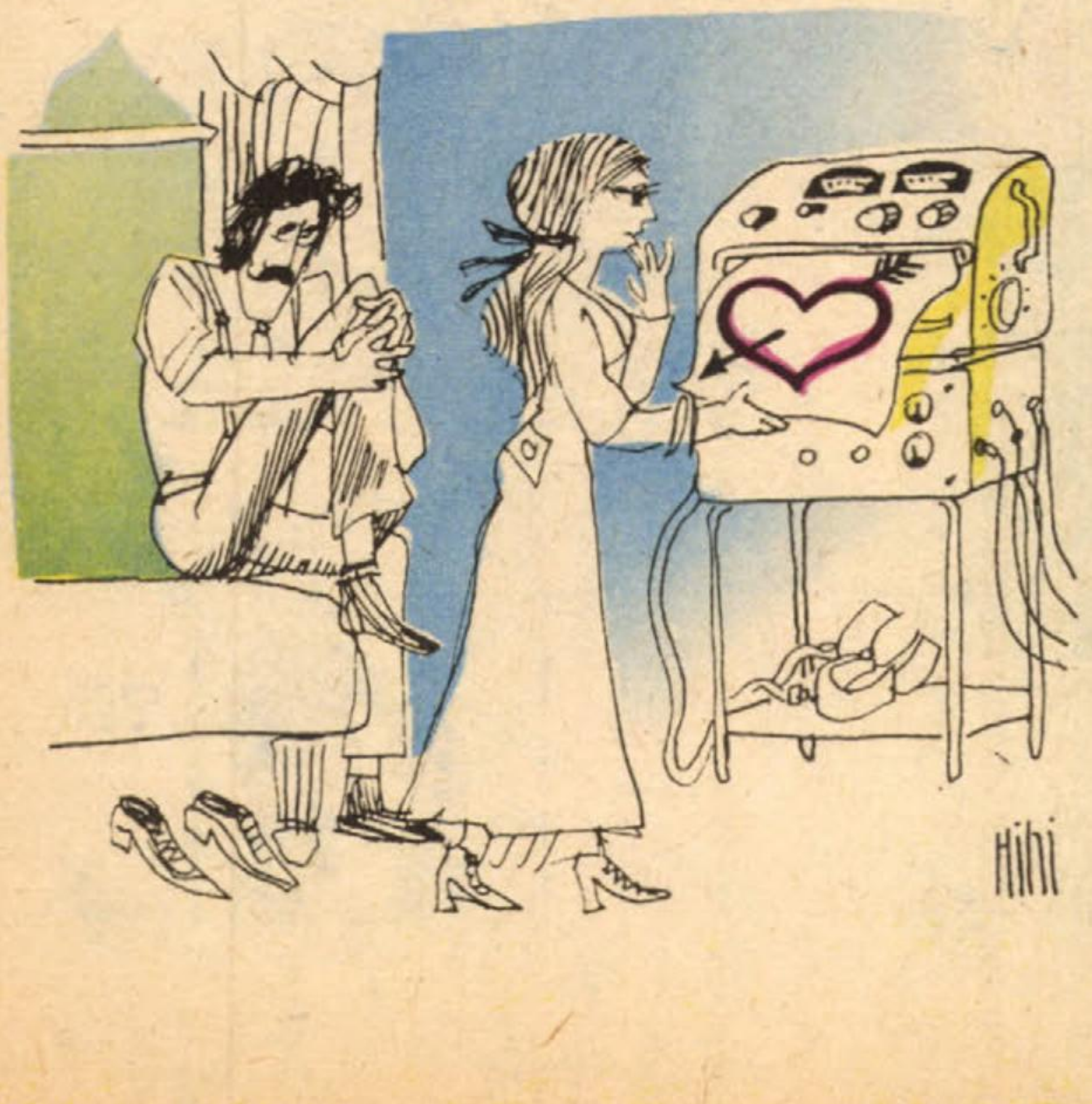

LOTTÓFŐNYEREMÉNY

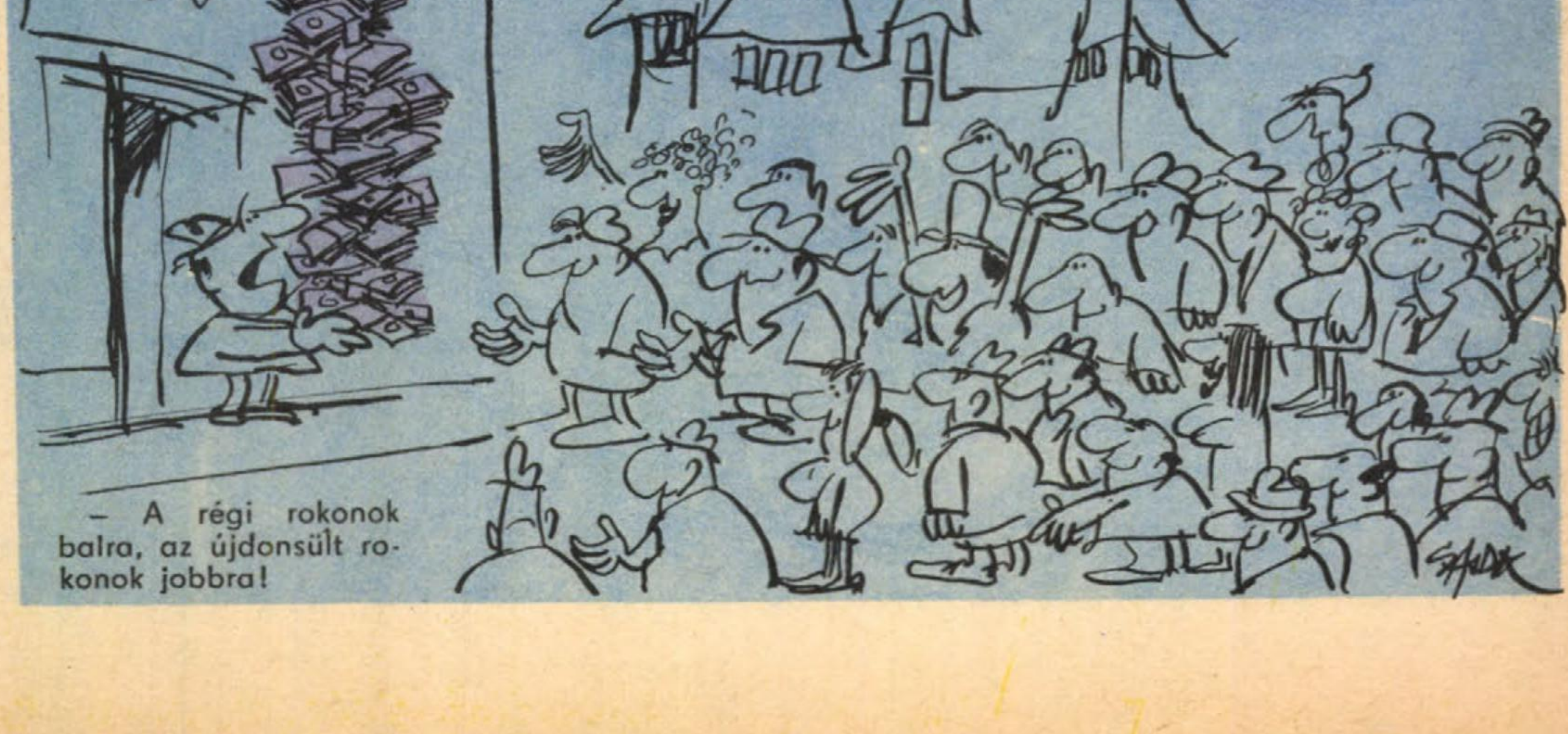

– A régi rokonok balra, az újdonsült rokonok jobbra!